

ORD TIL ETTERTANKE

Ord til ettertanke

Utdrag fra Bábs, Bahá'u'lláhs og 'Abdu'l-Bahás skrifter

Utdraget av tekster følger boken "Bahá'í Readings" utgitt av Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Canada i 1984.

Bahá'í Forlag, Oslo
1994

Glans (21. mars - 8. april)
Herlighet (9. april - 27. april)
Skjønnhet (28. april - 16. mai)
Storhet (17. mai - 4. juni)
Lys (5. juni - 23. juni)
Barmhjertighet (24. juni - 12. juli)
Ord (13. juli - 31. juli)
Fullkommenhet (1. august - 19. august)
Navn (20. august - 7. september)
Makt (8. september - 26. september)
Vilje (27. september - 15. oktober)
Kunnskap (16. oktober - 3. november)
Kraft (4. november - 22. november)
Tale (23. november - 11. desember)
Spørsmål (12. desember - 30. desember)
Ære (31. desember - 18. januar)
Myndighet (19. januar - 6. februar)
Herredømme (7. februar - 25. februar + innskutte dager)
Opphøyethet (2. mars - 20. mars)

ORD TIL ETTERTANKE

Ord til ettertanke

Utdrag fra Bábs, Bahá'u'lláhs og 'Abdu'l-Bahás skrifter

Utdraget av tekster følger boken "Bahá'í Readings" utgitt av Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Canada i 1984.

Bahá'í Forlag, Oslo
1994

Glans (21. mars - 8. april)
Herlighet (9. april - 27. april)
Skjønnhet (28. april - 16. mai)
Storhet (17. mai - 4. juni)
Lys (5. juni - 23. juni)
Barmhjertighet (24. juni - 12. juli)
Ord (13. juli - 31. juli)
Fullkommenhet (1. august - 19. august)
Navn (20. august - 7. september)

Makt (8. september - 26. september)
Vilje (27. september - 15. oktober)
Kunnskap (16. oktober - 3. november)
Kraft (4. november - 22. november)
Tale (23. november - 11. desember)
Spørsmål (12. desember - 30. desember)
Ære (31. desember - 18. januar)
Myndighet (19. januar - 6. februar)
Herredømme (7. februar - 25. februar + innskutte dager)
Opphøyethet (2. mars - 20. mars)

21. mars

O ÅNDENS SØNN!

Mitt første råd er dette: ha et rent, godt og strålende hjerte, så at du får eie et urgammelt herredømme, uforgjengelig og evigvarende.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 1 (arabisk).

Vet dere i hvilken syklus dere ble skapt og i hvilken tid dere lever? Dette er Den Velsignede Fullkommenhets tidsalder, og dette er tiden for Det Største Navn! Dette er manifestasjonens århundre, tidsalderen for Horisontenes Sol og den skjønne vårtid for hans hellighet den evige!

Jorden er i bevegelse og vekst; fjellene, høydene og slettene er grønne og tiltalende; gavmildheten er overstrømmende; nåden finnes alle vegne; det regner fra barmhjertighetens skyer; den strålende sol skinner; fullmånen pryder eterens horisont; den store tidevannsbølgen lar hver minste bekk flomme over; gave følger på gave; gunstbevisning etterfølges av gunstbevisning, og den forfriskende bris blåser og fører med seg blomstenes liflige duft. Kongenes Konge holder ubegrensede skatter i sin hånd! Løft din kjortelsøm for å motta dem.

Hvis vi ikke er lykkelige og glade på denne årstid, hvilken annen årstid skal vi da vente på, og hvilken annen tid skal vi se etter?

'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í World Faith, s. 351.

22. mars

Sannelig sier jeg, dette er Dagen da menneskeheten kan se den lovedes ansikt og høre hans røst. Guds kallen har lydt, og lyset fra hans åsyn er blitt løftet over menneskene. Det sømmer seg for ethvert menneske å utviske sporene av alle ørkesløse ord fra sitt hjertes tavle og med et åpent og uhildet sinn beskue tegnene på hans åpenbaring, bevisene på hans kall og tegnene på hans herlighet....

O du som har erindret meg! Det aller verste slør har lukket jordens folk ute fra hans herlighet og hindret dem fra å lytte til hans kallen. Gud gi at enhetens lys kan omslutte hele jorden og at seglet «riket er Guds» kan bli preget alle dens folk på pannen.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 10-11.

23. mars

Gud er mitt vitne, o folk! Jeg lå og sov på min løybenk, da se – Guds bris strøk hen over meg og vekket meg av min søvn. Hans livgivende ånd gjenopplivet meg, og min tunge ble løsnet for å istemme hans kallen. ... Mener dere, o folk, at jeg i mitt grep holder styringen med Guds endelige vilje og hensikt? Det være langt fra meg å fremme et slikt krav. ... Dersom Guds tros endelige skjebne hadde ligget i mine hender, ville jeg aldri, enn ikke et øyeblikk, samtykket i å åpenbare meg for dere, ei heller hadde jeg latt ett ord komme over mine lepper. På dette er sannelig Gud selv et vitne.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 90-91.

24. mars

Han som er deres Herre, den overmåte barmhjertige, nærer i sitt hjerte et ønske om å se hele den menneskelige rase som én sjel og ett legeme. Skynd dere å vinne deres del av Guds nåde og barmhjertighet på denne Dag, som overstråler alle andre skapte Dager. Hvor stor er ikke lykksaligheten som venter det menneske som forsaker alt det eier i sin lengsel etter å oppnå det som hører Gud til! Et slikt menneske, bevitner vi, er blant Guds salige.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 214.

25. mars

Hensikten med rettferdighet er at det skal oppstå enhet blant menneskene. Den guddommelige visdoms osean bølger i dette opphøyede ord, mens verdens bøker ikke kan romme dets indre betydning. Skulle menneskeheten bli prydet med denne kledning, ville den se følgende ytrings sol skinne strålende over verdens horisont: «På den dag vil Gud stille alle tilfreds av sin overflod.»
Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 67.

26. mars

I enhver religionsordning har det guddommelige lys vært fokusert på ett sentralt emne.... I denne vidunderlige åpenbaring, i dette herlige århundre, er det bevisstheten om menneskehetens enhet som er grunnlaget for Guds tro og det særpregede ved hans lov.
'Abdu'l-Bahá, i Appell til nasjonene, s. 31.

27. mars

«O dere menneskebarn! Det grunnleggende formål som besjeler Guds tro og hans religion, er å trygge den menneskelige rases interesser og å fremme dens enhet... Dette er den rette sti, den faste og urokkelige grunnvoll. Hva som enn er bygd på denne grunnvoll, kan verdens forandringer og tilfældigheter aldri svekke; heller ikke vil utallige århundres omveltninger kunne underminere dens oppbygging.» «Menneskehetens velferd, dens fred og sikkerhet er uoppnåelig før dens enhet blir fast etablert.» «Så mektig er enhetens lys at det kan opplyse hele jorden. Den ene sanne Gud, han som vet alle ting, bevitner selv sannheten av disse ord. ... Dette mål overgår ethvert annet mål, og denne streben er kongen over all streben.»
Bahá'u'lláh, i Appell til nasjonene, s. 65-66.

28. mars

Dette er Dagen da Guds ypperste gaver er blitt utøst over menneskene, Dagen da hans mektigste nåde er blitt inngytt i alle skapte ting. Det påhviler alle verdens folk å bilegge sine uoverensstemmelser og å bo i fullkommen enhet og fred i skyggen av hans omsorgs og miskunns tre. ...

Bønnfall den ene sanne Gud om å gi at alle mennesker nådigst må bli hjulpet til å gjøre det som er antagelig i våre øyne. Snart vil den nåværende orden bli rullet sammen og en ny spredes ut i dens sted. Sannelig, din Herre sier sannheten og kjenner de usette ting.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 6.

29. mars

«La deres hovedbeskjeftigelse være å redde den falne fra den overhengende utslettelses sump og å hjelpe ham til å slutte seg til Guds urgamle tro. Deres oppførsel overfor deres neste bør være slik at den tydelig gir den ene sanne Guds tegn til kjenne, for dere er de første blant mennesker som er gjenskapt av hans Ånd, de første til å tilbe og bøye kne for ham, de første til å kretse om hans herlighets trone.» «... Løs deres tunger og bekjentgjør uopphørlig hans Sak. Dette vil være bedre for dere enn alle skatter i fortiden og fremtiden, hvis dere er av dem som forstår denne sannhet. Kom sammen i tjeneste for Gud og hans Sak. Dette er i sannhet det som vil gavne dere i denne

verden og i den kommende verden. Deres Herre, barmhjertighetens Gud, er den allkunnige, den allvitende.»

Bahá'u'lláh, i *The Advent of Divine Justice*, s. 70.

30. mars

«Det tilkommer ikke ham å rose seg som elsker sitt land, men ham som elsker hele verden. Jorden er kun ett land, og menneskeheten dets innbyggere.» «Den er virkelig et menneske som i dag vier seg til hele menneskehetens tjeneste.» «Gjennom kraften som ble frigjort av disse opphøyede ord, har han gitt menneskehjertenes fugler en ny impuls og en ny retning, og har utvisket ethvert spor av innskrenkning og begrensning fra Guds hellige Bok.»

Bahá'u'lláh, i *The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 198.

31. mars

Vokt dere, at dere ikke strides med noen, nei, søk å klarlegge sannheten for ham på en vennlig måte og med overbevisende formaninger. Hvis deres tilhører er lydør, så er det til hans eget gagn, og hvis ikke, så forlat ham og vend deres ansikt mot Guds hellige kongesete, den strålende herlighets sete.

Kives ikke med noen angående verdens ting og dens anliggender, for Gud har overlatt dem til slike som har festet sitt hjerte ved dem. Fra hele verden har han for seg selv utvalgt menneskenes hjerter – hjerter som åpenbaringens og ytringens hærskarer kan overvinne.

Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 279.

1. april

Tilsmuss ikke tungen ved å tale ondt om andre. Anerkjenn deres fiender som venner, og se på dem som ønsker dere ondt som at de ønsker dere godt. Dere må ikke se ondt som ondt og så gå på akkord med deres mening. For å behandle en som dere betrakter som ond eller som en fiende, på en glatt og vennlig måte, er hykleri, og dette er ikke verdig eller tillatt. Dere må betrakte deres fiender som deres venner, se på dem som vil dere ondt som at de vil dere godt, og behandle dem deretter. Opptre på en slik måte at deres hjerter kan være fri for hat. La ikke deres hjerter bli krenket av noen. Hvis noen begår en feil eller gjør urett mot dere, må dere tilgi vedkommende umiddelbart. Ikke klag på andre. La være å irettesette dem, og dersom dere ønsker å gi formaning eller råd, så la det bli gitt på en slik måte at det ikke vil tynge mottageren. Innstill alle deres tanker på å bringe hjertene glede.

'Abdu'l-Bahá, i *The Promulgation of Universal Peace*, s. 453.

2. april

Den sanne søker jager kun etter målet for sin søken, og elskereren har ingen annen attrå enn å forenes med sin elskede. Ei heller skal søkeren nå sitt mål med mindre han ofrer alt. Det vil si alt han har sett, hørt og forstått – alt må han regne for intet, at han kan tre inn i åndens rike, som er Guds stad. Anstrengelse må til hvis vi skal søke ham. Iver må til hvis vi skal smake sødmen av å gjenforenes med ham. Og hvis vi drikker av dette beger, skal vi kaste verden bort.

Bahá'u'lláh, i *The Seven Valleys and the Four Valleys*, s. 7.

3. april

Du skal tilbe Gud således at selv om din tilbedelse fører deg til ilden, vil ikke dette forårsake noen forandring i din gudsyndyrkelse, og likeledes om paradiset skulle bli din belønning. Slik og bare slik bør den tilbedelse være som tilkommer den ene sanne Gud. Skulle du tilbe ham av frykt, ville dette være upassende ved hans hellige nærværs kongesete og ikke kunne betraktes som en handling du har viet hans vesens enhet. Eller om du skulle ha blikket vendt mot paradiset og tilbe ham med et slikt håp i ditt hjerte, så ville du likestille det Gud har skapt med ham selv, enskjønt menneskene jo trakter etter paradiset.

Både ilden og paradiset bøyer seg og faller ned for Gud. Det som er hans innerste vesen verdig, er å tilbe ham for hans skyld, uten frykt for ilden eller håp om paradiset.
Báb, i Utdrag fra Bábs skrifter, s. 10.

4. april

Den bønn som best kan godtas, er den som fremføres på en mest mulig åndelig og strålende måte; Guds har aldri holdt av at bønner ytterligere forlenges. Jo mer lutret og ren bønner er, jo mer vil den godtas i Guds nærvær.
Báb, i Utdrag fra Bábs skrifter, s. 10-11.

5. april

De obligatoriske bønner er bindende ettersom de bidrar til ydmykhet og lydighet, til at man vender seg til Gud og uttrykker hengivenhet overfor ham. Gjennom slik bønn har mennesket samfunn med Gud, søker å komme ham nærmere, taler med hjertets sanne elskede og oppnår åndelige tilstander. Du skal vite at det i hvert ord og hver bevegelse i den obligatoriske bønn finnes hentydninger, mysterier og en visdom som mennesket er ute av stand til å fatte, og som brev og ruller ikke kan romme.
'Abdu'l-Bahá, i Spiritual Foundations: Prayer, Meditation and the Devotional Attitude, s. 8-9.

6. april

Det anstår seg for tjeneren etter hver bønn å tryggle Gud om å skjenke hans foreldre sin miskunn og tilgivelse. Dermed vil Guds kallen oppløftes: «Tusen ganger tusen det du har bedt om for dine foreldre, skal din belønning bli!» Velsignet er den som husker sine foreldre når han samtaler med Gud. Der er i sannhet ingen Gud uten ham, den mektige, den høyt elskede.
Báb, i Utdrag fra Bábs skrifter, s. 14.

7. april

Når synderen finner at han er helt løst og befridd fra alt uten Gud, bør han be ham om tilgivelse og forlatelse. Å skrifte sine synder og overtredelser for mennesker er ikke tillatt, da dette aldri har ført til guddommelig tilgivelse og heller aldri vil gjøre det. Videre fører et slikt skriftemål til at mennesket ydmyker og fornedrer seg overfor et annet menneske, og Gud – opphøyet være hans herlighet – ønsker ikke at hans tjenere skal ydmykes. Sannelig, han er den medlidende, den barmhjertige.
Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 24.

8. april

Sannelig, det er pålagt dere å holde en fest, en gang hver måned, selv om det skulle serveres bare vann. For Gud har satt seg fore å knytte hjerter sammen, om så med både jordiske og himmelske midler.
Bahá'u'lláh, i Kitáb-i-Aqdas. The Most Holy Book, s. 40.

Hver av dere må tenke på hvordan dere kan glede og behage de øvrige medlemmene av rådet. Hver enkelt må anse alle de tilstedeværende som bedre og større enn seg selv, og hver enkelt må se på seg selv som mindre enn de andre. Betrakt de andres stade som høyt, og tenk at deres eget stade er lavt.
'Abdu'l-Bahá, i Nittendagsfesten (Bahá'í Forlags studieserie nr. 22), s. 7.

9. april

O ÅNDENS SØNN!

Med lysets glade budskap hilser Jeg deg; fryd deg! Til hellighetens forgård kaller Jeg deg; ta tilflukt der, og du vil for alltid kunne leve i fred.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 33 (arabisk).

10. april

I samme stund som dette guddommelige budskap blir båret fra Amerikas kyster av de amerikanske troende og blir spredd i Europa, Asia, Afrika og Australia og så langt som til øyene i Stillehavet, vil dette samfunnet finne at det er trygt grunnfestet på et evigvarende herredømmes trone. Da vil alle jordens folk bevitne at dette er et samfunn som er åndelig opplyst og mottar guddommelig ledelse. Da vil hele jorden gjenlyde av lovord om dets majestet og storhet. ...

Å, om jeg bare kunne reise, om så til fots og i den ytterste fattigdom, til disse områdene, istemme ropet «Yá Bahá'u'l-Abhá» i byer, landsbyer, fjell, ørkener og hav og fremme den guddommelige lære! Dette kan jeg dessverre ikke gjøre. Hvor dypt jeg beklager det! Måtte det, om Gud vil, lykkes dere.

'Abdu'l-Bahá, i Tablets of the Divine Plan, s. 38-39.

11. april

Når det gjelder lærerne, så må de helt og holdent avkle seg de gamle plagg og iføres en ny drakt. De må, slik Kristus uttrykte det, nå gjenfødselsens stadi. Det vil si at mens de første gang ble født fra sin mors liv, så må de denne gang fødes fra den naturlige verdens skjød. Likesom de nå er fullstendig ubevisste om det de opplevde i fostertilstanden, så må de også helt glemme den naturlige verdens mangler. De må døpes med livets vann, Guds kjærlighets ild, og Den Hellige Ånds ånde; de må være tilfredse med lite føde, men ta godt for seg av det himmelske bord.

'Abdu'l-Bahá, i Tablets of the Divine Plan, s. 87-88.

12. april

Du har spurt meg angående sjelens natur. Vit i sannhet at sjelen er et Guds tegn, en himmelsk juvel hvis virkelighet det ikke har lykkes de lærdeste mennesker å forstå, og hvis mysterium intet sinn, det være seg enn så skarpt, noensinne kan håpe å avsløre. Den er den første blant alle skapte ting til å erklære Skaperens opphøyede stilling, den første til å erkjenne hans herlighet, til å holde fast ved hans sannhet og til å bøye seg i tilbedelse for ham. Hvis den er trofast mot Gud, så vil den gjenspeile hans lys og til sist vende tilbake til ham. Hvis den imidlertid svikter i sin troskap mot sin Skaper, vil den bli et offer for selvet og lidenskap og til sist synke ned i deres dyp.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 158-159.

13. april

Vit du i sannhet at hvis menneskets sjel har vandret på Guds veier, så vil den visselig vende tilbake og dra til Den Elskedes herlighet. Ved Guds rettferdighet! Den skal nå en tilstand som ingen penn kan beskrive, ei eller noen tunge uttrykke. Den sjel som er forblitt trofast mot Guds Sak og har stått fast på hans sti uten å vakle, skal etter sin oppstigning besitte en slik kraft at alle de verdener som den allmektige har skapt, kan gavnes gjennom den. Etter befaling fra den ideelle Konge og guddommelige oppdrager besørger en slik sjel den rene surdeig som gjennomsyrer tilværelsens verden og bringer til veie den kraft som verdens kunstarter og underverk frembringes ved. Betenk hvordan mel behøver surdeig til å gjennomsyres med. De sjeler som er løsrivelsens symboler, er verdens surdeig. Tenk over dette, og vær blant de takknemlige.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 161.

14. april

Når den menneskelige sjel svever bort fra denne forgjengelige støvhaug og stiger opp til Guds verden, da vil slør falle bort og sannheter bli åpenbare, og alle ukjente ting vil bli klare og skjulte sannheter forstått.

Tenk på hvordan en skapning i morslivets verden hadde døve ører, blinde øyne, og en stum tunge, hvordan den i det hele tatt var berøvet enhver fornemmelse. Men når den først kom fra mørkets verden og inn i denne lysets verden, kunne øyet se, øret høre og munnen tale. Når den først har hastet bort fra dette dødens sted til Guds rike, vil den på samme vis bli født i ånden. Da vil erkjennelsens øye åpne seg, sjelens øre vil høre, og alle de sannheter som den tidligere var uvitende om, vil bli gjort klare og tydelige.

'Abdu'l-Bahá, i *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, s. 177.

15. april

Den annen verdens lønn er fred, de åndelige dyder, de forskjellige åndelige gaver i Guds rike, oppfyllelsen av hjertets og sjelens ønsker og møtet med Gud i evighetens verden. På samme måte består straffen i den annen verden, det vil si den annen verdens pinsler, i å være berøvet de særlige guddommelige velsignelser og de absolutte nådesbevisninger, og i å synke ned til tilværelsens laveste stader. Den som er berøvet disse guddommelige gunstbevisninger, betraktes som død av sannhetens folk, selv om han fortsetter etter døden.

'Abdu'l-Bahá, i *Some Answered Questions* (1982-utgaven), s. 224-225.

16. april

Den som på denne Dag har nektet å la menneskenes tvil og innbilninger vende seg bort fra ham som er den evige sannhet, og ikke har tillatt oppstyret fremkalt av de geistlige og verdslige myndigheter å avholde ham fra å erkjenne hans budskap, et slikt menneske vil av Gud, alle menneskers Herre, bli ansett som ett av hans mektige tegn og regnes blant dem hvis navn er innskrevet av den høyestes Penn i hans Bok. Salig er den som har erkjent en slik sjels virkelige beskaffenhet, som har anerkjent dens stade og oppdaget dens fortreffelige egenskaper.

Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 159.

17. april

Vær gavmild i velstand og takknemlig i motgang. Vær din nestes tillit verdig, og betrakt ham med et lyst og vennlig ansikt. Vær en skatt for de fattige, en formaner for de rike, en besvarer av de nødlidendes rop, en beskytter av ditt løftes hellighet. Vær rettferdig i din dom og forsiktig i din tale. Vær ikke urettferdig mot noe menneske, og vis idel saktmodighet overfor alle mennesker. Vær som en lampe for dem som vandrer i mørke, en glede for de bedrøvede, en sjø for de tørstige, en havn for de fortvilede, en støtte og forsvarer for den som er offer for undertrykkelse. La redelighet og rettskaffenhet prege alle dine handlinger. Vær et hjem for den fremmede, en trøst for de lidende, et fast tårn for flyktninger. Vær øyne for de blinde og et ledende lys for de villfarendes føtter. Vær en prydelse på sannhetens åsyn, en krone på troskapens panne, en søyle i rettferdighetens tempel, et livsens åndepust for menneskeslektens legeme, et banner for rettferdighetens hærskarer, et lysende legeme over dydens horisont, dugg for det menneskelige hjertes jordbunn, en ark på kunnskapens osean, en sol på gavmildhetens himmel, en edelsten på visdommens diadem, et skinnende lys på din generasjons himmelhvelving, en frukt på ydmykhetens tre.

Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 285.

18. april

Mennesket må rådslå om alle saker, store som små, slik at det kan bli klar over hva som er godt. Rådslagning gir det innsikt i ting og gjør det i stand til å utforske spørsmål som er ukjente. Sannhetens lys skinner fra deres ansikter som rådslår sammen. Slik rådslagning får det levende vann til å strømme på den menneskelige virkelighets marker, får den urgamle herlighets stråler til å skinne på mennesket og pryder dets vesens tre med vidunderlig frukt. Men medlemmene som rådslår sammen, bør utvise den største kjærlighet, harmoni og oppriktighet overfor hverandre. Rådslagingsprinsippet er et av de mest grunnleggende elementer i det guddommelige byggverk. Selv i sine vanlige anliggender bør de enkelte medlemmer av samfunnet rådføre seg med hverandre.

'Abdu'l-Bahá, i *Consultation: A Compilation*, s. 8.

19. april

[Det åndelige råds] medlemmer må rådslå sammen på en slik måte at det ikke kan oppstå noen grunn til fiendskap eller strid. Dette kan oppnåes når hvert medlem fullstendig fritt uttrykker sin egen mening og fremfører sin argumentasjon. Skulle noen motsi ham, må han under ingen omstendigheter føle seg såret, for ikke før sakene er gjennomdrøftet, kan den riktige vei bli åpenbart. Sannhetens skinnende gnist viser seg først etter at forskjellige meninger har støtt sammen. Hvis det etter diskusjonen treffes en enstemmig avgjørelse, er det vel og bra, men hvis – Gud forbyde! – det skulle oppstå meningsforskjeller, må et stemmeflertall råde. 'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 87.

20. april

... grunnlegg åndelige råd, for de er grunnlaget for å spre Guds liflige dufter, opphøye hans Ord, løfte hans nådes lampe, utbre hans religion og fremme hans lære. Hvilken nåde er større enn denne? Disse åndelige råd blir bistått av Guds Ånd. Deres forsvarer er 'Abdu'l-Bahá. Over dem brer han ut sine vinger. Hvilken nåde er større enn denne? Disse åndelige råd er skinnende lamper og himmelske haver, og fra dem føres hellighetens dufter hen over alle egner, og kunnskapens lys spredes over alle skapte ting. Fra dem strømmer livets ånd i alle retninger. De er i sannhet de mektige kilder til menneskets fremskritt, til alle tider og under alle forhold. Hvilken nåde er større enn denne? 'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 80.

21. april

Tenk på stunden da Guds opphøyede manifestasjon åpenbarer seg for menneskene. Før denne stund kommer, er det urgamle vesen, som fortsatt er ukjent for menneskene og ennå ikke har uttalt Guds Ord, selv allviteren i en verden uten noe menneske som har kjent ham. Han er virkelig Skaperen uten en skapning. For i øyeblikket forut for hans åpenbaring skal enhver skapt ting bringes til å oppgi sin sjel til Gud. Dette er i sannhet den Dag om hvilken det er skrevet: «Hvem skal Riket tilhøre på denne Dag?» Og ingen kan finnes rede til å svare! Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 151.

22. april

Si: Dette er det Paradis på hvis løvverk ytringens vin har preget vitnesbyrdet: «Han som var skjult for menneskenes øyne, er åpenbart, omgjordet med herredømme og kraft!» Dette er det paradisi hvor bladenes rasling forkynner: «O dere som bebor himlene og jorden! Det har vist seg som aldri før har vist seg. Han som fra evighet hadde skjult sitt ansikt for skapningens blikk, er nå kommet.» Fra den hviskende bris som suser i dets grener, lyder ropet: «Han som er alles suverene Herre, er gjort åpenbar. Riket er Guds,» mens denne mumling kan høres fra dets strømmende vann: «Alles øyne gleder seg, for han som ingen hadde sett, hvis hemmelighet ingen har oppdaget, har løftet herlighetens slør og avdekket Skjønnhetens åsyn.» Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 31.

23. april

Dette er Dagen da Guds barmhjertighets osean er blitt åpenbart for menneskene, Dagen da hans miskunnhets Dagstjerne har utgytt sin glans over dem, Dagen da hans rike nådes skyer har overskygget hele menneskeheten. Nå er tiden inne til å oppmuntre og forfriske de motløse gjennom kjærlighetens og kameratskapets styrkende bris og vennlighetens og barmhjertighetens levende vann. ...

Menneskets hele plikt på denne Dag er å oppnå den del av nådens flom som Gud lar strømme frem for det. La derfor ingen se på om karet er stort eller lite. Enkeltes del vil kanskje utgjøre en håndfull, andres del kan fylle en kopp og atter andres endog et fjerdingkar. Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 7-8.

24. april

Den første plikt som Gud foreskriver sine tjenere, er å anerkjenne ham som er hans åpenbarings daglysning og hans lovers kilde, som representerer guddommen både i hans Saks rike og i skapningens verden. Den som utfører denne plikt, har oppnådd alt godt. Og den som er berøvet dette, har fart vill, om han enn skulle være opphavsmannen til enhver rettferdig gjerning. Det påhviler enhver som når dette mest opphøyede stadi, denne altoverstrålende herlighets tinde, å overholde enhver forordning fra ham som er verdens attrå. Disse tvillingpliktene er uadskillelige. Ingen av dem kan godtas uten den annen. Således er det blitt forordnet av ham som er den guddommelige inspirasjons kilde.

Bahá'u'lláh, i Ordnet oversikt over lovene og forordningene i Kitáb-i-Aqdas, s. 11.

25. april

Verden har fødselsveer, og dens opphisselse vokser fra dag til dag. Dens ansikt er vendt mot likegyldighet og vantro. Dens tilstand vil bli slik at det ikke ville være passende og sømmelig å åpne det nå. Dens fordervelse vil vedvare lenge. Og når den fastsatte time er kommet, vil plutselig det vise seg som vil få menneskenes lemmer til å beve. Da, og først da, vil det guddommelige banner bli foldet ut og Paradisets Nattergal synge sin melodi.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 118-119.

26. april

Vi kan godt fornemme hvordan hele menneskeslekten er omringet av store, av uberegnelige lidelser. Vi ser den vansmekte på sitt sykeleie, hårdt prøvet og uten forhåpninger. De som er drukne av innbilskhet, har stilt seg mellom den og den guddommelige og ufeilbarlige lege. Vær vitne til hvordan de har viklet alle mennesker, seg selv innbefattet, inn i sine påfunns garn. De er ute av stand til å oppdage sykdommens årsak og har heller intet kjennskap til legemidlet. De har oppfattet det rette som krocket og har innbilt seg at deres venn er en fiende.

Vend deres ører til denne fanges søte melodi. Stå opp, og oppløft deres røst, at de som er i dyp søvn kanskje kan bli vekket. Si: O dere som er som døde! Den guddommelige gavmildhets hånd tilbyr dere livets vann. Skynd dere og drikk dere utørste. Den som er gjenfødt på denne Dag, skal aldri dø. Den som forblir død, skal aldri leve.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 213.

27. april

Nittendagsfesten ble innført av Báb og stadfestet av Bahá'u'lláh i hans hellige bok, Aqdas, slik at folk kan samles og utad vise fellesskap og kjærlighet, så de guddommelige mysterier kan bringes for dagen. Målet er samstemmighet, så hjertene kan bli fullt forenet gjennom dette fellesskapet og det kan skapes gjensidighet og innbyrdes hjelpsomhet. Fordi medlemmene av menneskehetens verden er ute av stand til å eksistere uten å gå sammen i grupper, utgjør samarbeid og gjensidig hjelpsomhet grunnlaget for det menneskelige samfunn. Uten at disse to store prinsippene gjennomføres, vinner ingen stor bevegelse fremgang.

'Abdu'l-Bahá, i Nittendagsfesten (Bahá'í Forlags studier serie nr. 22), s. 7.

28. april

O TILVÆRELSENS SØNN!

Elsk Meg så at Jeg kan elske deg. Hvis du ikke elsker Meg, kan Min kjærlighet på ingen måte nå deg. Vit dette, o tjener.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 5 (arabisk).

29. april

Rop ut til Sion, o Karmel, og forkynn det glade budskap: Han som var skjult for dødelige øyne, er

kommet! Hans altbeseirende herredømme er kommet til syne. Hans altomsluttende glans er åpenbart. Vokt deg, at du ikke nøler eller stanser. Skynd deg frem og krets om Guds Stad som har steget ned fra himmelen, det himmelske Kaba hvorom Guds utvalgte, de rene av hjertet, og skaren av de mest opphøyede engler har kretset i tilbedelse. Å, hvor jeg lengter etter å forkynne for hver plett på jordens overflate og bære til hver eneste av dens byer det glade budskap om denne åpenbaring – en åpenbaring som Sinais hjerte er blitt trukket mot og i hvis navn Den Brennende Busk roper: «Gud, herrenes Herre, hører jordens og himlenes riker til.» Dette er sannelig Dagen da både land og sjø jubler over denne kunngjøring, Dagen som alle de ting er bevart til som Gud, med en gavmildhet bortenfor alt hva dødelige sinn eller hjerter kan begripe, har bestemt til å skulle åpenbares. Om ikke lenge vil Gud seile sin Ark på deg og manifestere Bahás folk som er nevnt i Navnenes Bok.

Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 16.

30. april

Verdens likevekt er blitt forstyrret gjennom den dirrende påvirkningen av denne aller største, denne nye verdensordning. Menneskehetens ordnede liv er blitt fullstendig omveltet gjennom dette enestående, dette vidunderlige system, som dødelige øyne aldri har sett maken til.

Nedsenk dere i mine ords oseaen, så dere kan avsløre dets hemmeligheter og oppdage alle de visdomsperler som ligger gjemt i dets dyp. Gi akt, at dere ikke vakler i deres faste forsett om å godta sannheten i denne Sak. Gjennom den er Guds veldes slumrende muligheter blitt åpenbart og hans overherredømme slått fast. Skynd dere hen til ham, med ansikter som stråler av glede. Dette er Guds uforanderlige tro, evig i fortiden, evig i fremtiden. La den som søker, nå frem til den. Og angående den som har avslått å søke den – sannelig, Gud er selvbestående, hevet over ethvert behov for sine skapninger.

Bahá'u'lláh, i *Ordnert oversikt over lovene og forordningene i Kitáb-i-Aqdas*, s. 27-28.

1. mai

Mennene i Guds Rettferdighets Hus er gitt ansvar for folkets anliggender. De er i sannhet Guds betrodde forvaltere blant hans tjenere og myndighetens daglysninger i hans land.

O Guds folk! Det som oppdrar verden, er rettferdighet, for den holdes oppe av tvillingsøylene belønning og straff. Disse to søyler er kildene til verdens liv. Siden det foreligger et nytt problem hver dag og det for hvert problem finnes en hensiktsmessig løsning, bør slike anliggender forelegges medlemmene av Rettferdighetens Hus, slik at de kan handle i samsvar med tidens behov og krav. De som reiser seg for Guds skyld for å tjene hans Sak, mottar guddommelig inspirasjon fra det usette rike. Det påhviler alle å adlyde dem.

Bahá'u'lláh, i *Tablets of Bahá'u'lláh*, s. 26-27.

2. mai

«På denne Dag står en dør videre åpen enn både himmel og jord. Han som er verdenenes lengsel har vendt sin barmhjertighets øye mot alle mennesker. En gjerning, enn så ørliten, er veldigere enn et fjell når den betraktes i Guds kunnskaps speil. Hver dråpe som frembys på hans sti, er som en sjø i dette speil. For dette er Dagen som den ene sanne Gud, han være lovet, har kunngjort i alle sine bøker til sine profeter og budbringere.» «Dette er en åpenbaring som er slik at hvis et menneske utgyter én dråpe blod for dens skyld, så vil myriader av oseaner bli dets belønning.»

Bahá'u'lláh, i *The Advent of Divine Justice*, s. 65-66.

3. mai

All pris til Guds enhet og all ære til ham, den høyeste Herre, verdensaltets uforlignelige og overmåte herlige hersker, som ut av det rene intet har skapt alle tings virkelighet, som har frembragt sin skapnings mest forfinede og uhåndgripelige elementer av ingenting, og som, etter å ha reddet sine skapninger fra fjernhetens fornedrelse og faren for endelig undergang, har gitt dem adgang til sin uforgjengelige herlighets rike. Intet mindre enn hans altomsluttende nåde, hans

altgjennomtrengende barmhjertighet, kunne på noen mulig måte ha utrettet dette. Hvordan kunne det ellers ha vært mulig for det skjære intet av seg selv å ha tilegnet seg verdigheten og evnen til å komme fra sin tilstand av ikke-eksistens inn i tilværelsens rike?
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 64-65.

4. mai

Da han hadde skapt verden og alt som lever og rører seg i den, valgte han, gjennom direkte iverksettelse av sin ubundne og opphøyede vilje, å tildele mennesket den enestående utmerkelse og evne å kunne kjenne ham og elske ham – en evne som nødvendigvis må betraktes som den skapende impuls og den primære hensikt som ligger til grunn for hele skaperverket.... Over enhver skapt tings innerste virkelighet har han utgytt lyset fra ett av sine navn og gjort den til mottager av en av hans egenskapers herlighet. På menneskets innerste vesen har han imidlertid samlet alle sine navns og egenskapers stråleglans i ett punkt og gjort det til et speil for sitt eget selv. Alene blant alle skapte ting er mennesket blitt utvalgt for så stor en gunst, så varig en gave.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 65.

5. mai

Disse krefter som den guddommelige gavmildhets dagstjerne og den himmelske ledelses kilde har utstyrt menneskets innerste virkelighet med, ligger imidlertid dulgt i det, likesom flammen er skjult i kjerten og lysets stråler er til stede som en mulighet i lampen. Disse krefters glans kan bli formørket av verdslig begjær likesom solens lys kan bli skjult under støvet og smusset som dekker speilet. Hverken kjerten eller lampen kan uten hjelp bli tent ved egne bestrebelsler, ei heller kan det noensinne bli mulig for speilet å befri seg selv for støvet. Det er klart og innlysende at før en ild fater, kan lampen aldri bli tent, og med mindre smusset blir fjernet fra speilflaten, kan den aldri vise solens bilde eller avspeile dens lys og herlighet.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 65-66.

6. mai

Og siden der ikke kan være noe bånd av direkte samkvem til å forbinde den ene sanne Gud med hans skapning, og ingen likhet overhodet kan eksistere mellom det flyktige og det evige, det betingede og det absolutte, så har han forordnet at der i hver tidsalder og åpenbaringsperiode skal åpenbares en ren og plettfri sjel i jordens og himmelens riker. Dette fine, gåtefulle og eteriske vesen har han gitt en tofoldig natur: den fysiske, som tilhører materiens verden, og den åndelige, som er født av Guds eget vesen. Han har enn videre tildelt ham en dobbeltstilling. Den første stilling, som gjelder hans innerste virkelighet, representerer ham som én hvis røst er Guds egen røst. ... Den annen stilling er den menneskelige stilling... Disse innbegrep av løsrivelse, disse strålende innerste virkeligheter, er kanalene for Guds altgjennomtrengende nåde. Ledet av den ufeilbarlige ledelses lys og utrustet med det høyeste herredømme er de pålagt å bruke sine ords inspirasjon, utstrømningen av sin ufeilbarlige nåde og sin åpenbarings helliggjørende bris til å lutre hvert lengtende hjerte og hver mottagelig ånd for de jordiske bekymringers og begrensningers smuss og støv. Da, og bare da, vil det som Gud har betrodd menneskets innerste virkelighet å skjule, komme til syne ... og plante sin åpenbarte herlighets fane på menneskehjertenes tinder.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 66-67

7. mai

Ut fra de foregående avsnitt og henvisninger er det gjort uimotsigelig klart at i jordens og himmelens riker må der nødvendigvis åpenbares et Vesen, en Essens, som skal fungere som en manifestasjon av og et redskap for overføringen av nåden fra Guddommen selv, alles høyeste Herre. Gjennom læren fra denne Sannhetens Dagstjerne vil ethvert menneske gjøre fremskritt og utvikles inntil det når det stade hvor det kan fremvise alle de mektige krefter som dets innerste sanne selv er utrustet med. Det er for dette selvsamme formål at Guds profeter og hans utvalgte i enhver tidsalder og religionsordning har stått frem blant menneskene og utfoldet slik kraft som er født av Gud og slik velde som bare den evige kan åpenbare.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 67-68.

8. mai

Vokt dere, o dere som tror på Guds enhet, at dere ikke fristes til å gjøre noen forskjell mellom noen av hans Saks manifestasjoner eller å motarbeide de tegn som har ledsaget og forkynt deres åpenbaring. Dette er virkelig den sanne betydning av guddommelig enhet, om dere er av dem som forstår og tror på denne sannhet. Vær enn videre forvisset om at de handlinger og gjerninger som hver og en av disse Guds manifestasjoner utfører – ja, alt som vedrører dem, og hva som helst de måtte manifestere i fremtiden – alle er forordnet av Gud og avspeiler hans vilje og hensikt. Den som gjør den aller minste forskjell mellom deres personer, deres ord, deres budskaper, deres gjøren og laden, har virkelig mistrodd Gud, har forkastet hans tegn og forrådt hans sendebuds Sak.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 59-60.

9. mai

Vit for visst at i enhver religionsordning er den guddommelige åpenbarings lys blitt skjenket menneskene i direkte forhold til deres åndelige mottagelighet. Tenk på solen. Hvor svake er ikke dens stråler i det øyeblikk den kommer til syne over horisonten. Hvor gradvis øker ikke dens varme og styrke underveis mot senit mens den setter alle skapte ting i stand til å tilpasse seg sin økende lysstyrke. Hvor jevnt synker den ikke til den går ned. Dersom den brått skulle utfolde sine iboende krefter, ville den utvilsomt skade alle skapte ting... Og tilsvarende: Hvis Sannhetens Sol i de tidligste stadier av sin tilsynekomst med ett skulle avsløre det fulle omfang av de krefter som den allmektiges forsyn har skjenket den, ville den menneskelige forstands jord legges øde og tæres bort. For menneskenes hjerter ville hverken kunne utholde styrken av dens åpenbaring eller være i stand til å gjenspeile glansen av dens lys. Forferdet og overveldet ville de opphøre å eksistere.

Bahá'u'lláh, i Ordnet oversikt over lovene og forordningene i Kitáb-i-Aqdas, s. 5.

10. mai

Alle skapte ting har sin modenhetsgrad eller -trinn. Modenhetsalderen for et tre er når det bærer frukt..., og i menneskeriket oppnår et individ modenhet når forstandens lys når sin høyeste kraft og utvikling. ... På samme måte er det perioder og stadier i menneskehetens kollektive liv. En gang var den i barndommen, en annen gang i ungdommen. Nå har den imidlertid gått inn i sin lenge forutsagte modenhetsalder; tegnene på dette er åpenbare overalt. ... Nå må menneskene besjeles av nye dyder og krefter, av nye moralnormer og nye evner. Nye gunstbevisninger og fullkomne gaver strømmer allerede ned over dem. Selv om visse gaver og velsignelser var betimelige og strakk til i menneskehetens ungdomsperiode, er de nå ute av stand til å møte kravene fra menneskehetens modenhetsalder.

'Abdu'l-Bahá, i Appell til nasjonene, s. 73-74.

11. mai

Gud har nedsendt sine budbringere for å etterfølge Moses og Jesus, og han vil fortsette å gjøre det «til den ende som ingen ende har», slik at hans nåde uavbrutt kan skjenkes menneskeheten fra den guddommelige gavmildhets himmel.

Bahá'u'lláh, i The World Order of Bahá'u'lláh, s. 115.

Angående manifestasjonene som vil komme ned i fremtiden «i skyenes skygger», så vit for visst at når det gjelder deres forhold til sin inspirasjonskilde, befinner de seg i skyggen av Den Urgamle Skjønnhet. Men hver og en av dem «gjør hva han enn vil» i sitt forhold til den tidsalder de opptrer i.

'Abdu'l-Bahá, i The World Order of Bahá'u'lláh, s. 111.

12. mai

Essensen av tro på guddommelig enhet består i å anse ham som er Guds manifestasjon, og ham som er den usynlige, den utilgjengelige, den uerkjennelige essens, som én og den samme. Med

dette menes at hva som enn gjelder førstnevnte – all hans gjøren og laden, hva enn han forordner eller forbyr – bør anses, i alle henseender og under alle omstendigheter og uten noe forbehold, som identisk med Guds egen vilje. Dette er det høyeste stade en sann troende på Guds enhet noensinne kan håpe å nå. Salig er det menneske som når dette stade og er av dem som er standhaftige i sin tro.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 167.

13. mai

Si: Fra mine lover kan man fornemme den sødmefylte duften av min kledning, og ved deres hjelp vil seierens faner bli plantet på de høyeste tinder. Fra min allmektige herlighets himmel har min makts Tunge rettet disse ord til min skapning: «Overhold mine bud av kjærlighet til min skjønnhet.» ... Så sant jeg lever! Den som har drukket rettskaffenhetens utsøkte vin fra min rike gunsts hender, vil kretse om mine bud som skinner over min skapnings daglysning.

Tro ikke at det kun er en lovsamling vi har åpenbart for dere. Nei, snarere har vi brutt seglet på den utsøkte Vin med maktens og styrkens fingre. Dette bevitner det som åpenbaringsens Penn har åpenbart. Betenk dette nøye, o mennesker med innsikt!

Bahá'u'lláh, i Ordnet oversikt over lovene og forordningene i Kitáb-i-Aqdas, s. 12.

14. mai

Når enn mine lover viser seg som solen på min ytrings himmel, må de adlydes trofast av alle, om min forordning så skulle være slik at den får enhver religions himmel til å revne. Han gjør hva han behager. Han velger, og ingen får dra hans valg i tvil. Hva han, den høyt elskede, enn forordner, det er sannelig elsket. Om det gir han meg vitnesbyrd, han som er all skapningens Herre. Den som har innåndet den sødmefylte duften av den overmåte barmhjertige og gjenkjent kilden til dette utsagnet, vil med egne øyne hilse fiendens piler velkommen, så han kan fastslå for menneskene at Guds lover er sanne. Vel er det med den som har vendt seg hen til dem og forstått hva hans avgjørende bud betyr.

Bahá'u'lláh, i Ordnet oversikt over lovene og forordningene i Kitáb-i-Aqdas, s. 12-13.

15. mai

Det Store Vesen sier: O dere høyt elskede! Enhetens tabernakel er reist; betrakt ikke hverandre som fremmede. Dere er fruktene på ett tre og bladene på én gren. Vi nærer det håp at rettferdighetens lys må skinne over jorden og helliggjøre den fra tyranni. ... Det kan ikke herske den ringeste tvil om at hvis rettferdighetens Dagstjerne, som tyranniets skyer har skjult, skulle spre sitt lys over menneskene, ville jordens overflate bli fullstendig forvandlet.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 218-219.

16. mai

Én hellig sjel er bedre enn ett tusen andre sjeler. Hvis noen få kommer sammen i et kjært møte for å omgås i ånd og liflighet – med Rikets følelser, guddommelige egenskaper, rene hjerter og absolutt renhet og hellighet, da vil denne forsamling ha sin virkning på hele verden. Forsamlingens beskaffenhet, dens ord og gjerninger, vil føre en verden til evig lykksalighet og være et tegn på Rikets gunstbevisninger. Den Hellige Ånd vil styrke dem, og skarene i det høye vil gjøre dem seierrike, og abhá-englene vil komme i rad og rekke.

'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í Meetings; The Nineteen Day Feast, s. 21.

17. mai

O TILVÆRELSENS SØNN!

Min kjærlighet er Min faste borg. Den som trer inn der er trygg og sikker, og den som vender seg bort skal sannelig fare vill og gå til grunne.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 9 (arabisk).

18. mai

Tal ikke et ord om politikk. Din oppgave gjelder sjelens liv, for det fører sannelig til glede for mennesket i Guds verden. Nevn ikke jordens konger og dens verdslige regjeringer med mindre du taler vel om dem. Begrens heller dine ytringer til å utbre det lykksalige budskap om Guds rike og til å vise virkningen av Guds Ord og helligheten i Guds Sak. Tal om varig glede og åndelig fryd, om guddommelige egenskaper og om hvordan Sannhetens Sol har steget opp over jordens horisonter. Tal om at livets ånd er blitt pustet inn i jordens legeme.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 92-93.

19. mai

O Guds hær! Vokt dere, at dere ikke gjør noen sjel fortred eller noe hjerte sørgmodig, at dere ikke sårer noe menneske med deres ord, om vedkommende er kjent eller fremmed, venn eller fiende. Bed for alle. Bed om at alle velsignes, at alle tilgies. Vokt dere, vokt dere, at ingen av dere søker hevn, selv ikke over en som tørster etter deres blod. Vokt dere, vokt dere, at dere ikke støter en annens følelser, selv om det er en misdeder og han ønsker dere ondt. Se ikke på skapningene, men vend dere mot deres Skaper. Se ikke dem som aldri bøyer seg, se kun hærskares Herre. Stirr ikke ned i støvet, se opp mot den skinnende solen som har fått hver en plett av mørk jord til å gløde av lys.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 73.

20. mai

Ethvert menneske med innsikt føler seg virkelig skamfullt når det vandrer på jorden fordi det innser at det som er kilden til dets trivsel, rikdom, makt, verdighet, fremgang og kraft, er, som forordnet av Gud, den selvsamme jord som alle mennesker trår under sine føtter. Det kan ikke herske noen tvil om at den som kjenner denne sannheten, blir renset og helliggjort for all stolthet, alt hovmod og all forfengeligheit.

Bahá'u'lláh, i Bevaring av jordens ressurser (Bahá'í Forlags studieserie nr. 20), s. 13.

21. mai

O du som har et opplyst hjerte! Du er som pupillen i øyet, selve lysets kilde, for Guds kjærlighet har kastet sine stråler på ditt innerste vesen, og du har vendt ansiktet mot din Herres rike.

I Amerika er hatet glødende mellom sort og hvit, men mitt håp er at Rikets kraft vil knytte disse to sammen i vennskap og tjene som en helbredende balsam for dem.

La dem ikke se på et menneskes hudfarve, men på dets hjerte. Hvis hjertet er fylt av lys, er vedkommende nær sin Herres terskel; hvis ikke, er mennesket likegyldig overfor sin Herre, enten det er hvitt eller sort.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 113.

22. mai

I menneskehetens verden finner vi stor ulikhet. Det kvinnelige kjønn behandles som om det skulle være underlegent og er ikke gitt like rettigheter og fordeler. Denne tilstand skyldes ikke naturen, men oppdragelsen. I det guddommelige skaperverk er der ikke noe slikt skille. Intet kjønn er overlegent overfor det annet i Guds øyne. Hvorfor skulle da ett kjønn hevde at det annet er underlegent og frakjenne det dets rettmessige privilegier og rettigheter, som om Gud hadde gitt bemyndigelse til en slik handlemåte? Hvis kvinner fikk de samme muligheter for undervisning som menn, ville resultatet vise at begge har samme anlegg for boklig lærdom.

'Abdu'l-Bahá, i 'Abdu'l-Bahá's Visdom, s. 106.

23. mai

Jeg er, jeg er, jeg er Den Lovede! Jeg er den hvis navn dere har påkalt i tusen år, ved hvis omtale dere har reist dere, hvis komme dere har lengtet etter å bevitne og hvis åpenbaringsstund dere har bedt Gud om å fremskynde. Sannelig sier jeg, det påhviler både Østens og Vestens folk å lyde mitt ord og love min person troskap.

Báb, i *God Passes By*, s. 21.

24. mai

De som bor i Guds Tabernakel og er grunnfestet på den evigvarende herlighets seter, vil nekte, om de så er i ferd med å dø av sult, å strekke hånden ut og gripe sin nestes eiendom ulovlig, hvor lastefull og ussel han enn måtte være.

Bahá'u'lláh, i *The Advent of Divine Justice*, s. 19-20.

25. mai

Hvis et menneske sover, bør det ikke være fordi dette er behagelig, men for å hvile kroppen for å handle bedre, tale bedre, forklare nydeligere, tjene Guds tjenere og bevise sannhetene. Når vedkommende er våken, bør han bestrebe seg på å være oppmerksom, tjene Guds Sak og ofre sin egen rang til fordel for den som er av Gud. Når han når dette stadi, vil Den Hellige Ånds bekræftelser visselig nå ham, og et menneske med denne kraften kan holde stand mot alle som bor på jorden.

'Abdu'l-Bahá, i *Pattern of Bahá'í Life*, s. 19.

26. mai

«Jeg sverger ved mitt liv! Intet annet enn det som gavner dem kan tilstøte mine elskede. Dette bevitner Guds Penn, han den sterkeste, den overmåte herlige, den høyst-elskede.» «O mine tjenere! Hvis Gud i disse dager og på dette jordiske plan har forordnet og åpenbart ting på tvers av deres egne ønsker, så sørg ikke, for i vente har dere visselig dager med salig glede og himmelsk fryd. For deres øyne vil det avdekkes verdener som er hellige og åndelig strålende. Dere er bestemt av ham – i denne verden og etterpå – til å få del i deres goder, oppleve deres gleder og motta en del av deres styrkende nåde. Til hver og en av dem vil dere uten tvil nå frem.»

Bahá'u'lláh, i *The Advent of Divine Justice*, s. 69.

27. mai

Sivilisasjonen, som så ofte blir oppskrytt av de lærde talsmenn for kunst og vitenskap, vil, hvis den får overskride måteholdets grenser, bringe stor ulykke over menneskene. Således advares dere av ham som er den allvitende. Hvis den drives for langt, vil sivilisasjonen vise seg å bli en like fruktbar kilde til ondt som den ville vært til godt innenfor måteholdets grenser. Tenk over dette, o folk, og vær ikke blant dem som vandrer avsindige i villfarelsens ørken. Den dag nærmer seg da dens flamme vil fortære byene, da Storhetens Tunge vil forkynne: «Riket tilhører Gud, den allmektige, den høylovede!»

Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 342-343.

28. mai

Kast derfor bort fra dere det som deres sinn avskyr, for det er blitt dere forbudt i hans tavler og hans skrifter. Vokt dere, at dere ikke bytter bort den Elv som virkelig er liv for det som de renhjertedes sjeler avskyr. Berus dere i Guds kjærlighets vin og ikke på det som sløver tanken, o dere som tilber ham! Sannelig, det er blitt forbudt enhver troende, mann som kvinne.

Bahá'u'lláh, i *The Advent of Divine Justice*, s. 27.

Å drikke vin er forbudt i henhold til teksten i Den Aller Helligste Bok, for det forårsaker kroniske sykdommer, svekker nervene og tærer på sinnet.

'Abdu'l-Bahá, i *The Advent of Divine Justice*, s. 27.

29. mai

La ikke deres hjerter uroes, o folk, når mitt nærværs herlighet tas bort og min ytrings osean stilner. I mitt nærvær blant dere er der en visdom, og i mitt fravær er der en annen visdom som er uutgrunnelig for alle uten Gud, den uforlignelige, den allvitende. Sannelig, vi ser dere fra vår herlighets rike og skal bistå enhver som vil reise seg for å gjøre vår Sak seierrik med hærskaene i det høye og en flokk av våre begunstigede engler.
Bahá'u'lláh, i Ordnet oversikt over lovene og forordningene i Kitáb-i-Aqdas, s. 16.

30. mai

Dersom vi ønsker å be, må vi ha noe å konsentrere oss om. Hvis vi vender oss til Gud, må vi rette våre hjerter mot et bestemt punkt. Dyrker mennesket Gud på annen måte enn gjennom Hans Manifestasjon, må han først danne seg en oppfatning av Gud, og denne oppfatning er skapt av hans eget sinn. Men da det endelige ikke kan forstå det uendelige, kan ikke Gud forståes på denne måte. Det et menneske kan oppta og danne i sitt eget sinn, forstår han. Det han kan forstå, er ikke Gud. Det begrep om Gud et menneske danner seg selv, er bare fantasi, et bilde, en forestilling, en illusjon. Det er ingen forbindelse mellom en slik forestilling og det høyeste vesen.
'Abdu'l-Bahá, i Bahá'u'lláh og den nye tid, s. 95.

31. mai

Man blir bønnhørt gjennom Guds universelle manifestasjoner. Men likevel, når ønsket er å skaffe seg materielle ting, tilmed for de uaktsommes vedkommende, hvis de bønnfaller Gud og ydmykt trygler om hans hjelp, så har endog deres bønner en virkning. ...
... Bønnene som ble åpenbart for helbredelse, gjelder både fysisk og åndelig helbredelse. Fremsi dem derfor for å helbrede både sjel og legeme. Hvis helbredelse er det rette for pasienten, vil den utvilsomt bli gitt. For noen syke mennesker ville imidlertid helbredelse gi opphav til andre lidelser, og visdommen tillater derfor ikke et bekræftende svar på bønner...
... Den Hellige Ånds kraft helbreder både fysiske og åndelige lidelser.
'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 161-162.

1. juni

Se ikke på tingenes begynnelse – fest dere ved målet og resultatet. Vår tid er som såtiden. Den er utvilsomt full av farer og vanskeligheter, men i fremtiden vil mang en avling bli høstet, og goder og resultater vil vise seg. Når man tenker på utfallet og slutten, vokser det frem en vedvarende glede og lykksalighet.

Alt som er av betydning i denne verden, krever stor oppmerksomhet av den som søker det. Den som etterstreber noe, må gjennomgå vanskeligheter og prøvelser til målet er nådd og den store suksess er vunnet. Slik er det med ting som hører denne verden til. Hvor mye høyere er ikke det som vedrører den høyeste hærska! Denne Sak innbefatter enhver gunstbevisning, herlighet og evig lykksalighet i Guds verden.

'Abdu'l-Bahá, i The Divine Art of Living, s. 92

2. juni

Da Guds kallen lød, ble et nytt liv pustet inn i menneskehetens legeme og en ny ånd inngytt i hele skaperverket. Dette er grunnen til at verden er blitt beveget i sitt innerste og til at menneskenes hjerter og bevissthet er blitt gjenopplivet. Snart vil tegnene på denne fornyelse bli åpenbart, og de som er i dyp søvn vil bli vekket.

'Abdu'l-Bahá, i Appell til nasjonene, s. 64.

3. juni

Kunst, håndverk og vitenskap hever tilværelsens verden og bidrar til å foredle den. Kunnskap er

som vinger for menneskets liv, og en stige det kan gå opp langs. Det påhviler alle å tilegne seg kunnskap. Imidlertid bør man tilegne seg kunnskap om slike vitenskaper som kan gavne jordens folk, og ikke slike som begynner med ord og slutter med ord. ...

Kunnskap er i sannhet en virkelig skatt for mennesket og en kilde til herlighet, rike gaver, glede, foredling, fryd og gammen. Lykkelig det menneske som holder fast ved den, og ve de likegyldige. Bahá'u'lláh, i Epistle to the Son of the Wolf, s. 26-27.

4. juni

I hver tidsalder og religionsordning har festen vært yndet og elsket, og det er blitt sett på som en prisverdig handling å dekke et bord for dem som elsker Gud. Dette er særlig tilfelle i dag, i denne uforlignelige religionsordning, denne mest gavmilde blant tidsaldre, da festen hylles i høy grad, for den regnes sannelig blant slike forsamlinger som holdes for å tilbe og forherlige Gud. Her istemmes de hellige vers, de himmelske dikt og lovprisninger, og hjertet opplives og føres helt bort fra seg selv.

Hovedhensikten er å vekke disse åndens rørelser. Men samtidig følger det ganske naturlig at de tilstedeværende bør spise, slik at legemets verden kan gjenspeile åndens verden ... 'Abdu'l-Bahá, i Nittendagsfesten (Bahá'í Forlags studieserie nr. 22), s. 2.

5. juni

O ÅNDENS SØNN!

Jeg skapte deg rik, hvorfor bringer du deg selv i fattigdom? Edel skapte Jeg deg; av hvilken grunn fornedrer du deg? Av kunnskapens kjerne gav Jeg deg liv, hvorfor søker du opplysning fra noen annen enn Meg? Av kjærlighetens leire gav Jeg deg form, hvordan kan du være opptatt av en annen? Vend blikket mot ditt eget selv, og du vil finne Meg i ditt indre, mektig, sterk og selvbestående.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 13 (arabisk).

6. juni

Salig er den som i ungdommens vår og i sine velmaktsdager vil reise seg for å tjene hans Sak som er Herren over begynnelsen og enden, og smykke sitt hjerte med hans kjærlighet. Manifestasjonen av en slik gunst er større enn himmelens og jordens skapelse. Salige er de standhaftige, og vel er det med de stødige.

Bahá'u'lláh, sitert av Det Universelle Rettferdighetens Hus i budskap til verdens bahá'ier, rifván 1982.

7. juni

«Alene det å bevege seg fra sted til sted, når det skjer for Guds skyld, har alltid øvet sin virkning på verden og kan gjøre det nå. I fortidens bøker er deres stade som har reist vidt og bredt for å veilede Guds tjenere, blitt beskrevet og nedtegnet.»...«Den som åpner sin munn på denne dag og nevner sin Herres navn, over ham skal den guddommelige inspirasjons hærskarer senke seg fra mitt navns, den allvitendes, den allvises, himmel. Over ham skal også skaren i det høye senke seg, hver av dem med en løftet kalk av purt lys. Således er det forordnet i Guds åpenbarings rike, som befalt av ham som er den overmåte herlige, den aller sterkeste.»

Bahá'u'lláh, i The Advent of Divine Justice, s. 70-71.

8. juni

«Blant alt i verden har han utvalgt seg sine tjeneres hjerter og gjort hvert av dem til et sete for åpenbaringen av sin herlighet. Helliggjør dem derfor fra enhver besmittelse, slik at det de ble skapt til kan bli innpreget på dem. Dette er i sannhet et tegn på Guds gavmilde gunst.» «Si, den som følger sine verdslige begjær eller fester sitt hjerte ved jordiske ting, er ikke å regne til bahá-

folket. Han er min sanne følgesvenn som, om han kom til en dal av det pure gull, ville gå rett gjennom den, fjern som en sky, og hverken vende om eller stoppe opp. Et slikt menneske er visselig av meg. Fra dets kledning kan skaren i det høye innånde duften av hellighet.» Bahá'u'lláh, i *The Advent of Divine Justice*, s. 26.

9. juni

«Det sømmer seg for bahá-folket å dø med hensyn til verden og alt den inneholder, å være så løsrevet fra alle jordiske ting at Paradisets innvånere kan innånde hellighetens liflige duft fra deres kledning.... De som har besudlet Guds Saks rene navn ved å følge det som hører kjødet til – de tar opplagt feil!» «Renhet og kyskhet har vært og er fortsatt de fornemste smykker for Guds tjenerinner. Gud er mitt vitne! Kyskhetens klare lys kaster sin glans over åndens riker, og dens duft føres endog hen til det mest opphøyede Paradis.» «Gud har i sannhet skapt kyskhet til en krone for sine tjenerinners hoder. Stor er velsignelsen for den tjenerinne som har nådd dette fortrinnlige stade.»

Bahá'u'lláh, i *The Advent of Divine Justice*, s. 27.

10. juni

I denne nye og vidunderlige religionsordning er overtroens slør blitt sønderrevet, og fordømmene hos Østens folk er blitt fordømt. Blant visse av Østens nasjoner ble musikk betraktet som forkastelig, men i denne nye tidsalder har Det Åpenbare Lys uttrykkelig forkynt i sine hellige tavler at musikk, sunget eller spilt, er åndelig føde for sjel og hjerte.

Musikerens kunst er blant de kunstarter som er den høyeste lovprisning verdig, og den beveger hjertene hos alle som sørger. Spill og syng derfor ut Guds hellige ord i vidunderlige toner i vennenes sammenkomster ..., slik at den som lytter kan løses fra bekymringens og sorgens lenker og hans sjel kan hoppe av glede og ydmyke seg i bønn til herlighetens rike.

'Abdu'l-Bahá, i *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, s. 112.

11. juni

Bestreb dere med liv og sjel for å skape enhet og harmoni blant de hvite og de sorte og for derved å bevise enheten i bahá'í-verdenen, der forskjell i farge ikke har noen plass, men kun hjertene taes i betraktning. Lovet være Gud, vennenes hjertener er forenet og forbundet, enten de er fra øst eller vest, fra nord eller syd, enten de er tyskere, franskmenn, japanere eller amerikanere, enten de tilhører den hvite, sorte, røde, gule eller brune rase. Forskjeller i farge, land og rase er uten betydning i bahá'í-troen – tvert imot overvinnes bahá'í-enheten dem alle og avskaffer alle disse fantasier og innbilninger.

'Abdu'l-Bahá, i *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, s. 112-113.

12. juni

Min Gud, min Gud! Hvis ingen blir funnet å fare vill fra din sti, hvordan kan da din barmhjertighets fane bli utfoldet eller dine rike gavers banner bli heist? Og hvis misgjerninger ikke begås, hva er det som kan forkynde at du er den som skjuler menneskenes synder, den evig tilgivende, den allvitende, den allvise? Måtte min sjel bli et offer for deres overtredelser som forgår seg mot deg, for henover slike overtredelser føres duften av ditt navns ... barmhjertighet.... Måtte mitt innerste vesen bli ofret for deres synder som har syndet mot deg, for det er på grunn av slike synder at dine mangfoldige gunstbevisningers dagstjerne åpenbarer seg over din gavmildhets horisont og din aldri sviktende omsorgs skyer lar sine gaver regne ned over alle skapte tings virkelighet.

Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 309.

13. juni

Intet paradisi er mer vidunderlig for noen sjel enn å være i nærheten av Guds manifestasjon på hans Dag, å høre hans vers og tro på dem, å oppnå hans nærvær, som ikke er noe annet enn Guds

nærvær, å seile på havet i hans velbehags rike og å nyte de utsøkte fruktene fra hans guddommelige enhets paradisi.

Báb, i Utdrag fra Bábs skrifter, s. 10

14. juni

Vit, at da Menneskesønnen oppgav sin ånd til Gud, brast den hele skapning i en heftig gråt. Ved at han ofret seg selv ble imidlertid en ny egenskap inngytt i alle skapte ting.... Den dypeste visdom som vismennene har ytret, den grundigste lærdom som noen ånd har fremvist, den kunst som de dyktigste hender har frembragt, den innflytelse som de mektigste herskere har øvet, er bare manifestasjoner av den livgivende kraft som ble frigitt av hans overopphøyede, hans altgjennomtrengende og strålende ånd.

Vi bevitner at da han kom til verden, utgjøt han sin herlighets stråleglans over alle skapte ting. Gjennom ham kom den spedalske seg av gjenstridighetens og uvitenhetens spedalskhet. Gjennom ham ble den ukyske og den egensindige helbredet. Gjennom hans makt, født av den allmechtige Gud, ble den blindes øyne åpnet og synderens sjel helliggjort.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 85.

15. juni

Hvilket resultat fremkommer vel ikke av materiell hvile, ro, luksus, og tilknytning til denne legemlige verden! Det er åpenbart at den som streber etter disse ting, til slutt vil bli hjemsøkt av anger og tap.

Følgelig må man lukke øynene fullstendig for disse tankene, lengte etter evig liv, etter en opphøyet stilling for den menneskelige verden, etter guddommelig utvikling, etter Den Hellige Ånd, etter utbredelse for Guds Ord, etter ledelse for klodens innbyggere, etter at den universelle fred kunngjøres og at menneskehetens enhet forkynnes! Dette er arbeidet! Ellers må man som andre dyr og fugler beskjeftige seg med det fysiske livs behov, som det er dyrerikets høyeste mål å tilfredsstille, og man må spankulere rundt på jorden som firføttingene.

'Abdu'l-Bahá, i Tablets of the Divine Plan, s. 42.

16. juni

Tiden nærmer seg da hva som enn ligger skjult i menneskenes sjeler og hjerter, vil bli avdekket. Denne Dag er Dagen ... som herlighetens Herre kunngjorde, og som han gjorde kjent for ham som var hans venn (Muhammed) gjennom disse sine ord – opphøyet være han: «Kjære sønn, om det er så lite som et sennepskorn, og var skjult i en klippe eller i himmel eller jord, så vil Gud bringe det frem. Gud kjenner alle detaljer, han er velunderrettet.» På denne Dag blir det som bedrar ved sitt skinn, og alt som menneskenes bryst skjuler, gjort kjent og blottlagt for hans åpenbarings trone. Intet som helst kan unndra seg hans kunnskap. Han hører og ser, og han er i sannhet den althørende, den altseende. Hvor såre underlig at de ikke skjelner mellom de pålitelige og de forræderske!

Bahá'u'lláh, i Epistle to the Son of the Wolf, s. 107.

17. juni

Det er klart og tydelig at hensikten med alle foregående religionsordninger har vært å berede veien for Muhammeds, Guds apostels, komme. Disse religionsordninger, den muhammedanske medregnet, har i sin tur hatt åpenbaringen forkynt av Qá'im (dvs. Báb) som sitt mål. Hensikten bak denne åpenbaring, så vel som de forutgående, har likeledes vært å kunngjøre ankomsten av hans tro som Gud vil åpenbare. Og denne tro – hans tro som Gud vil åpenbare – har i sin tur, sammen med alle de forutgående åpenbaringer, hatt manifestasjonen som skal følge etter den som sitt mål.... At sannhetens sol står opp og går ned er en prosess som således vil fortsette i det uendelige; den har ikke hatt noen begynnelse og vil ikke ha noen ende.

Báb, i The World Order of Bahá'u'lláh, s. 117.

18. juni

Og nå vedrørende ditt spørsmål hvorvidt de menneskelige sjeler fortsetter å være seg hverandre bevisst etter sin adskillelse fra legemet. Vit at sjelene til bahá-folket, som har trådt inn i og er befestet i Den Purpurrøde Ark, vil ha nært samkvem og samfunn med hverandre og være så tett forbundet i sine liv, lengsler, mål og bestrebelse at de blir likesom én sjel. De er virkelig de som er velunderrettet, som er klartskuede, og som er utstyrt med forstand. Således er det forordnet av ham som er den allvitende, den allvise.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 169.

19. juni

Bahá-folket, som bebor Guds Ark, er alle som én klar over hverandres stand og stilling, og de er forenet med nærhetens og fellesskapets bånd. En slik stilling må imidlertid bero på deres tro og deres oppførsel. De som har samme grad og stadi, er fullt klar over hverandres evner, karakter, ferdigheter og fortjenester. De som er av en lavere grad, er imidlertid ute av stand til å få en fullgod forståelse av deres stadi som står over dem, eller til å verdsette deres fortjenester. Enhver skal motta sin lodd fra din Herre. Salig er det menneske som har vendt sitt ansikt mot Gud og vandret trofast i hans kjærlighet inntil dets sjel har styrt sin flukt til Gud, alles høyeste Herre, den mektigste, den evig tilgivende, den overmåte barmhjertige.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 169-170.

20. juni

Si: Undervis i Guds Sak, o bahá-folk, for Gud har foreskrevet enhver plikten til å forkynne hans budskap, og anser dette som den mest fortjenstfulle av alle gjerninger. En slik gjerning er kun antagelig når den som underviser i Saken allerede er fast i sin tro på Gud, den høyeste beskytter, den nådige, den allmechtige. Han har enn videre forordnet at hans Sak skal utbres gjennom kraften i menneskenes ord og ikke ved å ty til voldsbruk. Slik er hans forordninger blitt sendt ned fra hans rike som er den mest opphøyede, den allvise.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh s. 277.

21. juni

Den allvitende lege har fingeren på menneskehetens puls. Han oppdager sykdommen, og i sin ufeilbare visdom foreskriver han legemidlet. Enhver tidsalder har sitt eget problem, og enhver sjel sin bestemte higen. Det legemiddel som verden behøver i sine nåværende lidelser, kan aldri være det samme som en senere tidsalder kan trenge. Vær omhyggelig oppmerksom på behovene i tiden som dere lever i, og la deres overlegninger dreie seg om dens påtrengende behov og fornødenheter.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 213.

22. juni

Den som gjør krav på en åpenbaring direkte fra Gud innen utgangen av fulle tusen år, et slikt menneske er visselig en løgnaktig bedrager. Vi bønnfaller Gud om at han nådigst må hjelpe ham til å tilbakekalle og avvise et slikt krav. Skulle han angre, vil Gud uten tvil tilgi ham. Hvis han imidlertid turer frem i sin villfarelse, vil Gud visselig nedsende en som vil behandle ham uten barmhjertighet. I sannhet fryktelig er Gud når han straffer! Den som utlegger dette vers annerledes enn dets åpenbare mening, er berøvet Guds ånd og hans barmhjertighet som omslutter alle skapte ting. Frykt Gud, og følg ikke deres fåfengte innbilninger. Nei, følg heller befalingene fra deres Herre, den allmechtige, den allvise.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 345.

23. juni

Jeg pålegger dere alle at hver og én av dere samler alle sitt hjertes tanker om kjærlighet og enhet.

Når en tanke om krig kommer, stå den imot med en sterkere fredstanke. En hatets tanke må ødelegges av en sterkere kjærlighetstanke. Krigstanker bringer ødeleggelse over all harmoni, velferd, hvile og tilfredshet.

Kjærlighetens tanker fostrer brorskap, fred, vennskap og lykke....

Hvis dere av et udelt hjerte ønsker vennskap med alle jordens folkeslag, vil deres tanker, åndelige og positive, spre seg. De vil bli andre menneskers ønsker, og vokse seg sterkere og sterkere, inntil de når alle menneskers sinn.

'Abdu'l-Bahá, i 'Abdu'l-Bahá's Visdom, s. 11 og 12.

24. juni

O MENNESKEBARN!

Du er Mitt herredømme og Mitt herredømme forgår ikke; hvorfor frykter du din undergang? Du er Mitt lys og Mitt lys skal aldri bli tilintetgjort; hvorfor frykter du tilintetgjørelse? Du er Min herlighet og Min herlighet svinner ikke; du er Min kledning og Min kledning skal aldri slites ut. Lev derfor i kjærlighet til Meg, så du kan finne Meg i herlighetens rike.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 14 (arabisk).

25. juni

Det pålegges hver og en av dere å beskjeftige seg med et eller annet yrke, som håndverk, handel eller lignende. Vi har nådigst opphøyet deres beskjeftigelse med slikt arbeid til samme rang som å dyrke Gud, den sanne. Overvei i deres hjerter Guds nåde og velsignelser, og takk ham ved aftenstid og ved daggry. Kast ikke bort tiden med lediggang og dovenskap. Vær beskjeftiget med det som gavner dere selv og andre...

I Guds øyne er de mest ringeaktede blant mennesker de som sitter uvirksomme og tigger. Hold fast ved de materielle midlers bånd, i full tillit til Gud, tilveiebringeren av alle midler. Når noen beskjeftiger seg med håndverk eller handel, så betraktes denne beskjeftigelsen selv som en dyrkelse, slik Gud ser det; og dette er intet annet enn et tegn på hans uendelige og altgjennomtrengende barmhjertighet.

Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 26.

26. juni

Hærskarene som kan bringe seier i og for denne åpenbaring, er de prisverdige dyders og en rettsindig karakters hærskarer. Disse hærskarers leder og befalingsmann har alltid vært gudsfrykten, en frykt som omfatter alle ting og hersker over alle ting.

Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 126.

27. juni

I overensstemmelse med den guddommelige lære i denne herlige religionsordning bør vi ikke forringe noen og kalle vedkommende uvitende ved å si: «Du vet ikke, men jeg vet.» Vi bør heller se på andre med respekt, og når vi forsøker å forklare og vise, bør vi tale som om vi undersøker sannheten og si: «Dette har vi foran oss. La oss foreta en undersøkelse for å avgjøre hvor og i hvilken form sannheten kan finnes.»

Underviseren bør ikke anse seg selv som lærd og andre som uvitende. En slik tanke avler hovmod, og hovmod bidrar ikke til innflytelse. Underviseren bør ikke se noen overlegenhet hos seg selv, han bør tale med den ytterste vennlighet, underdanighet og ydmykhet, for slik tale øver innflytelse og oppdrar sjelene.

'Abdu'l-Bahá, i The Individual and Teaching: Raising the Divine Call, s. 11.

28. juni

I mitt tempel sees intet annet enn Guds Tempel, og i min skjønnhet intet annet enn hans Skjønnhet, og i mitt vesen intet annet enn hans Vesen, og i mitt selv intet annet enn hans Selv, og i min bevegelse intet annet enn hans bevegelse, og i mitt stilltiende samtykke intet annet enn hans stilltiende samtykke, og i min penn intet annet enn hans Penn, den mektige, den høyt lovpriste. Intet annet enn sannheten har vært i min sjel, og intet annet enn Gud kunne sees i meg. ... Den Hellige Ånd selv er frembragt ved en eneste bokstav åpenbart av denne Største Ånd, hvis dere er av dem som forstår.

Bahá'u'lláh, i The World Order of Bahá'u'lláh, s. 109.

29. juni

Den dypeste årsak til alle misgjerninger er uvitenhet, og vi må derfor holde fast ved erkjennelsens og kunnskapens redskaper. Opplæring må til for å danne en god karakter. Viden om må man spre lys, slik at alle kan tilegne seg åndens himmelske egenskaper i menneskehetens skole. Da kan de selv se uten enhver tvil at det ikke finnes noe villere helvete, noen mer brennende avgrunn, enn å ha en karakter som er ond og fordervet, noe mørkere svelg eller mer avskyelig kval enn å fremvise slike egenskaper som fortjener å fordømmes.

Individet må oppdras i så høy grad at det heller ville få strupen skåret over enn å lyve, og ville synes det var lettere å hugges med sverd eller gjennombores av spyd enn å baktale noen eller la sinnet løpe av med seg.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 136.

30. juni

Det er foreldrenes simple plikt å oppdra sine barn til å bli faste i troen, av den grunn at et barn som fjerner seg fra Guds religion, ikke vil handle på en slik måte at det vinner foreldrenes og Herrens gunst. For enhver prisverdig gjerning er født av religionens lys, og hvis barnet mangler denne ypperste gave, vil det ikke vende seg bort fra noe ondt, ei heller vil det nærme seg noe godt.

Bahá'u'lláh, i Bahá'í Education, s. 6.

1. juli

... en far og mor utholder de største vanskeligheter og prøvelser for barnas skyld. Og når barna er blitt voksne, går foreldrene ofte over til den annen verden. Det hender sjelden at en far og mor i denne verden ser belønningen for den bekymring og uro de har opplevd for sine barn. Derfor må barn vise kjærlighet og godhet til gjengjeld for denne bekymring og uro, og de må bønnfalle om forlatelse og tilgivelse for sine foreldre. Derfor bør dere, som gjengjeld for den kjærlighet og godhet deres far har vist dere, gi til de fattige for hans skyld, og med den største underdanighet og ydmykhet bønnfalle om forlatelse og tilgivelse for synder, og be om den ytterste barmhjertighet.

'Abdu'l-Bahá, i Some Answered Questions, s. 231-232.

2. juli

Visdommen ved bønn er at den skaper forbindelse mellom tjeneren og Den Sanne, fordi mennesket i bønnens tilstand med liv og sjel vender sitt ansikt mot hans høyhet den allmechtige, søker samfunn med ham og ønsker hans kjærlighet og medlidenhet. En elskers største lykke er å tale med sin elskede, og den største gave for en som søker, er å bli fortrolig med målet for sin lengsel. Det er grunnen til at det største håp for enhver sjel som tiltrekkes av Guds rike, er å få mulighet til å be og bønnfalle ved hans ytrings, godhets og gavmildhets osea.

I tillegg til alt dette er bønn og faste årsak til at man blir våken og oppmerksom og bidrar til at man beskyttes og bevares mot prøvelser.

'Abdu'l-Bahá, i The Divine Art of Living, s. 27.

3. juli

Noen menneskers liv er utelukkende opptatt med denne verdens ting. Deres sinn er så begrenset av ytre sedvaner og tradisjonelle interesser at de er blinde for ethvert annet eksistensplan, for alle tings åndelige betydning! ... Lik dyrene har de ingen tanke utover sitt eget fysiske velvære. Det er sant at visse nødvendigheter må tas hensyn til. Livet er en byrde som må bæres videre mens vi er her på jorden, men bekymringene for de lavere ting i livet bør ikke tillates alene å oppta alle menneskets tanker og lengsler. Hjertets ærgjerrighet bør løfte seg mot mer ærerike mål, sinnets virksomhet bør stige til høyere plan! Menneskene må bevare i sine sjeler synet av himmelsk fullkommenhet, og der forberede en bolig for den guddommelige Ånds uuttømmelige gavmildhet. 'Abdu'l-Bahá, i 'Abdu'l-Bahá's Visdom, s. 61-62.

4. juli

Når det gjelder åndelig lykke, så er den det sanne grunnlag for menneskelivet, for livet er skapt til lykke og ikke til sorg, til behag og ikke til bedrøvelse. Lykke er liv, sorg er død. Åndelig lykke er evig liv. Dette er et lys som ikke etterfølges av mørke. Dette er en ære som ikke etterfølges av skam. Dette er et liv som ikke etterfølges av død. Dette er en tilværelse som ikke etterfølges av tilintetgjørelse. Denne store velsignelse og dyrebare gave oppnår mennesket kun gjennom Guds ledelse...

'Abdu'l-Bahá, i The Divine Art of Living, s. 18.

5. juli

Vend alle dine tanker mot å glede hjertene. Vokt dere! Vokt dere, så dere ikke krenker noe hjerte. Bistå menneskehetens verden så mye som mulig. Vær en kilde til trøst for de sørgmodige, bistå de svake, vær hjelpsom overfor de trengende, plei de syke, vær årsak til at de ringe berømmes, og beskytt dem som overskygges av frykt.

Kort sagt, la hver og en av dere være som en lampe som stråler ut lyset fra de dyder som hører menneskehetens verden til. Vær troverdig, oppriktig, hengiven og fylt av renhet. Vær opplyst, vær åndelig, vær guddommelig, vær strålende, vær levendegjort av Gud, vær en bahá'í.

'Abdu'l-Bahá, i The Promulgation of Universal Peace (1982-utgaven), s. 453.

6. juli

Vær redelige overfor dere selv og andre, så rettferdighetens tegn kan åpenbares gjennom deres gjerninger blant våre trofaste tjenere. Vokt dere, at dere ikke forgriper dere på nestens gods. Vis dere hans tillit og tiltro verdig, og forhold ikke de fattige de gaver som Guds nåde har skjenket dere. Han skal sannelig belønne de godgjørende og betale dem dobbelt tilbake det de har gitt. Ingen annen Gud er der enn ham. All skapningen og dens rike hører ham til. Han skjenker sine gaver til hvem han vil, og fra hvem han vil, holder han dem tilbake. Han er den store giver, den mest gavmilde, den velgjørende.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 277.

7. juli

Det er klart og tydelig at alle mennesker etter sin fysiske død skal vurdere sine gjerningers verd og erkjenne alt deres hender har øvet. Jeg sverger ved den dagstjerne som lyser over den guddommelige makts horisont! De som er den ene sanne Guds følgesvenner, skal, i det øyeblikk de forlater dette liv, oppleve slik fryd og lykksalighet som det ville være umulig å beskrive, mens de som lever i villfarelse, skal bli grepet av slik frykt og beven og bli fylt av en slik forferdelse som intet kan overstige. Vel er det med den som har drukket av troens utsøkte og uforgjengelige vin gjennom den nådige gunst og de mangfoldige gaver fra ham som er alle trosbekjennelsers Herre... Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 170.

8. juli

Det er endog mulig at deres tilstand kan endres som er gått bort i synd og vantro. Det vil si at de

kanskje får tilgivelse ved Guds nåde, ikke ved hans rettferdighet. For nåde er å gi uten at det er fortjent, og rettferdighet er å gi etter fortjeneste. Siden vi har evnen til å be for disse sjeler her, så vil vi likeledes besitte den samme evne i den annen verden, som er Guds rike. Er ikke alle mennesker i den annen verden Guds skapninger? Derfor kan de gjøre fremskritt også i den verdenen.

'Abdu'l-Bahá, i *Some Answered Questions* (1981-utgaven), s. 232.

9. juli

Akk og ve for de ting som er vederfart meg! ... På dette fjell [Máh-Kú] har jeg forblitt alene, og meg er det gått således at ingen av dem som har vært før meg, har lidd det som jeg har lidd, ei heller har noen overtredet utholdt det som jeg har utholdt!

Báb, i *The Promised Day is Come*, s. 7.

O du Guds Levning! Jeg har ofret meg fullstendig for deg. Jeg har godtatt forbannelser for din skyld, og har kun lengtet etter martyrdøden på din kjærlighets sti. Til vitne har jeg nok med Gud, den opphøyede, beskytteren, den gamle av dager.

Báb, i *Selections from the Writings of the Báb*, s. 59.

10. juli

Dette er dagen da den overmåte barmhjertige er kommet ned i kunnskapens skyer, ikledd åpenbart herredømme. Han kjenner menneskenes gjerninger godt. Det er han som besitter en herlighet ingen kan ta feil av, kunne dere bare fatte det. Enhver religions himmel er sønderrevet, og den menneskelige forstands jord er kløvet, og Guds engler sees å stige ned. Si: Dette er det gjensidige sviks dag – hvorhen flykter dere? Fjellene er forsvunnet, og himlene er foldet sammen og den hele jord holdes i hans grep, kunne dere bare forstå det. Hvem er det som kan beskytte dere? Ingen, ved ham som er den overmåte barmhjertige! Ingen, unntatt Gud, den allmektige, den aller herligste, den velgjørende.

Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 45-46.

11. juli

Si: Himlene er foldet sammen, og jorden holdes i hans grep, og de korrupte gjerningsmenn er grepet etter pannehåret, og dog forstår de ikke. De drikker av det urene vann og vet det ikke. Si: Ropet har lydt, og folket er kommet frem fra sine graver og ser seg om idet de reiser seg. Noen har skyndet seg å nå den barmhjertige Guds kongesete, andre har falt på sine ansikter i helvetets ild, mens atter andre er aldeles i villrede. Guds vers er blitt åpenbart, og dog har de vendt seg bort fra dem. Hans bevis er lagt åpent frem, og de er uvitende om det. Og når de ser den overmåte barmhjertiges ansikt, blir deres egne ansikter triste, midt i deres forlystelse.

Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 41-42.

12. juli

...når dere kommer til møtene, så frigjør dere fra alt dere har i hjertet før dere går inn, og befri tanke og sinn for alt annet enn Gud, og tal til hjertet. La denne sammenkomsten bringe opplysning, gjør dette til en sammenkomst hvor hjertene tiltrekkes, så alle kan la den stå i kjærlighetens tegn. Omgj denne sammenkomsten med lysene fra den høyeste hærske, så dere kan samles i den største kjærlighet. O Gud! Fjern alt som er årsak til uenighet og bered for oss alle de ting som er årsak til enhet og harmoni!

O Gud! Nedsenk himmelsk vellukt over oss, og gjør dette møtet om til et himmelsk møte! Skjenk oss ethvert gode og føde av alle slag! Gi oss kunnskapens føde! Bered kjærlighetens føde for oss! Forlen oss med den himmelske opplysnings føde!

La hjertet minnes dette, og gå så inn til enhetsfesten.

'Abdu'l-Bahá, i *Nittendagsfesten* (Bahá'í Forlags studieserie nr. 22), s. 6-7.

13. juli

O MENNESKEBARN!

Vær du tilfreds med Meg og søk ingen annen hjelper. For bare Jeg kan noensinne fullbyrde deg. Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 17 (arabisk).

14. juli

O trofasthetens mennesker, o troskapens mennesker, o mennesker som er vekket av Guds Ånde, o mennesker som innånder livets duft fra Guds Ånd! Stien er jevnet, veien gjort rett, Rikets teppe bredd ut, Tabernaklet er reist på Maktens Høyde, himmelens krefter er rystet, jordens hjørner har bevet, solen er formørket, månen har sluttet å gi lys, stjernene har falt ned, jordens folkeslag har jamret seg, og Menneskesønnen er kommet i himmelens skyer med makt og stor herlighet, og han har sendt sine engler til lyden av den store basun, og betydningen av disse tegn kjenner ingen uten de vise og opplyste.

Dere er englene, hvis deres føtter er faste, deres ånd fryder seg, deres lønnlige tanker er rene, deres øyne har funnet lise, deres ører er åpnet, deres bryst har svulmet av fryd, deres sjeler er blitt gledet og hvis dere reiser dere for å bistå Pakten, for å motstå splid og for å drages mot Stråleglansen! Sannelig, jeg sier dere at Guds Ord visselig er forklart og er blitt et åpenbart tegn og et sterkt og solid vitnesbyrd, og dets spor skal bli utbredt i Østen og Vesten, og for dem skal alle hoder bøye seg og alle sjeler falle til fote og knele med ansiktet mot jorden. 'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í World Faith, s. 360.

15. juli

Alle er pålagt å skrive et testament. Testator bør innlede dette dokumentet med Det Største Navns prydelse og der bevitne at Gud er én i sin åpenbarings morgengry, og han bør etter eget ønske nevne det som er prisverdig, så det kan bli ham et vitnesbyrd i åpenbaringens og skapelsens verden og en skatt hos hans Herre, den høyeste beskytter, den trofaste. Bahá'u'lláh, i Kitáb-i-Aqdas. The Most Holy Book, s. 59.

16. juli

Spørsmålet om rådslagning er av den største viktighet og er et av de sterkeste midler for å bidra til menneskenes ro og lykke. Når for eksempel en troende er usikker med hensyn til sine anliggender, eller når han ønsker å gjennomføre et forehavende eller å utøve et yrke, så bør vennene komme sammen og tenke ut en løsning for ham. Han bør på sin side handle i overensstemmelse med dette. Således også i større saker – når et problem oppstår eller en vanskelighet foreligger, bør de kloke komme sammen, rådslå og tenke ut en løsning. De bør så sette sin lit til den ene sanne Gud og gi seg hans forsyn i vold, hvordan det enn måtte bli åpenbart, for guddommelige bekreftelser vil utvilsomt yte hjelp. Rådslagning er dermed en av de uttrykkelige forordninger fra menneskehetens Herre.

'Abdu'l-Bahá, i Consultation: A Compilation, s. 7.

17. juli

Den første betingelse [for rådslagning] er absolutt kjærlighet og harmoni blant rådets medlemmer. Det må ikke finnes det minste spor av et kjølig forhold dem imellom, og de må virkeliggjøre Guds enhet i seg selv ... Skulle tankens harmoni og absolutt enhet ikke være til stede, vil dette møte bli oppløst og rådet gå til grunne. Den annen betingelse: – Når de samles, må de vende ansiktet mot riket i det høye og be om hjelp fra herlighetens rike. Med den ytterste hengivenhet, høflighet, verdighet, omhu og måtehold må de så uttrykke sine synspunkter. De må finne frem til sannheten i hvert enkelt tilfelle og ikke holde fast ved sin egen mening, for stahet og påståelighet i egne synspunkter vil til sist føre til strid og trette, og sannheten vil forbli skjult.

'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í Administration, s. 22-23.

18. juli

O mine tjenere! ... Med fast besluttomhet, med hjertets hele hengivenhet og deres ords fulle styrke, vend dere til ham, og gå ikke på de tåpeliges veier. Verden er bare et skuespill, forfengelig og tomt, det rene intet, som har skinn av virkelighet. Fest ikke deres hengivenhet ved den. Bryt ikke det bånd som forener dere med deres Skaper, og vær ikke blant dem som har fart vill og veket bort fra hans veier. Sannelig sier jeg, verden ligner disen i en ørken som den tørstige drømmer må være vann og av all makt streber etter inntil han kommer til den og oppdager at den bare er en hildring. Den kan videre lignes med den livløse skikkelsen til den elskede som elskeren har søkt og så, etter å ha lett lenge, til sist og til sin store skuffelse finner å være slik at hun «hverken kan nære eller stille hans hunger».

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 328-329.

19. juli

Den første og fremste plikt pålagt menneskene nest etter å anerkjenne ham som er den evige sannhet, er plikten til å være standhaftig i hans Sak. Klyng deg til den, og vær av dem hvis sinn er fast forankret og grunnfestet i Gud. Ingen gjerning, hvor fortjenstfull den enn måtte være, har kunnet eller vil noensinne kunne lignes med den. Den er alle gjerningers konge, og dette vil din Herre, den aller høyeste, den aller sterkeste, bære vitnesbyrd om ...

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 290.

20. juli

O venner av den rene og allmektige Gud! Å være ren og hellig i alle ting er en egenskap hos den gudhengivne sjel og et nødvendig kjennetegn ved det sinn som ikke er trellbundet. De beste av alle fullkommenheter er renhet og å fri seg for enhver lyte. Når den enkelte først er rensset og lutret i enhver henseende, vil vedkommende bli et brennpunkt som gjenspeiler det åpenbare lys.

I menneskets livsførsel må der først være renhet, dernest friskhet, renslighet og åndens uavhengighet. Først må elveleiet renses, så kan det friske ellevannet ledes inn i det. Kyske øyne nyter det salige syn av Herren og vet hva dette møtet betyr; en ren sanseevne innånder duftene som føres fra hans nådes rosenhaver; et blankpusset hjerte vil avspeile sannhetens fagre ansikt. 'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 146.

21. juli

... på alle områder i livet vil renhet og hellighet, renslighet og forfinelse høyne menneskets stilling og fremme utviklingen av dets indre virkelighet. Selv på det fysiske plan vil renslighet bidra til åndelighet, slik de hellige skrifter klart gir uttrykk for. Og selv om legemlig renslighet er en fysisk ting, så har den likevel sterk innflytelse på åndens liv. Det er som en stemme som er vidunderlig skjønnt, eller en melodi som spilles: Selv om lyder kun er vibrasjoner i luften som påvirker ørets hørselsnerve, og disse vibrasjoner bare er tilfeldige fenomener båret gjennom luften, så se hvordan de dette til tross beveger hjertet. En vidunderlig melodi er vinger for ånden og får sjelen til å skjelve av glede. Meningen er at fysisk renslighet også øver sin innflytelse på den menneskelige sjel.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 146-147.

22. juli

Når enn lyset fra manifestasjonen av enhetens Konge senker seg over hjertets og sjelens trone, blir hans glans synlig i alle lemmer og deler. Da funkler mysteriet i den berømte overlevering ut av mørket: «En tjener drages mot meg i bønn inntil jeg svarer ham; og når jeg har svart ham, blir jeg det øre som han hører med...» For således har husets Herre fremtrådt i sitt hjem, og alle boligens søyler stråler med hans lys. Og lysets virkning og innflytelse skyldes Lysgiveren; slik har det seg at gjennom ham beveger alle seg og reiser seg ved hans vilje.

Bahá'u'lláh, i The Seven Valleys and the Four Valleys, s. 22.

23. juli

O guddommelige forsyn! Skjenk bahá-folket renhet og renslighet i alle ting. Gi at de må bli befridd for all tilsmussing og løst fra all henfallenhet. Frels dem fra å utføre noen avskyelig handling, løs dem fra enhver stygg uvanes lenker, slik at de kan leve rene og frigjorte, sunne og renlige, verdige til å tjene ved din hellige terskel og skikket til å være forbundet med sin Herre.
'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 149.

24. juli

Undervisningsarbeidet bør under alle omstendigheter drives aktivt av de troende siden de guddommelige bekreftelser avhenger av det. Skulle en bahá'í unnlate å delta fullt, energisk og helhjertet i undervisningsarbeidet, vil han utvilsomt bli berøvet velsignelsene fra Abhá-riket. Likevel bør denne aktiviteten avdempes med visdom – ikke den visdom som krever at man skal tie og glemme en slik forpliktelse, men snarere den som krever at man utviser guddommelig fordragelighet, kjærlighet, vennlighet, tålmodighet, en god karakter og hellige gjerninger. Kort sagt, oppmuntre vennene til at den enkelte underviser i Guds Sak, og gjør dem oppmerksom på denne betydningen av visdom nevnt i skriftene, som i seg selv er essensen av å undervise i troen – men alt dette må gjøres med den største fordragelighet, slik at himmelsk bistand og guddommelig bekreftelse kan bistå vennene.

'Abdu'l-Bahá, i The Individual and Teaching: Raising the Divine Call, s. 12.

25. juli

Angående de grunnleggende prinsipper for undervisning i troen, så skal du vite at budskapet kun lar seg formidle gjennom gode gjerninger og åndelige egenskaper, gjennom krystallklar tale og gleden som avspeiler seg i ansiktet hos den som utlegger læresetningene. Det er av grunnleggende betydning at lærerens gjerninger bekrefter sannheten av hans ord. Slik er tilstanden for enhver som sprer Guds sødmefylte dufter viden om og egenskapene hos den som er oppriktig i sin tro.

Når Herren først har gjort det mulig for deg å nå denne stilling, så vær forvisset om at han vil inspirere deg med sannhetsord og bevirke at du taler ved Den Hellige Ånds ånde.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 175.

26. juli

Si: Gled dere ikke over de ting dere besitter. I aften er de deres, i morgen vil andre eie dem. Slik advares dere av ham som er den allvitende, den allkunnige. Si: Kan dere påstå at det dere eier er varig eller sikkert? Nei! Ved meg selv, den overmåte barmhjertige. Deres livs dager flyr bort som et vindpust, og all deres prakt og herlighet skal bli foldet sammen, på samme måte som deres prakt og herlighet som gikk forut for dere. Betenk, o folk! Hvor er det blitt av deres tidligere tilsaldrer, deres tapte århundrer? Lykkelige de dager som er viet Guds ihukommelse, og velsignet de timer som er tilbragt med å forherlige ham som er den allvise.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 138.

27. juli

Ved de sorger som hjemsøker den overmåte herliges skjønnhet! Stillingen forordnet for den sanne troende er slik at om dens glans skulle bli avslørt for menneskeheten i et monn mindre enn et nåløy, så ville ethvert øyenvitne bli fortært i sin lengsel etter å oppnå den. Av den grunn er det forordnet at det fulle omfang av glansen fra den sanne troendes stilling skal forbli skjult for vedkommendes øyne i dette jordiske liv. ... Hvis sløret skulle bli løftet og man skulle få skue den fulle glans av deres stilling som har vendt seg helt og fullt til Gud og i sin kjærlighet til ham har forsaket verden, så ville den hele skapning bli lamslått.

Bahá'u'lláh, i The World Order of Bahá'u'lláh, s. 110-111.

28. juli

Den ild som har satt Bahás hjerte i brann, er heftigere enn den ild som gløder i ditt hjerte, og hans

klage er mer høylytt enn din klage. Hver gang synden begått av noen blant dem ble nevnt ved hans nærværs kongesete, ble Den Urgamle Skjønnhet så skamfull at han ønsket han kunne skjule sitt åsyns herlighet for alle menneskers øyne, for han har til alle tider hatt blikket rettet mot deres troskap og handlet i samsvar med dens grunnleggende krav.

Så snart de ord du hadde skrevet ble opplest i mitt nærvær, fikk de min troskaps osean til å bruse i meg, og min tilgivelses bris til å stryke henover din sjel, og min miskunns tre til å overskygge deg, og min barmhjertighets skyer til å regne sine gaver ned over deg. Jeg sverger ved den dagstjerne som lyser over evighetens horisont, jeg sørger over deg i din sorg og klager med deg i din trengsel... Jeg bevitner de tjenester du har ytet meg og bekrefter de forskjellige plager du har utholdt for min skyld. Alle jordens atomer erklærer min kjærlighet til deg.
Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 309-310.

29. juli

«Vit du for visst at denne store undertrykkelse som har rammet verden, gjør den rede for Den Aller Største Rettferdighets komme.» «Si, han har stått frem med den Rettferdighet som menneskeheten er blitt prydet med, og dog slumrer folk flest.» «Menneskenes lys er rettferdighet. Slukk det ikke med undertrykkelsens og tyranniets motvind. Hensikten med rettferdighet er at det skal oppstå enhet mellom menneskene.» ... «Den skam som jeg måtte tåle, har avdekket den herlighet som hele skapelsen er ikledd, og ved de grusomheter som jeg har utholdt, har rettferdighetens dagstjerne åpenbart seg og utgytt sin glans over menneskene.»
Bahá'u'lláh, i *The Advent of Divine Justice*, s. 23-24.

30. juli

En dobbelt plikt hviler på den som har gjenkjent Guds enhets daggry og anerkjent sannheten i ham som er manifestasjonen av hans enhet. Den første er standhaftighet i hans kjærlighet, en slik standhaftighet at hverken fiendens larm eller den ørkesløse hyklers påstander kan avholde ham fra å klynge seg til ham som er den evige sannhet, en standhaftighet som ikke tar hensyn til dem i det hele tatt. Den annen er en streng overholdelse av de lover han har foreskrevet – lover som han alltid har forordnet og vil vedbli å forordne for menneskene, og som sannhet kan skjernes og skilles fra falskhet gjennom.
Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 289-290.

31. juli

Hvor Guds elskede enn kommer sammen og hvem de enn måtte møte, så må de i sin holdning overfor Gud og ved sin måte å lovprise og forherlige ham på utvise en slik ydmykhet og lydighet at hvert støvgrann under deres føtter kan bekrefte hvor dyp deres hengivenhet er. Det språk som disse hellige sjeler fører, bør være fylt av en slik kraft at de samme støvgrann vil sitre ved dets påvirkning.
Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 7.

1. august

O MENNESKEBARN!

Tal ikke om andres synder så lenge du selv er en synder. Dersom du overtrer dette bud, skal du forbannes, og dette bekrefter Jeg.

Bahá'u'lláh, i *De skjulte ord av Bahá'u'lláh*, nr. 27 (arabisk).

2. august

Offerets mysterium er et svært stort emne, og det blir aldri uttømt.

Kort sagt er det slik: Møllen er et offer til lyset. Kilden er et offer til den tørstende. Den oppriktige elsker er et offer til den elskede. Poenget er: Han må fullstendig glemme seg selv. ... Han må søke

Den Sannes velbehag, attrå Den Sannes åsyn og betre Den Sannes sti. ... Dette er offerets første stade.

Offerets annet stade er som følger: Mennesket må bli som jernet som kastes i ildovnen. Jernets egenskaper, så som sort farve, kulde og hardhet, som hører jorden til, blir borte og forsvinner, mens ildens egenskaper, så som rød farve, glød og hete, som hører Riket til, viser seg og blir synlige. Derfor har jernet ofret sine egenskaper og grader til ilden og tilegnet seg dette elementets egenskaper.

'Abdu'l-Bahá, i *The Divine Art of Living*, s. 73.

3. august

Vit, o tjenerinne, at i Bahás øyne teller kvinner like mye som menn, og Gud har skapt hele menneskeheten i sitt eget bilde og etter sin egen lignelse. Det vil si at både menn og kvinner åpenbarer hans navn og egenskaper, og fra det åndelige synspunkt er det ingen forskjell mellom dem. Den som kommer nærmest Gud, nyter størst yndest, enten det er mann eller kvinne. Hvor mang en tjenerinne har vel ikke, under Bahás beskyttende skygge, vist seg mennene overlegen og overgått de navngjetne på jord.

Rettferdighetens Hus er imidlertid, ifølge den uttrykkelige tekst i Guds Lov, begrenset til menn. Dette har sin grunn i Herren Guds visdom, som snart vil fremstå like klart som solen på sitt høyeste.

'Abdu'l-Bahá, i *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, s. 79-80.

4. august

O Guds tjenerinne! ... Mødrene må gies de guddommelige læresetninger og probate råd, og de må oppmuntres og ivres til å oppdra sine barn, for moren er barnets første lærer. Det er hun som, helt i begynnelsen, må gi den nyfødte die ved Guds tros og Guds lovs bryst, slik at guddommelig kjærlighet kan komme inn med morsmelken og bli hos ham til siste åndedrag.

... Det påhviler de åndelige råd å gi mødrene et godt planlagt program for barneoppdragelse, et program som viser hvordan barnet må passes på og oppdras fra spedbarnsalderen av. Denne veiledning må gies enhver mor som en rettesnor for henne, slik at den enkelte vil oppdra og fostre sine barn i samsvar med læresetningene.

'Abdu'l-Bahá, i *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, s. 138.

5. august

Betrakt verden som det menneskelige legeme som – skjønt det ved sin skapelse var helt og fullkomment – av forskjellige årsaker er blitt rammet av alvorlige lidelser og sykdommer. Ikke én dag fant det lindring, ja, sykdommen ble verre siden det ble tatt under behandling av uvitende leger, som gav sine personlige lyster frie tøyler og feilet stort. Og hvis ett lem på dette legeme ved en anledning ble helbredet under en dyktig leges omsorg, så forble de øvrige plaget som før. Således belæres dere av den allvitende, den allvise ...

Det Herren har forordnet som det ypperste legemiddel og det mektigste redskap for hele verdens helbredelse, er at alle dens folk forener seg i én universell sak, én felles tro. Dette kan på ingen måte oppnåes uten gjennom en dyktig, en allmektig og en inspirert Leges kraft. Dette er sannelig sannheten, og alt annet er den rene villfarelse.

Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 254-255.

6. august

Det som er aller viktigst for barna, det som må gå foran alt annet, er å lære dem om Guds enhet og Guds lover. For om dette mangler, kan gudsfrykten ikke innpodes, og når gudsfrykten mangler, vil det oppstå en uendelighet av frastøtende og avskyelige handlinger, og det vil fremsettes oppfatninger som overskrider alle grenser....

Foreldrene må gjøre enhver anstrengelse for å oppdra sitt avkom til å bli religiøst, for dersom barna ikke oppnår denne største av alle prydelser, vil de ikke adlyde foreldrene, som i en viss forstand betyr at de ikke vil adlyde Gud. Sannelig, slike barn vil ikke vise hensyn overfor noen og vil gjøre akkurat som de selv lyster.

Bahá'u'lláh, i Bahá'í Education: A Compilation, s. 6.

7. august

Guds Ord har satt verdens hjerte i brann. Hvor beklagelig om dere ikke skulle settes i fyr og flamme av dets ild! Om Gud vil, så vil dere betrakte denne velsignede natt som enhetens natt, knytte deres sjeler sammen, beslutte dere til å pryde dere med en edel og rosverdig karakters smykke. ... Jeg sverger ved ham som har fått meg til å åpenbare hva som enn behaget ham! Dere er bedre kjent for innvånerne av Riket i det høye enn dere er kjent for dere selv. Mener dere at disse ord er fåfengte og tomme? Jeg skulle ønske dere hadde evnen til å oppfatte de ting som deres Herre, den overmåte barmhjertige, ser – ting som bekrefter hvor fortrinnslig deres rang er, som bærer vitnesbyrd om hvor stort deres verd er, som forkynner hvor opphøyet deres stilling er. Gud gi at deres lyster og ubetvungne lidenskaper ikke må hindre dere fra det som er forordnet for dere.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 316-317.

8. august

De som besitter rikdom, må ... ta det største hensyn til de fattige, for stor er den ære Gud har bestemt for slike fattige som er standhaftige i sin tålmodighet. Ved mitt liv! Der finnes ingen ære, uten den Gud måtte behage å skjenke, som tåler sammenligning med denne ære. Stor er velsignelsen som venter de fattige som holder ut i tålmodighet og skjuler sine lidelser, og vel er det med de rike som skjenker av sin rikdom til de trengende og foretrekker dem fremfor seg selv.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 202.

9. august

De fattige må, om Gud vil, bestrebe seg for å tjene til livets opphold. Dette er en plikt som i denne største åpenbaring er foreskrevet enhver, og som i Guds øyne regnes som en prisverdig gjerning. Den som overholder denne plikt, ham vil visselig den usynliges hjelp stå bi. Han kan ved sin nåde berike hvem han behager. Han har i sannhet makt over alle ting.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 202-203.

10. august

Hvor opphøyet er ikke det stade som mennesket kan nå, hvis det bare velger å oppfylle sin høye bestemmelse! Til hvilke dybder av fornedrelse kan det ikke synke, dybder som de ringeste av skapninger aldri har nådd! Grip, o venner, sjansen som denne Dag byr dere, og berøv ikke dere selv hans rike nådesutgytelser. Jeg bønnfaller Gud om at han nådigst må hjelpe hver og en av dere, på denne Dag, til å pryde seg med de rene og hellige gjerningers smykke.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 206

11. august

Opplæring i moral og god oppførsel er langt viktigere enn boklig lærdom. Et barn som er renslig, tiltalende, har en god karakter og oppførsel, er – selv om det skulle være uvitende – å foretrekke fremfor et barn som er uforskammet, uvasket og vrangvillig, og allikevel i ferd med å bli vel bevandret i all vitenskap og kunst. Grunnen til dette er at barnet som oppfører seg godt, selv om det er uvitende, er til gagn for andre, mens et vrangvillig og uoppdragent barn er fordervet og til skade for andre, selv om det skulle være lærd. Skulle barnet imidlertid bli opplært til å bli både lærd og godt, er resultatet lys på lys.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 135-136.

12. august

«Religion er det beste middel til å skape orden i verden og ro og tilfredshet blant alle som bor i den. Svekkelsen av religionens søyler har styrket de uvitendes hender og gjort dem dristige og hovmodige. Sannelig sier jeg, alt som senker religionens høye nivå, vil forøke likegyldigheten hos de onde og til slutt ende i anarki.» «Religion er et strålende lys og et uinntagelig tilfluktssted til beskyttelse og velferd for verdens folk, for gudsfrykt ansporer mennesket til å holde fast ved det gode og sky alt ondt. Dersom religionens lampe skulle bli formørket, vil følgene bli kaos og forvirring, og godhetens, rettfærdighetens, roens og fredens lys vil opphøre å skinne.» Bahá'u'lláh, i Appell til nasjonene, s. 18-19.

13. august

Jeg forsikrer deg nå, o Guds tjener, at hvis ditt sinn tømmer og lutres for all omtale og tanke og ditt hjerte drages helt og fullt mot Guds rike, og du glemmer alt unntatt Gud og har samfunn med Guds Ånd, da vil Den Hellige Ånd bistå deg med en kraft som vil sette deg i stand til å gjennomtrengre alle ting, og et blendende lysglimt som opplyser alt rundt om, en strålende flamme midt på himmelen, vil lære deg det du ikke vet om universets faktiske forhold og om den guddommelige lære. Sannelig sier jeg deg, enhver sjel som reiser seg i dag for å lede andre til trygghetens sti og bibringe dem livets ånd, denne sjel vil Den Hellige Ånd inngi tegn, bevis og kjensgjerninger, og lysene vil skinne på den fra Guds rike. 'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í World Faith, s. 369.

14. august

De som har forsaket sitt land på Guds sti og deretter steget opp til hans nærvær, slike sjeler skal bli velsignet av skaren i det høye, og deres navn skal bli nedtegnet av Herlighetens Penn blant slike som har satt livet til som martyrer på den sti som leder til Gud, hjelperen i fare, den selvbestående. Bahá'u'lláh, i Messages from the Universal House of Justice, 1968-73, s. 102.

15. august

Den dag nærmer seg da alle verdens folk vil innføre ett alment språk og én felles skrift. Hvilken by et menneske enn reiser til, når dette er oppnådd, så vil det være som om det kom inn i sitt eget hjem. Disse ting er bindende og absolutt nødvendige. Det påhviler ethvert menneske med innsikt og forstand å bestrebe seg på å omsette det som er skrevet i virkelighet og handling. Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 249-250.

16. august

Når det gjelder spørsmålet om ekteskap under Guds lov: Først må du velge en som tiltaler deg, og deretter er saken avhengig av samtykke fra far og mor. Før du treffer ditt valg, har de ingen rett til å blande seg inn. ...

Bahá'í ekteskap består i at de to partene forplikter seg overfor hverandre, og i at de er gjensidig hengivne i sinn og i hjerte. Hver av dem må imidlertid utvise den største omhu for å bli grundig kjent med den andres karakter, slik at den bindende pakten mellom dem må bli et bånd som vil vare evig. Deres hensikt må være å bli kjærlige ledsagere og venner og ett med hverandre for evig og alltid. 'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 118.

17. august

O dere to som tror på Gud! Herren, uforlignelig er han, har skapt kvinne og mann til å bo hos hverandre i det nær[m]este kameratskap, og å være endog som en eneste sjel. De er to medhjelpere, to fortrolige venner, som bør ha omsorg for hverandres velferd.

Hvis de lever slik, vil de vandre gjennom denne verden med fullkommen tilfredshet, lykksalighet og fred i hjertet, og bli gjenstand for guddommelig nåde og gunst i himmelens rike. Men hvis de gjør noe annet enn dette, vil de leve sine liv i stor bitterhet, og hvert øyeblikk lengte etter døden, og vil være skamfulle i det himmelske rike.

Bestreb dere derfor av all makt på å bo hos hverandre som to duer i redet, for dette skal bli velsignet i begge verdener.

'Abdu'l-Bahá, i Familieliv (Bahá'í Forlags studieserie nr. 10), s. 6.

18. august

Omgåes alle mennesker, o Bahás folk, i vennskapelighetens og kameratskapets ånd. Hvis dere kjenner en bestemt sannhet, hvis dere besitter en juvel som andre er berøvet, så del den med dem i et språk preget av den største vennlighet og velvilje. Hvis den blir mottatt, hvis den oppfyller sin hensikt, er deres mål nådd. Hvis noen skulle avslå den, så overlatt ham til seg selv og bønnfall Gud om å lede ham. Vokt dere for å behandle ham uvennlig. En vennlig tunge tiltrekker menneskenes hjerter. Den er åndens føde, den ikler ordene mening, den er kilden til visdommens og forståelsens lys.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 289.

19. august

Lev i fullkommen enhet. Bli aldri sinte på hverandre. ... Elsk skapningene for Guds skyld og ikke for deres egen skyld. Dere vil aldri bli sinte eller utålmodige hvis dere elsker dem for Guds skyld. Menneskeheten er ikke fullkommen. Hvert menneske har sine mangler, og dere kommer alltid til å bli ulykkelige hvis dere ser på menneskene selv. Men hvis dere vender blikket mot Gud, vil dere elske menneskene og være gode mot dem, for Guds verden er fullkommenhetens og den udelte nådes verden. Se derfor ikke på noens lyter, se med tilgivelsens øyne. Det mangelfulle øye ser mangler. Det øye som skjuler feil, ser hen til sjelenes Skaper. Han skapte dem, oppfostrer dem og sørger for dem, gir dem åndsevner og liv, syn og hørsel; derfor er de tegnene på hans storhet.

'Abdu'l-Bahá, i Promulgation of Universal Peace (1982-utgaven), s. 93.

20. august

O TILVÆRELSENS SØNN!

Ransak deg selv hver dag før du kalles til regnskap; for døden skal komme over deg uten varsel og du skal trekkes til ansvar for dine handlinger.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 31 (arabisk).

21. august

Vit for visst at kjærlighet er hemmeligheten i Guds hellige religionsordning, manifestasjonen av den overmåte barmhjertige, kilden til åndelige utstrømninger. Kjærlighet er himmelens milde lys, Den Hellige Ånds evige ånde som skjenker liv til menneskets sjel. Kjærlighet er årsaken til Guds åpenbaring for mennesket, det livsnødvendige bånd som i samsvar med den guddommelige skapelse er nedlagt i tingenes innerste virkelighet. Kjærlighet er det eneste middel som sikrer sann lykke både i denne verden og den neste. Kjærlighet er lyset som viser vei i mørket, det levende bånd som forener Gud med mennesket, som sikrer hver opplyst sjel dens fremgang. Kjærlighet er den aller største lov som hersker i denne mektige og himmelske syklus, den enestående kraft som binder de forskjellige elementer i denne materielle verden sammen, den ypperste magnetiske kraft som styrer sfærenes bevegelser i de himmelske riker. Kjærlighet åpenbarer universets skjulte mysterier med ufeilbarlig og grenseløs kraft. Kjærlighet er livets ånd for menneskehetens utsmykkede legeme, den grunnlegger sann sivilisasjon i denne timelige verden og kaster uforgjengelig glans over enhver høytstilende rase og nasjon.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 27.

22. august

Bønnfall den ene sanne Gud om at han må la dere få kjenne smaken av slike gjerninger som utføres på hans sti og nytte sødmen av slik ydmykhet og underkastelse som vises for hans skyld. Glem deres eget selv og vend øynene mot deres neste. Sett kreftene inn på alt som kan fremme menneskenes oppdragelse. Intet er, eller kan noensinne bli, skjult for Gud. Hvis dere følger hans vei, vil hans uvurderlige og uforgjengelige velsignelser bli utøst over dere. Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 9.

23. august

O tjenere av Den Velsignede Skjønnhet! ... Det er tydelig at på denne dag omslutter stadfestelser fra den usette verden dem som utbrer det guddommelige budskap. Skulle undervisningsarbeidet opphøre, ville det bli helt slutt på disse stadfestelsene, siden det er umulig for Guds elskede å motta hjelp uten at de underviser. ...

Forholdet mellom sjeler kan lett bli kjølig. Man bør først ta skritt for å fjerne denne adskillelsen, for først da vil Ordet ha virkning. ...

Hvis hver og en av vennene på denne måten bestreber seg på å lede én sjel på rett vei, vil antall troende fordobles hvert år. Dette kan oppnåes med klokskap og visdom, og det ville ikke gjøre noen som helst skade.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 264-265.

24. august

Den dårligste menneskelige egenskap og den største synd er baktalelse, særlig når den kommer fra Guds troende. Hvis det kunne oppfinnes et middel til for evig å lukke bakvaskelsens dører, og enhver Guds troende åpnet sine leber for å prise andre, da ville Hans Hellighet Bahá'u'lláhs lære bli utbredt, hjertene opplyst, sjelene herliggjort, og den menneskelige verden ville oppnå evig lykke. 'Abdu'l-Bahá, i Bahá'u'lláh og den nye tid, s. 89.

25. august

Sannelig, det viktigste av alt er å være tilfreds under alle forhold; derved skånes man for sykелighet og for slapphet. Gi ikke etter for sorg og bekymring, disse er årsak til den største elendighet. Sjalusi fortærer legemet, og vrede forbrenner leveren: unngå disse to som du ville unngå en løve.

Bahá'u'lláh, i Bahá'u'lláh og den nye tid, s. 111.

26. august

Dette er Dagen da Guds elskede bør ha blikket rettet mot hans manifestasjon og feste det på hva som helst denne Budbringer måtte behage å åpenbare. Visse overleveringer fra forgangne tider hviler ikke på noe som helst grunnlag, mens de forestillinger som tidligere slekter har næret, og som de har nedtegnet i sine bøker, for det meste har vært påvirket av en fordervet tilbøyelighets ønsker. Du er vitne til hvordan de fleste kommentarer til og fortolkninger av Guds ord, som nå er vanlige blant menneskene, er blottet for sannhet. Deres feilaktighet er i noen tilfeller blitt blottstilt da de mellomliggende slør ble sønderrevet. De har selv erkjent at det ikke har lykket dem å fatte betydningen av noen som helst av Guds ord.

Vår hensikt er å vise at skulle Guds elskede lutre sine hjerter og sine ører for de fruktesløse utsagn fra fordum og i sin sjels innerste dyp vende seg til ham som er hans åpenbarings daglykning, og til hvilke som helst ting han har åpenbart, så vil en slik handling bli betraktet som høyst fortjenstfull i Guds øyne.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 171-172.

27. august

De som har forlatt sitt land for å undervise i vår Sak – dem skal Den Trofaste Ånd bestyrke gjennom sin kraft. En skare av våre utvalgte engler skal ledsage dem, som befalt av ham som er den allmektige, den allvise. Hvor stor er vel ikke velsignelsen som venter den som har fått æren av å tjene den allmektige! Ved mitt liv! Ingen handling, den være seg enn så stor, kan måle seg med den, unntatt slike gjerninger som er forordnet av Gud, den altformående, den aller mektigste. En slik tjeneste er i sannhet alle gode gjerningers fyrste og enhver god handlings pyrd.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 334.

28. august

Vit du for visst at den usynlige ikke på noen måte kan legemliggjøre sitt vesen og åpenbare det for menneskene. Han er og har alltid vært uendelig opphøyet over alt som enten kan berettes eller fornemmes. Fra hans herlighets skjul forkynner hans røst bestandig: «Sannelig, jeg er Gud; der er ingen annen Gud utenom meg, den allvitende, den allvise. Jeg har åpenbart meg for menneskene og nedsendt ham som er daglysningen for min åpenbarings tegn. ...» Han som for evig er skjult for menneskenes øyne, kan aldri bli kjent unntatt gjennom sin manifestasjon, og hans manifestasjon kan ikke anføre noe større bevis på sannheten av sin sendeferd enn sin egen person.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 49.

29. august

Kort sagt, o dere Guds troende! Teksten i den guddommelige Bok er slik: Hvis to sjeler kives og strides om et av de guddommelige spørsmål, og er uenige og tretter, så tar de feil begge to. Visdommen i denne uomstøtelige Guds lov er denne: At det mellom to sjeler blant Guds troende ikke må oppstå strid eller motsetning; at de kan tale sammen i den største vennlighet og kjærlighet. Skulle det minste spor av meningsstrid vise seg, må de forbli tause, og ingen av partene må fortsette diskusjonen, men be Fortolkeren forklare spørsmåletts kjerne. Dette er den uimotsigelige befaling! Bahá El-Abhá være med dere!
'Abdu'l-Bahá, i Tablets of the Divine Plan, s. 53.

30. august

Hensikten som ligger til grunn for åpenbaringen av enhver himmelsk Bok – ja, ethvert guddommelig åpenbart vers – er å forlene alle mennesker med rettferdighet og forstand, så fred og ro kan bli grunnfestet blant dem. Alt som inngyter forvissning i menneskenes hjerter, alt som høyner deres stilling eller fremmer deres tilfredshet, er antagelig i Guds øyne.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 206.

31. august

Salig er det menneske som har løsrevet seg fra alt uten meg, har svevet i min kjærlighets atmosfære, fått adgang til mitt rike, skuet min herlighets verdener, lesket seg på min barmhjertighets levende vann, drukket seg utørst av mitt kjærlige forsyns himmelske elv, gjort seg kjent med min Sak, erkjent det jeg gjemte i mine Ords skattkammer og strålt frem fra den guddommelige kunnskaps horisont mens han lovpriste og forherliget meg. Sannelig, han er av meg. Min barmhjertighet, min miskunn, min gavmildhet og min herlighet hvile over ham.
Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 17.

1. september

Vit du at hver sjel er formet etter Guds natur, og hver enkelt er ren og hellig ved fødselen. Senere vil imidlertid individene være ulike alt etter hva de tilegner seg av dyder eller laster i denne verden. Skjønt alle eksisterende vesener ved selve sin natur er skapt i klasser og grader – for evner og egenskaper er forskjellige – blir likevel hvert individ født hellig og rent, og først senere kan det bli tilsmusset.

Og videre, skjønt tilværelsens grader er forskjelligartede, så er likevel alle gode. Se på det menneskelige legeme, dets deler, dets lemmer, øyet, øret, lukte- og smaksorganene, hendene, fingerneglene. Til tross for forskjellene mellom alle disse delene, så inngår hver enkelt, innenfor sitt eget vesens begrensninger, i et sammenhengende hele. Hvis en av dem svikter, må den helbredes, og hvis intet legemiddel skulle hjelpe, må den delen fjernes.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 190.

2. september

Siden menneskets sjel har evig liv etter å ha avkledd seg dette materielle legeme, så er visselig ethvert eksisterende vesen i stand til å gjøre fremskritt. Derfor er det tillatt å be om fremgang, tilgivelse, nåde, godgjørenhet og velsignelser for et menneske etter dets død, fordi eksistens gir mulighet for fremskritt. Derfor bedes det i Bahá'u'lláhs bønner om syndenes tilgivelse og forlatelse for dem som er gått bort. Dessuten, siden menneskene trenger Gud i denne verden, vil de trenge ham også i den andre verden. Skapningene har alltid behov, og Gud er fullstendig uavhengig, så vel i denne verden som i den kommende verden.

'Abdu'l-Bahá, i Some Answered Questions (1981-utgaven), s. 231.

3. september

... selv om tapet av en sønn sannelig er hjerteskjærende og over grensen for hva mennesket kan tåle, er likevel en som vet og forstår, forvisset om at sønnen ikke er tapt, men at han har vandret fra denne verden og inn i en annen, og hun vil finne ham i det guddommelige rike ...

Dette elskede barn taler til deg fra den forborgne verden: «O du gode mor, takk det guddommelige forsyn for at jeg er blitt satt fri fra et lite og mørkt bur, og har, som markens fugler, svevet til den guddommelige verden – en verden som er vidstrakt, opplyst og alltid full av fryd og jubel. ... Jeg har kvittet meg med det jordiske legeme og løftet mitt banner i denne åndelige verden. Etter denne adskillelse følger evig samvær. Du skal finne meg i Herrens himmel, nedsenket i et osean av lys.»

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 201.

4. september

Ettersom dette fysiske legeme er tronen for det indre tempel, blir alt som hender det ene, følt av det andre. Det som i virkeligheten frydes i glede eller bedrøves i smerte, er legemets indre tempel, ikke legemet selv. Siden dette fysiske legeme er den trone hvor det indre tempel har sitt sete, har Gud forordnet at legemet skal bevares i den utstrekning det er mulig, så at ikke noe skal kunne oppleves som volder avsky. Det indre tempel betrakter sitt fysiske hylster, som er dets trone. Følgelig, hvis det siste vises respekt, er det som om førstnevnte er mottakeren. Det motsatte er likeledes sant.

Derfor er det blitt forordnet at det døde legeme skal behandles med den ytterste ære og respekt. Báb, i Utdrag fra Bábs skrifter, s. 14-15.

5. september

Ved Guds rettferdighet! Verden og dens forfengeligheter, dens herlighet og hvilke som helst gleder den kan fremby, er i Guds øyne alle like verdiløse som støv og aske – ja, tilmed enda mer foraktelige. Måtte bare menneskenes hjerter forstå det! Rens dere selv grundig, o Bahás folk, for verdens besmittelse og for alt som hører den til. Gud selv vitner for meg. De jordiske ting passer seg dårlig for dere. Kast dem bort til slike som måtte begjære dem, og fest blikket på dette aller helligste og overmåte strålende syn.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 304.

6. september

O jordens folk! Ved mitt liv og ved deres eget! Denne forurettede har aldri hatt og har ei heller nå noe ønske om lederskap. Mitt mål har alltid vært, og er fremdeles, å avskaffe det som er årsak til strid blant jordens folk og til adskillelse mellom dens nasjoner, slik at alle mennesker kan bli helliggjort fra enhver jordisk tilknytning og fri til å beskjeftige seg med sine egne interesser. Vi bønnfaller våre elskede om ikke å besudle vår kjortelsøm med usannhetens støv, ei heller å tillate henvisninger til det de anser for mirakler og underverk å forringe vår rang og stilling, eller å skjemme vårt navns renhet og hellighet.
Bahá'u'lláh, i Epistle to the Son of the Wolf, s. 32-33.

7. september

Bli som sanne brødre i Guds ene og udelelige religion, fri for alt som skiller dere, for sannelig, Gud ønsker at deres hjerter skal bli som speil for deres trosfeller, slik at dere finner dere selv gjenspeilet i dem, og de i dere. Dette er den allmektige Guds sanne sti, og han våker så visst over deres handlinger.
Báb, i Utdrag fra Bábs skrifter, s. 7.

8. september

O MENNESKEBARN!

Du er Mitt herredømme og Mitt herredømme forgår ikke; hvorfor frykter du din undergang? Du er Mitt lys og Mitt lys skal aldri bli tilintetgjort; hvorfor frykter du tilintetgjørelse? Du er Min herlighet og Min herlighet svinner ikke; du er Min kledning og Min kledning skal aldri slites ut. Lev derfor i kjærlighet til Meg, så du kan finne Meg i herlighetens rike.
Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 14 (arabisk).

9. september

Sikkert er det at vi i dag lever i Guds dager. Dette er de herlige dager som solens morgenstråler aldri har falt på i fortiden. Dette er dagene som folk i henfarne tider ivrig ventet på. Hva er det da som har vederfart dere slik at dere sover så tungt? Dette er dagene da Gud har bragt sannhetens dagstjerne til å skinne stråleklart. Hva er det så som har holdt dere tause? Dette er de fastsatte dager som dere lengtende har ventet på i fortiden – de dager da Guds rettferdighet skal komme. Takk Gud, o forsamling av troende!
Báb, i Utdrag fra Bábs skrifter, s. 28-29.

10. september

Jeg sverger ved din Herres rettferdighet, Herren over alle skapte ting, Herren over alle verdener! Skulle et menneske reise så mange byggverk i denne verden som det overhodet er mulig, og skulle det tilbe Gud gjennom hver eneste god gjerning som Guds kunnskap omfatter, og oppnå Herrens nærvær, og skulle det, om så mindre enn hva Gud kaller oss til regnskap for, i sitt hjerte nære en antydning til fiendskap mot meg, så ville alle dets gjerninger bli gjort til intet, og det ville berøves Guds nådesbevisninger, bli gjenstand for hans vrede og utvilsomt fortales. For Gud har forordnet at alle de gode ting som ligger i hans kunnskaps skattkammer, skal oppnås gjennom lydighet mot meg, og hver ild nedtegnet i hans Bok, gjennom ulydighet mot meg.
Báb, i Utdrag fra Bábs skrifter, s. 3.

11. september

O dere åndelige venner! Slik må deres standhaftighet være at hvis de som ønsker andre ondt dreper alle de troende og kun én er tilbake, så vil denne ene, alene og uten hjelp, stå imot alle jordens folk og vil fortsette å spre Guds liflige og hellige dufter viden om. Skulle derfor skrekkelige nyheter eller ord om fryktelige hendelser nå dere fra Det Hellige Land, se da til at dere ikke vakler, la dere ikke tynges av sorg, bli ikke oppskaket. Reis dere heller i samme stund og tjen Guds rike med stålsatt besluttsomhet.
'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 78-79.

12. september

O mine elskede venner! Dere bærer Guds navn på denne Dag. Dere er blitt utvalgt til å være hans mysteriums gjemme. Det sømmer seg for hver og en av dere å fremvise Guds egenskaper, og ved deres handlinger og ord å være et eksempel på hans rettferdighets, krafts og herlighets tegn. Selv lemmene på deres legemer må bære vitnesbyrd om hvor edel deres hensikt er, hvor rettskaffent deres liv er, hvor virkelig deres tro er og hvor opphøyet deres hengivenhet er. ...

De dager er forbi da tom tilbedelse ble ansett for å være tilstrekkelig. Tiden er kommet da intet annet enn det reneste motiv, understøttet av plettfriske handlinger, kan stige opp til den høyestes trone og være antagelig for ham...

Báb, i Bábs erklæring (Bahá'í Forlags studieserie nr. 23), s. 38-39, 40.

13. september

O livets hær! Østen og Vesten har sluttet seg sammen for å tilbe stjerner med bleknet glans og har vendt seg i bønn mot formørkede horisonter. ... De har betraktet visse skikker og seder som det uforanderlige grunnlag for den guddommelige tro og er fastgrodd i dem. De har innbilt seg at de selv har nådd ytelsens og fremgangens ærerike tinde mens de i virkeligheten har nådd uaktsomhetens innerste dybder og fullstendig berøvet seg Guds rike gaver.

Hjørnesteinen i Guds religion er å tilegne seg de guddommelige egenskaper og å ha del i hans mangfoldige gaver. Hovedhensikten med tro er å foredle menneskets innerste vesen med nådesutgytelsene ovenfra. Hvis man ikke oppnår det, vil dette virkelig være berøvelsen selv. Det er helvetesildens pine.

Derfor påhviler det alle bahá'íer å overveie denne vanskelige og viktige sak i sine hjerter, slik at de, til forskjell fra andre religioner, ikke må være tilfredse med støyen, larmen og hulheten i religiøse læresetninger. ... For i denne hellige religionsordning, kronen på forgangne tiders og tidsaldres verk, består sann tro ikke bare i å anerkjenne Guds enhet, men i å leve et liv som fremviser alle de fullkommenheter og dyder som en slik tro innebærer.

'Abdu'l-Bahá, i The Divine Art of Living, s. 24-25.

14. september

«Vær uhemmet som vinden mens du bærer hans budskap som har fått den guddommelige ledelses morgengry til å bryte frem. Betenk hvordan vinden, tro mot det Gud har forordnet, blåser over alle jordens egner, enten de er bebodde eller øde. Hverken synet av ødemark eller tegnene på velstand kan smerte eller behage den. Den blåser i alle retninger, som befalt av sin Skaper.» «Og når han bestemmer seg for å forlate sitt hjem for sin Herres Saks skyld, så la ham, som den beste utrustning på ferden, sette all sin lit til Gud og iføre seg dydens kjortel. ... Hvis han oppflattes av hans kjærlighets ild, hvis han forsaker alle skapte ting, skal de ord han ytrer sette dem som hører ham i fyr og flamme.»

Bahá'u'lláh, i The Advent of Divine Justice, s. 42.

15. september

Den tredje tajallí (stråleglans) angår kunst, håndverk og vitenskap. Kunnskap er som vinger for menneskets liv, og en stige for å komme høyere. Å tilegne seg kunnskap påhviler alle. Men man bør tilegne seg kunnskap om slike vitenskaper som kan gavne jordens folk, og ikke slike som begynner med ord og slutter med ord. I sannhet stor er den takk jordens folk er vitenskapsmenn og håndverkere skyldig. Dette bevitner Moderboken på dagen for hans gjenkomst. Lykkelige er de som har et hørende øre. Kunnskap er virkelig en sann skatt for mennesket og en kilde til herlighet, til rike gaver, til fryd, til opphøyelse, til oppmuntring og glede for det. Således har Storhetens Tunge talt i dette Aller Største Fengsel. Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 51-52.

16. september

O stridende folk og slekter på jorden! Vend blikket mot enhet, og la strålene fra dens lys skinne på dere. Kom sammen og beslutt dere for Guds skyld til å utrydde det som er kilden til uenighet mellom dere... Det kan ikke herske noen som helst tvil om at verdens folkeslag, uansett rase eller religion, henter sin inspirasjon fra én himmelsk Kilde og er undersåtter av én Gud. Forskjellen mellom de forordninger som de er underlagt, bør tilskrives de skiftende krav og behov i den tidsalder da de ble åpenbart. De ble alle, med unntak av noen få som er resultatet av menneskers fordervelse, forordnet av Gud og er en gjenspeiling av hans vilje og hensikt. Reis dere, væpnet med troens kraft, og knus deres fåfengte innbilningers guder, de som sår splid blant dere. Hold fast ved det som fører dere sammen og forener dere.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 217.

17. september

Hvor mange mennesker er det ikke som pryder seg med silkeskrud hele sitt liv enskjønt de bærer ildens drakt siden de har avkledd seg den guddommelige ledelses og rettskaffenhetens kledebon; og hvor mange er ikke de som bærer klær av bomull eller grov ull hele sitt liv, og som dog, fordi de er utstyrt med den guddommelige ledelses og rettskaffenhetens kledning, i sannhet er iført paradisetts kledebon og finner sin glede i Guds velbehag. Så visst ville det være bedre i Guds øyne om dere kunne gjøre begge deler: pryde dere med den guddommelige ledelses og rettskaffenhetens kledebon og samtidig bære utsøkt silke, om dere nå har råd til å gjøre det. Hvis ikke, skal dere i det minste la være å handle urettferdig, men heller være fromme og dydige...

Báb, i Utdrag fra Bábs skrifter, s. 23.

18. september

Si: La sannferdighet og høflighet være deres pryde. La ikke dere selv berøves overbærenhetens og rettferdighetens kappe, så hellighetens søte dufter kan føres fra deres hjerter henover alle skapte ting. Si: Vokt dere, o Bahás folk, så dere ikke vandrer på veiene til dem hvis ord avviker fra deres gjerninger. Bestreb dere, at dere kan bli satt i stand til å fremvise Guds tegn for jordens folk og gjenspeile hans bud. La deres handlinger være en veileder for hele menneskeheten, for hos de fleste, høy som lav, avviker bekjennelse fra handling. Det er gjennom deres handlinger at dere kan skille dere ut fra andre.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 305.

19. september

Fest dere ikke ved motvilje, avvisning, ringeakt, fiendskap og urettferdighet; opptre på motsatt vis. Vær elskverdige på en oppriktig måte, ikke bare tilsynelatende. La hver av Guds elskede samle sin oppmerksomhet om dette: å være Herrens barmhjertighet overfor mennesket; å være Herrens nåde. La ham gjøre noe godt for enhver som krysser hans sti og være ham til gagn. ... På denne måten vil den guddommelige ledelses lys skinne frem, og Guds velsignelser vil oppfostre hele menneskeheten. For kjærlighet er lys, hvor den enn måtte ha til huse, og hat er mørke, hvor det enn måtte bygge seg rede.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 2-3.

20. september

O dere rike på jorden! Flykt ikke bort fra den fattige som ligger i støvet. Nei, vær ham heller en venn og la ham berette historien om de ulykker som Guds uransakelige forordning har gitt ham å lide. Ved Guds rettferdighet! Mens dere omgås ham, vil skaren i det høye iaktta dere, gå i forbønn for dere, opphøye deres navn og forherlige deres handling. Salige er de lærde som ikke er stolte av sine ferdigheter, og vel er det med de rettferdige som ikke spotter de syndefulle, men heller skjuler deres feiltrinn, så deres egne mangler kan forbli skjult for menneskenes blikk.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 314-315.

21. september

Når høyt kvalifiserte leger er kommet langt i å helbrede sykdom gjennom kosten, sørger for et enkelt kosthold og forbyr menneskeheten å leve som slaver av sine begjærlige lyster, er det sikkert at utbredelsen av kroniske og forskjelligartede sykdommer vil avta, og hele menneskehetens almene helsetilstand vil bli sterkt forbedret. Det er forutbestemt at dette vil skje.

På samme måte vil det komme almene forandringer i menneskenes karakter, oppførsel og livsform. 'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 156.

22. september

Dette folk har lagt bak seg navnenes smale strede og reist sine telt ved bredden av forsakelsens sjø. De ville beredvillig forsake myriader av liv fremfor å ytre det ord som deres fiender ønsker. De har holdt fast ved det som behager Gud og er fullstendig løst og befridd fra de ting som hører mennesker til. De har foretrukket å få hodet hugget av fremfor å ytre ett upassende ord. Overvei dette i ditt hjerte. De synes å ha drukket seg utørste av forsakelsens osea. Livet i denne verden har ikke maktet å avholde dem fra å lide martyrdøden på Guds sti. Bahá'u'lláh, i Epistle to the Son of the Wolf, s. 74.

23. september

Dette folk trenger ingen ødeleggelsesvåpen, for det har gjort seg rede til å gjenoppbygge verden. Dets hærskarer er de gode gjerningers hærskarer, og dets våpen er den rettskafne oppførsels våpen, og dets hærfører er gudsfrykt. Salig den som dømmer med rettvishet. Ved Guds rettferdighet! Dette folk har vist en slik tålmodighet, ro, gudhengivenhet og tilfredshet at det er blitt rettferdighetens forbilder, og dets overbærenhet har vært så stor at de har funnet seg i å bli drept fremfor å drepe... Hva er det som har fått dem til å forsones seg med disse fryktelige prøvelser og nekte å løfte en finger for å avverge dem? Hva kunne ha forårsaket en slik gudhengivenhet og sinnsro? Den virkelige årsak er å finne i forbudet som Herlighetens Penn natt og dag har valgt å gi pålegg om... Bahá'u'lláh, i Epistle to the Son of the Wolf, s. 74-75.

24. september

Lovet være Gud, dere ... har vist gjennom deres handlinger at deres ord er sanne og har vunnet den Herre Guds stadfestelser. Hver dag samler dere barna ved det første lys av dag og lærer dem andaktsstykkene og bønnene. Det er en høyst prisverdig handling og skaper glede i barnas hjerter at de hver morgen bør vende ansiktet mot Riket, tale om Herren og prise hans navn og hengi seg til sang og oppløsning med de skjønneste stemmer.

Disse barna er likesom spede planter, og å lære dem bønner er som å la regnet falle på dem så de kan bli sarte og friske og Guds kjærlighets milde briser kan stryke hen over dem og få dem til å sitre av fryd.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 139.

25. september

Det finnes visse søyler som er grunnfestet som urokkelige støtter for Guds tro. De mektigste blant disse er lærdom og tankens bruk, bevissthetens utvidelse og innsikt i universets faktiske forhold og i den allmechtige Guds skjulte mysterier.

Å fremme kunnskap er således en ufrakommelig plikt som er pålagt enhver av Guds venner. Det påhviler det åndelige råd, denne Guds forsamling, å gjøre enhver anstrengelse for å oppdra barna slik at de fra sin tidligste barndom vil bli opplært i å føre seg som bahá'ier og i Guds levevis, og vil, likesom spede planter, trives og blomstre i de stilleflytende strømmer som utgjøres av Den Velsignede Skjønnhets råd og formaninger.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 126.

26. september

Det er mitt håp at nittendagsfesten kan bli en fast ordning og innrettes slik at de hellige vesenskjernene bak dette møtet kan legge bak seg alle fordommer og stridigheter og gjøre hjertene til et kjærlighetens skattkammer. Om det skulle finnes selv den minste misstemning mellom visse sjeler, en mangel på kjærlighet, så må denne fjernes fullstendig. Man må ha de aller pureste og reneste hensikter. ...

Når de samler seg til dette møtet, må alle de tilstedeværende vende ansiktet mot Abhá-riket og av hjertet rette bønner, påkallelse og tilbedelse til den opphøyede trone, be om Guds tilgivelse for alle ufullkommenheter, lese læren og reise seg for å tjene ham.

'Abdu'l-Bahá, i Nittendagsfesten (Bahá'í Forlags studieserie nr. 22), s. 8.

27. september

O MENNESKEBARN!

Overse ikke Mine bud hvis du elsker Min skjønnhet, og glem ikke Mine råd hvis du vil oppnå Mitt velbehag.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 39 (arabisk).

28. september

Forkynn din Herres Sak for alle som er i himmel og på jord. Skulle noe menneske besvare din kallen, så åpenbar for ham Herren din Guds visdomsperler, nedsendt til deg av hans Ånd, og vær av dem som i sannhet tror. Og skulle noen avslå ditt tilbud, så vend deg bort fra ham og sett din lit og tiltro til alle verdners Herre. Ved Guds rettferdighet! Den som åpner sin munn på denne dag og nevner sin Herres navn, til ham vil den guddommelige inspirasjons hærskarer stige ned fra mitt navn den allvitendes, den allvise himmel. Til ham skal også skaren i det høye stige ned, og høyt hevet skal hver av dem bære en kalk av rent lys. Slik er det forut bestemt i Guds åpenbarings rike, etter befaling fra ham som er den aller herligste, den sterkeste.

Bahá'u'lláh, i The Advent of Divine Justice, s. 51.

29. september

«Sannelig sier jeg! Ingen har fattet denne Saks opphav. På denne dag påhviler det alle å se med Guds øye og lytte med hans øre. Den som beskuer meg med et annet øye enn mitt eget, vil aldri kunne kjenne meg. Blant fortidens manifestasjoner har ingen, unntatt i en foreskrevet grad, noensinne nådd en full forståelse av denne åpenbarings karakter.» ... «Hensikten som ligger til grunn for hele skaperverket, er åpenbaringen av denne mest opphøyede, denne aller helligste Dag, kjent som Guds Dag i hans bøker og skrifter – den Dag som alle profetene og de utvalgte og de hellige har ønsket å være vitne til.»

Bahá'u'lláh, i The Advent of Divine Justice, s. 64-65.

30. september

Den annen tajallí (stråleglans)

er å forbli standhaftig i Guds Sak – opphøyet være hans herlighet – og å være urokkelig i hans kjærlighet. Og dette kan man på ingen måte oppnå uten å anerkjenne ham fullt ut; og full anerkjennelse kan man ikke oppnå uten å tro på de velsignede ord: «Han gjør hva han enn vil.» Hver den som holder iherdig fast ved dette opphøyede ord og drikker dypt av ytringens levende vann som finnes i det, vil bli inngitt en slik standhaftighet at alle verdens bøker vil være ute av stand til å avholde ham fra Moderboken.

Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 51.

1. oktober

Mitt fangenskap volder meg ingen skade, ei heller de prøvelser som jeg gjennomgår eller det som er vederfart meg ved mine undertrykkes hender. Det som skader meg er deres oppførsel som, skjønt de bærer mitt navn, allikevel begår det som får mitt hjerte og min penn til å klage. De som sprer uorden i landet og legger hånd på andres eiendom og går inn i et hus uten eierens tillatelse – til dem holder vi sannelig avstand, med mindre de angrer og vender tilbake til Gud, den evig tilgivende, den mest barmhjertige.

Bahá'u'lláh, i Epistle to the Son of the Wolf, s. 23.

2. oktober

I dag er menneskeheten nedbøyd av bekymring, sorg og gremmelse, ingen slipper fri. Verden er våt av tårer, men lovet være Gud, botemidlet er for hånden. La oss vende våre hjerter bort fra den materielle verden, og leve i den åndelige verden! Den alene kan gi oss frihet! Hvis vi er omgitt av vanskeligheter, behøver vi bare påkalle Gud, og ved Hans store barmhjertighet vil vi bli hjulpet....

Når våre tanker er fylt med denne verdens bitterhet, la oss vende våre øyne mot sødmen i Guds barmhjertighet, og Han vil gi oss himmelsk fred! Hvis vi er holdt fangne i den materielle verden, kan vår ånd heve seg opp til himmelen, og vi vil i sannhet være fri!

'Abdu'l-Bahá, i 'Abdu'l-Bahá's Visdom, s. 70.

3. oktober

O du Guds tjener! Sørg ikke over de plager og ulykker som har rammet deg. Alle ulykker og plager er skapt for mennesket, så det kan kaste vrak på denne forgjengelige verden – en verden som det er sterkt knyttet til. Når det opplever hårde prøvelser og vanskeligheter, vil det av natur vike tilbake, og det vil attrå det evige rike – et rike som er helliggjort fra alle plager og ulykker. Slik er tilfellet for det kloke menneske. Det vil aldri drikke av et beger som til sist vekker avsky, men vil tvert imot søke begeret med rent og klart vann. Det vil ikke smake honning som er blandet med gift.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 239.

4. oktober

Følg du din Herres vei, og si ikke det som ørene ikke tåler å høre, for slik tale er som lekker mat gitt til små barn. Uansett hvor velsmakende, utsøkt og mektig maten måtte være, så kan ikke et diende barns fordøyelsesorganer oppta den. La derfor enhver som er berettiget, gies sitt bestemte mål.

«Ikke alt et menneske vet, kan røpes, ei heller kan alt det kan røpe betraktes som betimelig, heller ikke kan enhver betimelig ytring anses å være tilpasset tilhørernes fatteevne.» Slik er den fullendte visdom du bør iakttå i dine sysler. Forsøm den ikke, hvis du ønsker å være en handlingens mann under alle omstendigheter. Still først sykdommens diagnose og bestem ondet, og foreskriv deretter legemidlet, for slik er den dyktige leges fullkomne metode.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 268-269.

5. oktober

Opptre i samsvar med Herrens råd, hvilket vil si: Reis dere på en slik måte og med slike egenskaper at dere skjenker denne verdens legeme en levende sjel og fører dette unge barn, menneskeheten, til modenhetsalderen. Tenn, så langt dere makter, et kjærlighetens lys i enhver forsamling, og skap glede og oppmuntring i hvert hjerte med ømhet. Ha omsorg for den fremmede som for en av deres egne; vis fremmede sjeler den samme kjærlige godhet som dere gir deres trofaste venner. Skulle noen komme i strid med dere, så forsøk å bli venner med ham...

Kanskje vil en slik handlemåte og slike ord fra dere gjøre denne mørke verden lys til sist ...

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 34.

6. oktober

I sitt ønske om å åpenbare forutsetningene for fred og ro i verden og fremskritt for dens folkeslag, har Det Store Vesen skrevet: Den tid må komme da det vil bli alminnelig forstått at det er tvingende nødvendig å holde en stor, en altfavnende sammenkomst av mennesker. Jordens herskere og konger må nødvendigvis være til stede, og under sin deltagelse i forhandlingene må de overveie slike midler som vil grunnlegge verdens Store Fred blant menneskene. ... Skulle en konge gripe til våpen mot en annen, bør alle reise seg i fellesskap og hindre ham. Hvis dette blir gjort, vil verdens nasjoner ikke lenger behøve noen væpnede styrker, unntatt for å bevare sikkerheten i sine riker og for å opprettholde indre orden innenfor sine områder. Dette vil sikre fred og ro for alle folkeslag, regjeringer og nasjoner.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 249.

7. oktober

Når seieren kommer, skal ethvert menneske bekjenne seg som troende og hastig søke ly i Guds tro. Lykkelige er de som i de verdensomspennende prøvelsers dager har vært standhaftige i Saken og nektet å vike fra dens sannhet.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 319.

8. oktober

Báb har sagt: «Skulle en liten maur på denne dag ønske å besitte slik kraft at den ville evne å utrede de dunkleste og mest forvirrende avsnitt i Koranen, så vil dens ønske uten tvil bli oppfylt, for den evige krafts mysterium vibrerer i alle skapte tings innerste vesen.» Hvis en så hjelpeløs skapning kan bli inngitt en så skarp fatteevne, hvor meget mer virkningsfull må ikke den kraft være som er utløst ved de gavmilde utstrømninger av

Bahá'u'lláhs nåde! 'Abdu'l-Bahá, i The Advent of Divine Justice, s. 39.

9. oktober

«O min venn! Den udødelige ild som rikets Herre har tent midt i det hellige tre, brenner heftig midt i hjertet av verden. Brannen som den vil forårsake, vil omspenne hele jorden. Dens luende flammer vil opplyse dens folk og slekter. Alle tegnene er blitt åpenbart; enhver profetisk hentydning er blitt vitterlig. ...» «Hva mer skal jeg si? Hva annet kan min penn berette? Så høyt er ropet som gjaller fra Abhá-riket at dødelige ører nesten blir døde av dets dirrende klang. Meg synes det som den hele skapning sønderbrytes og sprenges gjennom den tilintetgjørende påvirkningen av det guddommelige befalingsrop som er utgått fra herlighetens trone.»

'Abdu'l-Bahá, i The World Order of Bahá'u'lláh, s. 111-112.

10. oktober

«Glansen av Guds strålende nåde har omsluttet jordens folk og slekter, og hele verden ligger badet i dens skinnende herlighet. ... Den dag vil snart komme da den guddommelige enhets lys vil ha gjennomtrengt Østen og Vesten i den grad at intet menneske lenger vil våge å overse det.» «I tilværelsens verden har den guddommelige krafts hånd nå lagt det faste grunnlag for denne aller høyeste gunstbevisning og vidunderlige gave. Hva som enn ligger gjemt i det innerste indre av denne hellige syklus, vil gradvis komme for dagen og gies til kjenne, for dette er bare begynnelsen av dets vekst og morgengryet for åpenbaringen av dets tegn. Innen utgangen av dette århundre og denne tidsalder skal det bli gjort klart og tydelig hvilken vidunderlig vår og himmelsk gave dette var!»

'Abdu'l-Bahá, i The World Order of Bahá'u'lláh, s. 111.

11. oktober

Guds Bok er vidåpen, og hans Ord kaller menneskeheten til ham. Kun en håndfull er imidlertid funnet villige til å holde fast ved hans Sak eller medvirke til å utbre den. Disse få er blitt skjenket den guddommelige eliksir som alene kan forvandle verdens slagg til det pureste gull, og de er bemyndiget til å forvalte det ufeilbarlige legemiddel for alle de sykdommer som plager

menneskenes barn. Intet menneske kan oppnå evig liv uten å anerkjenne denne uvurderlige, denne underfulle og opphøyede åpenbarings sannhet.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 183.

12. oktober

«Si: O Guds folk! Vokt dere, at ikke jordens myndigheter skremmer dere, eller nasjonenes makt svekker dere, eller larmen fra ufredens folk avskrekker dere, eller besitterne av jordisk glans bedrøver dere. Vær som en klippe i deres Herres Sak, han den allmektige, den overmåte herlige, den uhemmede.» ... «Jeg sverger ved mitt liv! Intet annet enn det som gavner dem kan tilstøte mine elskede. Dette bevitner Guds Penn, han den sterkeste, den overmåte herlige, den høyst-elskede.» «La ikke verdens tildragelser bedrøve dere. Jeg sverger ved Gud! Gledens hav lengter etter å oppnå deres nærvær, for enhver god ting er blitt skapt for dere og vil bli åpenbart for dere i samsvar med tidens krav.»

Bahá'u'lláh, i The Advent of Divine Justice, s. 69.

13. oktober

Hvor stor, hvor såre stor er ikke denne Sak! Hvor såre heftig er ikke angrepet fra alle jordens folk og slekter. Om ikke lenge skal larmen fra massene i hele Afrika og Amerika, ropet fra europeeren og fra tyrkeren, stønnet fra India og Kina høres fra nær og fjern. Alle som én skal de reise seg av all sin kraft for å stå hans Sak imot. Da skal Herrens riddere reise seg, med bistand av hans nåde fra det høye, bestyrket av tro, hjulpet av forstandsevnen og forsterket av Paktens hærskarer, og åpenbare sannheten i verset: «Se den forvirring som har rammet de beseiredes flokker!»
'Abdu'l-Bahá, i The World Order of Bahá'u'lláh, s. 17.

14. oktober

«Gjennom bevegelsen av vår herlighets Penn har vi, på den allmektige forordners befaling, innblåst nytt liv i ethvert menneskelig legeme og inngitt hvert ord en ny kraft. Alle skapte ting forkynner tegnene på denne verdensomfattende gjenskapelse.» ... «Ved den ene sanne Guds rettferdighet! Hvis ett ørlite grann av en edelsten skulle bli mistet og begravet under et berg av stener og ligge skjult bortenfor de syv hav, ville allmaktens hånd visselig avdekke den på denne Dag, ren og rensset for slagg.»

Bahá'u'lláh, i The Advent of Divine Justice, s. 67.

15. oktober

Det er vårt ønske og vår attrå at hver av dere må bli en kilde til lutter godhet for menneskene og et eksempel på rettskaffenhet for menneskeheten. Vokt dere, at dere ikke foretrekker dere selv fremfor deres neste. Fest blikket på ham som er Guds tempel blant menneskene. Han har i sannhet ofret sitt liv som en løsepenge for verdens frelse. Han er i sannhet den overmåte gavmilde, den nådige, den høyeste. Hvis det oppstår uenighet dere imellom, se da meg stå foran dere, og overse hverandres feil for mitt navns skyld og som et tegn på deres kjærlighet til min åpenbare og strålende Sak.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 315.

16. oktober

O TILVÆRELSENS SØNN!

Ditt hjerte er Mitt hjem; gjør det rent og hellig, så Jeg kan stige ned i det. Din ånd er stedet for Min åpenbaring; rens den, så Jeg kan manifestere Meg der.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 59 (arabisk).

17. oktober

Se hvor sneversynte menneskene er. De ber om det som skader dem, og kaster fra seg det som

gavner dem. De er sannelig blant dem som har fart såre vill. Vi finner noen mennesker som ønsker frihet og roser seg av det. Slike mennesker befinner seg i uvitenhetens dyp.

Frihet må til slutt føre til opprør, med flammer som ingen kan slukke. Således advares dere av ham som holder regnskap, den allvitende. Vit at legemliggjørelsen av frihet og dens symbol er dyret. Det som anstår seg mennesket, er å underkaste seg slike begrensninger som vil beskytte det mot dets egen uvitenhet og verne det mot skadevolderens fortred. Frihet får mennesket til å overskride anstendighetens grenser og til å krenke sitt eget stades verdighet. Den fornedrer det til en tilstand av den ytterste fordervelse og sletthet.

Betrakt menneskene som en fårehjord som trenger en hyrde til å beskytte seg. Dette er visselig sannheten, den avgjorte sannhet.

Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 335-336

18. oktober

Sann frihet består i at mennesket underkaster seg mine bud, så lite dere enn vet det. Dersom menneskene overholdt det vi har sendt ned til dem fra åpenbaringsens himmel, ville de visselig oppnå fullkommen frihet. Lykkelig er det menneske som har fattet Guds hensikt med hva han enn har åpenbart fra sin viljes himmel, en vilje som gjennomtrenger alle skapte ting. Si: Den frihet som gavner dere er intet annet sted å finne enn i fullstendig trelldom for Gud, den evige sannhet. Den som har smakt dens sødme, vil avslå å bytte den for alt herredømme over jord og himmel.

Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 336.

19. oktober

Den Evige Skjønnhet har samtykket i å bli bundet med lenker, så menneskeheten kan bli løst fra sin trelldom, og han har gått med på å sitte fanget i denne mektigste borg, så hele verden kan oppnå sann frihet. Han har tømt sorgens beger til bunns, så alle jordens folk kan oppnå varig fryd og bli fylt av glede. Dette skyldes din Herres, den medlidendes, den mest barmhjertiges, nåde. Vi har gått med på å bli fornedret, o dere som tror på Guds enhet, så dere kan bli opphøyet, og vi har utholdt mangfoldige prøvelser, så dere skal kunne gjøre fremskritt og blomstre.

Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 99-100.

20. oktober

Jeg er det Første Punkt, og fra dette Punkt er alle skapte ting frembragt... Jeg er Guds åsyn hvis prakt aldri kan formørkes, Guds lys hvis stråleglans aldri kan blekne... Alle himmelens nøkler har Gud valgt å legge i min høyre hånd, og alle helvetes nøkler i min venstre... Jeg er en av bæresøylene for Guds Første Ord. Den som har anerkjent meg, har erkjent alt som er sant og riktig og har oppnådd alt som godt og sømmelig er... Det stoff hvorav Gud har skapt meg, er ikke den leire som andre er blitt laget av. Han har skjenket meg noe som den verdenskløke aldri kan forstå, ei heller de trofaste oppdage.

Báb, i *Utdrag fra Bábs skrifter*, s. 2-3.

21. oktober

«Gud, den sanne, er mitt vitne! Dette er Dagen da det påhviler enhver som ser å skue, og ethvert øre som lytter å høre, og ethvert hjerte som forstår å begripe, og enhver tunge som taler å forkynde for alle som er i himmel og på jord dette hellige, dette opphøvede, dette aller høyeste navn.» «Si, o mennesker! Dette er en uforlignelig Dag. Uforlignelig må likeledes den tunge være som lovpriser alle folkeslags etterlengtede, og uforlignelig den gjerning som trakter etter å være antagelig i hans øyne. Hele den menneskelige rase har lengtet etter denne Dag, at den muligens kan oppfylle det som sømmer seg vel for dens stade og er dens bestemmelse verdig.»

Bahá'u'lláh, i *The Advent of Divine Justice*, s. 67.

22. oktober

Si: O folk! Forhold ikke dere selv Guds nåde og hans barmhjertighet. Den som holder seg borte fra disse, lider virkelig et smertelig tap... Det er han som har skapt dere. Det er han som har nærret deres sjeler gjennom sin Sak og satt dere i stand til å gjenkjenne ham som er den allmektige, den mest opphøyede, den allvitende... Bedøm Guds Sak, deres Skapers Sak, med rettferdighet. Betrakt det som er sendt ned fra tronen i det høye, og tenk over det med troskyldige og helliggjorte hjerter. Da vil denne Saks sannhet fremstå like klart for dere som solen i sin glans midt på dagen. Da vil dere være blant dem som har trodd på ham.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 104-105.

23. oktober

Døren til kunnskap om Det Urgamle Vesen har alltid vært og vil alltid forbli stengt for menneskenes ansikt. Intet menneskes forståelse skal noensinne få adgang til hans hellige kongesete. Som et tegn på sin nåde og som et bevis på sin miskunn har han imidlertid åpenbart for menneskene sin guddommelige ledelses dagstjerner, symbolene på sin guddommelige enhet, og har forordnet at kunnskapen om disse hellige vesener er identisk med kunnskapen om ham selv. Den som anerkjenner dem, har anerkjent Gud. Den som lytter til deres kallen, har lyttet til Guds røst, og den som vitner om sannheten av deres åpenbaring, har vitnet om Guds egen sannhet.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 49-50.

24. oktober

«Ved sorgene som hjemsøker den overmåte herliges skjønnhet! Slik er det stade som er forordnet for den sanne troende, at om mindre enn et nåløyve av dets herlighet skulle bli avslørt for menneskeheten, så ville alle som skuet dette fortæres av lengsel etter å oppnå det. Av den grunn er det bestemt at det fulle mål av herlighet i vedkommendes eget stade bør forbli skjult for en slik troendes øyne i dette jordiske liv.» «Hvis sløret skulle bli løftet og den fulle herlighet åpenbares vedrørende deres stade som fullstendig har vendt seg til Gud og i sin kjærlighet til ham har forsaket verden, ville den hele skapning miste både munn og mæle.»
Bahá'u'lláh, i The Advent of Divine Justice, s. 64.

25. oktober

Og da han ønsket å vise nåde og velgjørenhet overfor menneskene, og å skape orden i verden, åpenbarte han forordninger og skapte lover; deriblant innstiftet han loven om ekteskap, gjorde den til en velværets og frelsens festning og påla oss den i det som ble sendt ned fra hellighetens himmel i hans Helligste Bok. Han sier, stor er hans herlighet: «Inngå ekteskap, o mennesker, så det fra dere kan fremstå den som vil minnes meg blant mine tjenere; dette er ett av mine bud til dere; adlyd det som en hjelp for dere selv.»
Bahá'u'lláh, i Bahá'í bønner (1984-utgaven), s. 194.

26. oktober

Guds venner må leve og oppføre seg således, og legge for dagen en slik fortrefelighet i karakter og fremtreden, at andre blir forundret. Kjærligheten mellom ektemann og hustru bør ikke være rent fysisk, nei, den må heller være åndelig og himmelsk. Disse to sjeler bør betraktes som én sjel. Hvor vanskelig ville det ikke være å dele en enkelt sjel! Ja, det ville være svært vanskelig!

I korthet, grunnlaget for Guds rike er basert på harmoni og kjærlighet, enhet, forbindelse og forening, ikke på uenighet, særlig mellom mann og kone. Hvis en av dem blir årsaken til skilsmisse, vil denne utvilsomt komme opp i store vanskeligheter, bli et offer for enorme ulykker og oppleve dyp anger.
'Abdu'l-Bahá, i Familieliv (Bahá'í Forlags studieserie nr. 10), s. 9.

27. oktober

Gud elsker sannelig enhet og samhold og avskyr adskillelse og skilsmisse.

Bahá'u'lláh, i Bahá'í Marriage and Family Life, s. 8.

Til alle tider har enhet og fellesskap vært velbehagelig i Guds øyne, og adskillelse og splid avskydd. Hold fast ved det som Gud elsker og som er hans befaling til dere. Han er sannelig den allvitende og den altskuende, og han er den allvise forordner.

Bahá'u'lláh, i Bahá'í Marriage and Family Life, s. 28.

28. oktober

Menneskehetens verden har to vinger – den ene kvinner og den andre menn. Ikke før begge vingene er likt utviklet, kan fuglen fly. Hvis én vinge forblir svak, er flukt en umulighet. Ikke før kvinnenens verden blir jevnbyrdig med mennenes i tilegnelsen av dyder og fullkommenheter, kan fremgang og velstand oppnåes slik de bør.

'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í Revelation, s. 212.

Den guddommelige rettferdighet krever at begge kjønnets rettigheter må bli respektert i samme grad, siden ingen av dem er overlegent overfor det annet for himmelens åsyn. Verdighet for Guds åsyn avhenger, ikke av kjønn, men av hjertets renhet og lys. De menneskelige dyder tilhører alle like meget!

'Abdu'l-Bahá, i 'Abdu'l-Bahá's Visdom, s. 107.

29. oktober

Kilden til alt godt er å sette sin lit til Gud, å underkaste seg hans bud og å være tilfreds med hans hellige vilje og velbehag.

Essensen av visdom er å frykte Gud, å nære redsel for hans svøpe og straff og å ha skrekk for hans rettferdighet og forordning.

Essensen av religion er å bære vitnesbyrd om det som Herren har åpenbart og følge det som han har forordnet i sin mektige Bok.

Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 155.

30. oktober

Kilden til all ære er å ta imot hva enn Herren har skjenket og å være tilfreds med det som Gud har forordnet.

Essensen av kjærlighet består i at mennesket vender sitt hjerte til Den Elskede og løsriver seg fra alt annet enn ham og intet annet ønsker enn det som er hans Herres ønske.

Sann ihukommelse er å tale om Herren, den overmåte lovpriste, og glemme alt annet enn ham.

Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 155.

31. oktober

O du som vender ansiktet mot Gud! Lukk dine øyne for alle andre ting, og åpne dem for den overmåte herliges rike. Spør ham alene om hva du enn ønsker; søk hva du enn søker fra ham alene. Med et blikk oppfyller han hundretusen håp, med et øyekast helbreder han hundretusen uhelbredelige sykdommer, med et glimt legger han balsam på ethvert sår, med et nikk frir han hjertene fra sorgens lenker. Han gjør det han gjør, og hva kan vi gjøre? Han utfører sin vilje, han forordner det han behager. Så er det da bedre for deg å bøye ditt hode i underkastelse og sette din lit til den overmåte barmhjertige Herre.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 51.

1. november

O jordens folk! Gud, den evige sannhet, er mitt vitne på at strømmer av friskt og stilleflytende

vann har flommet ut av klippene ved sødmen av de ord som deres Herre, den uhemmede, har ytret, og dog sover dere. Kast bort det som dere besitter, og svev forbi alle skapte ting på løsrivelsens vinger. Således befales dere av skapningens Herre, hvis Penn har forvandlet menneskehetens sjel ved sin bevegelse.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 139.

2. november

Av dem som tror på den guddommelig enhet, blir intet paradisi ansett som mer opphøyet enn det å adlyde Guds bud, og for dem som har kjent Gud og hans tegn, finnes der ingen voldsommere ild enn å forbyrte seg mot hans lover og å undertrykke en annen sjel, om så bare så meget som et sennepskorn. På oppstandelsens Dag vil Gud sannelig dømme alle mennesker, og i sannhet trygler vi alle om hans nåde.

Báb, Utdrag fra Bábs skrifter, s. 11, nr. 15.

3. november

På disse møtene* bør det overhodet ikke forekomme noen uvedkommende samtale. Forsamlingen bør heller begrense seg til å lese og fremsi de hellige ord og til å diskutere ting som angår Guds Sak, ved for eksempel å gjøre rede for fyldestgjørende beviser og argumenter og det som er skrevet av menneskehetens høyst-elskede. De som kommer til disse sammenkomstene, må først iføre seg plettfriske klær, vende ansiktet mot Abhá-riket og deretter tre inn med ydmykhet og underdanighet. Under lesningen må de forholde seg absolutt tause. Skulle noen ønske å tale, bør vedkommende si sin mening i all ydmykhet, nøyaktig og veltalende. Vær hilset og hyllet!

'Abdu'l-Bahá, Bahá'í Meetings; The Nineteen Day Feast, s. 9.

4. november

O ÅNDENS SØNN!

Høyest av alt elsker Jeg rettferdighet; vend deg ikke bort fra den hvis du søker Meg, og forsøm den ikke, så Jeg kan ha tillit til deg. Ved dens hjelp skal du se med dine egne øyne og ikke gjennom andres øyne, og få visshet ved din egen kunnskap og ikke gjennom din nestes kunnskap. La ditt hjerte dvele ved dette – hvorledes du bør være. Sannelig, rettferdighet er Min gave til deg og tegnet på Min kjærlige omsorg. Vend derfor ditt blikk mot rettferdigheten.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 2 (arabisk).

5. november

Se hvordan Guds mangfoldige nåde, som stadig utøses fra den guddommelige herlighets skyer, har omsluttet verden på denne dag. For mens enhver elsker i fordums dager bønnfalt og søkte etter sin Elskede, er det nå Den Elskede selv som kaller på sine elskere og innbyr dem til å nå sitt nærvær. Vakt dere, at dere ikke forspiller så dyrebar en gunst. Ta dere i akt, at dere ikke forkleiner et så bemerkelsesverdig tegn på hans nåde. Gi ikke avkall på de uforgjengelige goder, og vær ikke tilfreds med det som forgår. Løft opp sløret som fordunkler deres syn, og spre mørket som det er innhyllet i, slik at dere kan skue Den Elskedes ansikt i dets nakne skjønnet, kan se det som intet øye har sett og høre det som intet øre har hørt.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 320.

6. november

Hvor tallrike er ikke de mennesker som har inngående kunnskap om hver eneste vitenskap; dog er det deres tilslutning til Guds hellige Ord som vil avgjøre deres tro, for frukten av enhver vitenskap er ikke noe annet enn å kjenne de guddommelige forskrifter og å underkaste seg hans velbehag.

Báb, i Utdrag fra Bábs skrifter, s. 12.

Alle tings begynnelse er kunnskapen om Gud, og alle tings ende er streng overholdelse av hva som enn er sendt ned fra den guddommelige viljes himmel – en vilje som gjennomtrenger alt som er i himlene og alt som er på jorden.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 5.

7. november

Når det gjelder forskjellen mellom den materielle sivilisasjon som hersker nå, og den guddommelige sivilisasjon som vil bli ett av de goder som kommer fra Rettferdighetens Hus, så er den som følger: Den materielle sivilisasjon avholder folk fra å begå kriminelle handlinger gjennom lover basert på straff og gjengjeldelse. Og dog, mens det hele tiden blir flere lover for å øve gjengjeld mot og straffe et menneske, så finnes det, som dere kan se, ingen lover for å belønne det. I alle Europas og Amerikas byer er det reist veldige bygninger som skal tjene som fengsler for forbryterne.

Den guddommelige sivilisasjon oppdrar imidlertid ethvert medlem av samfunnet på en slik måte at ingen, unntatt forsvinnende få, vil begå en forbrytelse. Det er således stor forskjell på å forebygge forbrytelser gjennom forholdsregler preget av vold og gjengjeldelse og på å oppdra, opplyse og åndeliggjøre folk slik at de – uten noen frykt for fremtidig straff eller hevn – vil sky enhver kriminell handling. De vil faktisk betrakte selve begåelsen av en forbrytelse som en stor skam og som den strengeste straff i seg selv. De vil bli begeistret for menneskelige fullkommenheter og vil vie livet til det som vil bringe verden lys og vil fremme de egenskaper som er antagelige ved Guds hellige terskel.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 132-133.

8. november

Se hvor stor forskjellen er mellom materiell og guddommelig sivilisasjon. Den materielle sivilisasjon søker ved makt og straff å avholde folk fra ugjerninger, fra å skade samfunnet og å begå forbrytelser. Men i en guddommelig sivilisasjon er individet slik oppdradd at det uten frykt for straff skyr forøvelsen av forbrytelser, ser forbrytelsen selv som den hardeste pine og med iver og glede setter seg fore å tilegne seg menneskehetens dyder, å bidra til menneskenes fremskritt og å spre lyset over hele verden.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 133.

9. november

Sann fortrøstning består i at tjeneren driver sitt erverv og virke i denne verden, holder fast ved Herren og intet annet søker enn hans nåde, siden han holder alle sine tjeneres skjebne i sin hånd.

Essensen av løsrivelse består i at mennesket vender sitt ansikt mot Herrens kongeseter, trer inn i hans nærvær, skuer hans åsyn og står for ham som vitne.

Essensen av forståelse er å bevitne sin egen fattigdom og underkaste seg Herrens, den ypperstes, den nådiges, den allmektiges, vilje.

Kilden til mot og styrke er å utbre Guds Ord og å være standhaftig i hans kjærlighet.
Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 155-156.

10. november

Essensen av nestekjærlighet består i at tjeneren beretter om sin Herres velsignelser og gir ham takk til alle tider og under alle forhold.

Essensen av tro er få ord og gjerninger i overflod. Den som er rikere på ord enn gjerninger, vit i sannhet at hans død er bedre enn hans liv.

Essensen av sann trygghet består i å forholde seg taus, å betrakte tingenes utgang og å forsake verden.

Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 156.

11. november

Begynnelsen til storsinn er at mennesket bruker sin rikdom på seg selv, på sin familie og på de fattige blant sine trosfeller.

Essensen av rikdom er kjærlighet til meg. Den som elsker meg, besitter alle ting, og den som ikke elsker meg, er sannelig blant de fattige og trengende. Dette er det som herlighetens og stråleglansens Finger har åpenbart.

Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 156.

12. november

Av alle hedersbevisninger jeg har gitt ham som skal komme etter meg, er den største denne, min skriftlige bekjennelse, at ingen av mine ord kan beskrive ham på en fyldestgjørende måte, ei heller kan noen henvisning til ham i min bok, Bayánen, la hans Sak vederfares rettferdighet.

Báb, i The World Order of Bahá'u'lláh, s. 100.

Blomsten som inntil nå har vært skjult for menneskenes blikk, er avdekket for deres øyne. I sin herlighets åpne glans står han foran dere. Hans røst kaller alle de rene og hellige vesener til å komme og forenes med ham. Lykkelig er den som vender seg derhen, og vel er det med ham som har nådd frem og beskuet lyset fra så underfullt et åsyn.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 322.

13. november

Vet dere fra hvilke høyder deres Herre, den overmåte herlige, kaller? Tror dere at dere har gjenkjent den Penn som deres Herre, alle navns Herre, befaler dere ved? Nei, ved mitt liv! Om dere bare visste det, ville dere forsake verden og av hele deres hjerte ile til deres høyt elskedes nærvær. Deres ånd ville bli så oppløftet ved hans Ord at det ville vekke oppstandelse i Den Større Verden – hvor meget mer da i denne lille og ubetydelige! Således er mitt gaveregn blitt utøst fra min miskunnhets himmel, som et tegn på min nåde, at dere kan bli blant de takknemlige.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 139-140.

14. november

Natt har fulgt dag, og dag har fulgt natt, og deres livs timer og øyeblikk har kommet og gått, og dog har ingen av dere vært villige til å løsrive seg en stakket stund fra det som forgår. Våk opp til dåd, slik at de korte stunder som ennå er deres, ikke skal ødes og gå tapt.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 321.

15. november

Sønderriv i mitt navn de slør som har forblindet deres syn så såre, og spre den tomme etterlignings avguder ved kraften som er født av deres tro på Guds enhet. Tre så inn i den overmåte barmhjertiges velbehags hellige paradis. Helliggjør deres sjeler fra alt som ikke er av Gud, og smak sødmen av å hvile innenfor hans veldige og mektige åpenbarings grenser og i skyggen av hans øverste og ufeilbare myndighet. La dere ikke bli innhyllet i deres selviske begjærs tette slør, for jeg har gjort min skapning fullkommen i hver og en av dere, så det kan bli fullstendig åpenbart for menneskene hvor fortreffelig mine henders verk er. Følgelig har ethvert menneske vært, og vil fortsette å være, i stand til selv å verdsette Guds, den lovpristes, Skjønnhet. Hvis ikke mennesket hadde vært utstyrt med en slik evne, hvordan kunne det da bli kalt til regnskap for å ha sviktet?

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 143.

16. november

I hver tidsalder har religiøse ledere hindret sitt folk i å nå den evige frelses bredder, ettersom de

holdt myndighetens tøyler i sitt mektige grep. De har vært årsak til folkets berøvelse, noen på grunn av herskelyst, andre på grunn av mangel på kunnskap og forståelse. Ved deres godkjennelse og bemyndigelse har alle Guds profeter drikket av martyriets kalk og vinget sin vei til herlighetens høyder. Hvilke ubeskrivelige grusomheter har ikke de som innehadde myndighetens og lærdommens seter, påført verdens sanne fyrster, disse guddommelige egenskapers juveler! Ved sin tilfredshet med forgjengelig herskermakt har de berøvet seg selv et evigvarende herredømme. Bahá'u'lláh, i Kitáb-i-Iqán, s. 15.

17. november

O Salmán, forman den ene sanne Guds elskede til ikke å betrakte menneskenes uttalelser og skrifter med et altfor kritisk blikk. La dem heller nærme seg slike uttalelser og skrifter med åpent sinn og kjærlig sympati. De mennesker som på denne Dag er blitt ledet til å angripe Guds Saks læresetninger i sine oppeggende skrifter, skal imidlertid behandles annerledes. Det påhviler alle mennesker, hver etter egen evne, å motsi argumentene fra dem som har angrepet Guds tro. ... Ved hans rettferdighet som på denne Dag roper i alle skapte tings innerste indre: «Gud, der er ikke noen annen Gud utenom meg!» Hvis noe menneske skulle reise seg for å forsvare Guds Sak i sine skrifter mot dens angripere, så vil et slikt menneske, hvor ubetydelig dets lodd enn måtte være, bli så hedret i den kommende verden at skaren i det høye ville misunne det dets ære. Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 329-330.

18. november

Når vennene ikke bestreber seg på å spre budskapet, erindrer de ikke Gud på behørig vis, og de vil ikke bli vitne til tegnene på hjelp og stadfestelse fra Abhá-riket eller forstå de guddommelige mysterier. Men når underviserens tunge er beskjeftiget med undervisning, vil han selv på en naturlig måte bli stimulert, han vil bli en magnet som tiltrekker den guddommelige bistand og Rikets nåde, og vil bli som fuglen i demringstimen, som selv blir oppmuntret av sin egen sang, sine triller og sin melodi. 'Abdu'l-Bahá, i The Individual and Teaching: Raising the Divine Call, s. 10.

19. november

Skulle du åpne hjertet hos en eneste sjel, ved å hjelpe ham å slutte seg til hans Sak som Gud skal åpenbare, ville ditt innerste vesen bli fylt med dette ærefryktinngytende Navns inspirasjon. Det faller derfor i din lodd å utføre denne oppgave i oppstandelsens Dager, for de fleste er hjelpeløse, og kunne du åpne deres hjerter og fordrive deres tvil, ville de vinne adgang til Guds tro. Omsett derfor denne egenskap til virkelighet så godt du overhodet evner i dagene til ham som Gud skal åpenbare. For sikkert er det at hvis du åpner et menneskes hjerte for hans skyld, så vil dette være bedre for deg enn enhver annen velgjerning; for handlinger kommer i annen rekke i forhold til troen på ham og vissheten om hans virkelighet. Báb, i Utdrag fra Bábs skrifter, s. 22.

20. november

Underviseren må selv være helt oppflammet når han underviser, slik at hans ytring, lik en ildslue, kan ha virkning og fortære selvets og lidenskapens slør. Han må også være ytterst ydmyk og beskjeden slik at andre kan bli oppbygget, og sette seg selv fullstendig til side og glemme seg selv slik at han kan undervise gjennom melodiene fra skaren i det høye – ellers vil hans undervisning ikke ha noen virkning. 'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 270.

21. november

Si: Det første og fremste bevis på hans sannhet er hans eget selv. Nest etter dette bevis kommer hans åpenbaring. For den som ikke evner å anerkjenne hverken det ene eller det andre, har han fastsatt sine åpenbarte ord som bevis på sin virkelighet og sannhet. Dette er sannelig et tegn på hans kjærlige miskunn mot menneskene. Han har utrustet hver sjel med evnen til å erkjenne Guds

tegn. Hvordan kunne han ellers ha fullført sitt vitnesbyrd overfor menneskene, hvis dere er av dem som overveier hans Sak i deres hjerter. Han vil aldri handle urettferdig mot noen, ei heller vil han bebyrde en sjel over dens evne. Han er sannelig den medlidende, den overmåte barmhjertige. Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 105-106.

22. november

O dere som elsker denne forurettede! Rens deres øyne, slik at dere ikke ser på noe annet menneske som forskjellig fra dere selv. Se ingen fremmede; se heller alle mennesker som venner, for kjærlighet og enhet blir vanskelig når dere fester blikket på det som er annerledes. Og i denne nye og vidunderlige tidsalder sier de hellige skrifter at vi må være ett med alle folkeslag, at vi må se hverken råskap eller urettferdighet, ei heller ondskap, fiendskap eller hat, men heller vende blikket mot den urgamle herlighets himmel. For enhver skapning er et tegn fra Gud, og det var ved Herrens barmhjertighet og kraft at den kom inn i verden. Derfor er de ikke ukjente, men tilhører familien; ikke fremmede, men venner og må behandles som sådanne. 'Abdu'l-Bahá, i *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, s. 24.

23. november

O JORDENS SØNN!

Om du ønsker Meg, så søk ingen annen enn Meg; og vil du skue Min skjønnhet, da lukk dine øyne for verden og alt som er i den. For Min vilje og en annens vilje kan like lite som ild og vann bo i samme hjerte.

Bahá'u'lláh, i *De skjulte ord av Bahá'u'lláh*, nr. 31 (arabisk).

24. november

Den beste av alle tilstander er bønn, for da har mennesket samfunn med Gud, spesielt når bønnen fremføres privat og på en tid da tanken er fri, som ved midnatt. Sannelig, bønn skjenker liv. 'Abdu'l-Bahá, i *Spiritual Foundations: Prayer, Meditation and the Devotional Attitude*, s. 8.

25. november

Grunnen til at man er pålagt å være i enerom i sine andaktsstunder, er at du best mulig skal kunne samle din oppmerksomhet om å minnes Gud, så at ditt hjerte til enhver tid skal kunne være besjelet med hans ånd, og ikke lukket ute som ved et slør fra din høyst-elskede. La ikke din tunge tale tomme ord til Guds pris når ikke ditt hjerte er innstilt mot herlighetens opphøyede tinde og brennpunktet for det hellige samvær. For om du skulle være i live på oppstandelsens Dag, kommer ditt hjertes speil til å være rettet mot ham som er sannhetens dagstjerne; og ikke før vil hans lys stråle frem, før dets glans straks vil bli gjenspeilet i ditt hjerte.

Báb, i *Utdrag fra Bábs skrifter*, s. 13-14.

26. november

Overvei det som vi har åpenbart i vår aller helligste Bok: «Når mitt nærværs oseaan har ebbet ut og min åpenbarings Bok er avsluttet, vend da ansiktet mot ham som Gud har tilsiktet, som har vokst frem fra denne Urgamle Rot.» Den det siktes til i dette hellige verset, er ingen annen enn Den Mektigste Gren ('Abdu'l-Bahá). Således har vi nådigst åpenbart vår kraftfulle vilje for dere, og jeg er sannelig den nådige, den allmektige.

Bahá'u'lláh, i *Pakten (Bahá'í Forlags studieserie nr. 17)*, s. 8.

Dersom Paktens beskyttende kraft ikke var der for å vokte Guds Saks uinntagelige festning, ville det i løpet av én dag oppstå tusen forskjellige sekter blant bahá'íene, slik det var tilfelle i tidligere tider.

'Abdu'l-Bahá, i *Pakten (Bahá'í Forlags studieserie nr. 17)*, s. 24.

27. november

I dag innehar ingen sjel noen stilling eller bærer noen tittel, bortsett fra den sjel som står fast i Pakten og er standhaftig i Testamentet, som fullstendig glemmer seg selv og er løst fra verden.

Fasthet i Pakten betyr lydighet, slik at ingen skal kunne si at dette er min mening. Nei, han må heller adlyde det som utgår fra Paktens penn og tunge.

Siden du har innsett dine egne mangler, så vær forvissnet om at du står fast i Pakten og Testamentet og er standhaftig og vokser i kjærligheten til den sanne.

'Abdu'l-Bahá, i *Star of the West*, bd. VIII, s. 217, 218, 228.

28. november

Fra Sadratu'l-Muntahá har dette hellige og strålende vesen vokst ut, denne hellighetens gren. Vel er det med den som har søkt hans beskyttelse og oppholder seg under hans skygge. ... Takk Gud for at han fremstod, o folk, for han er sannelig den aller største gunstbevisning og mest fullkomne gave til dere; og gjennom ham blir hvert hensuldrrende ben gjort levende. Den som vender seg til ham, har vendt seg til Gud, og den som vender seg bort fra ham, har vendt seg bort fra min Skjønnhet, har forkastet mitt bevis og forsyndet seg mot meg. Han er Guds betrodde blant dere, til forvaring hos dere, han er Guds manifestasjon til dere og hans tilsynekomst blant hans begunstigede tjenere...

Bahá'u'lláh, i *The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 135.

Frykt ikke, frykt ikke hvis denne Gren skulle bli skilt fra denne materielle verden og kaste sine blader; nei, dens blader skal blomstre, for denne Gren vil vokse etter at den er skåret bort fra denne lavere verden, den skal nå herlighetens høyeste tinder, og den skal bære slike frukter som vil fylle verden med sin vellukt.

'Abdu'l-Bahá, i *The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 146.

29. november

Til Den Aller Helligste Bok må alle vende seg, og alt som ikke er uttrykkelig nedtegnet der, må henvises til Det Universelle Rettferdighetens Hus. Det som denne forsamling vedtar, enstemmig eller med flertall, er sannelig sannheten og Guds egen hensikt. Den som avviker fra det, er sannelig blant dem som elsker uenighet, har vist ondskap og vendt seg bort fra Paktens Herre. Med dette Hus menes Det Universelle Rettferdighetens Hus som skal velges fra alle land, det vil si fra de deler i Østen og Vesten hvor de elskede finnes, på samme vis som ved de alminnelige valg i vestlige land, som for eksempel i England.

Det påhviler disse medlemmer (av Det Universelle Rettferdighetens Hus) å komme sammen på et bestemt sted og rådslå om alle problemer som har forårsaket uenighet, spørsmål som er uklare og saker som ikke er uttrykkelig nedtegnet i Boken. Hva de enn måtte bestemme, har samme virkning som teksten selv. Og siden dette Rettferdighetens Hus har myndighet til å vedta lover som ikke uttrykkelig er nedtegnet i Boken, og som angår daglige gjøremål, så har det også myndighet til å oppheve disse. ... Det kan gjøre dette fordi denne loven ikke utgjør noen del av den guddommelige uttrykkelige tekst. Rettferdighetens Hus er både iverksetteren og oppheveren av sine egne lover.

'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í World Faith*, s. 447-448.

30. november

... et av de største og mest grunnleggende prinsipper i Guds Sak er å sky og fullstendig unngå paktbryterne, for de vil helt og holdent ødelegge Guds Sak, utslette hans lov og gjøre at alle fortidens anstrengelser blir uten betydning. O venner! Det påhviler dere å minnes med ømhet hans hellighet den opphøyedes prøvelser og vise deres troskap mot den evig velsignede Skjønnhet. Den ytterste anstrengelse må gjøres for at alle disse sorger, prøvelser og lidelser, alt dette rene og hellige blod som er blitt utgytt så rikelig på Guds sti, ikke skal vise seg å være forgjeves.

O dere Herrens elskede! Bestreb dere av hele deres hjerte på å verne Guds Sak mot de svikefulles stormløp, for slike sjeler gjør det rette krocket og bevirker at alle velvillige anstrengelser frembringer motsatt resultat.

'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í World Faith, s. 448.

1. desember

Si: Intet menneske kan oppnå sin sanne stilling unntatt gjennom sin rettferdighet. Ingen kraft kan eksistere unntatt gjennom enhet. Ingen velferd og ingen trivsel kan oppnåes unntatt gjennom rådslagning.

Bahá'u'lláh, i Consultation: A Compilation, s. 3.

Rådslagning skjenker større forståelse og forvandler antagelse til visshet. Den er et skinnende lys som fører an og viser vei i en mørk verden. For alle ting er det og vil fortsette å være et fullkommenhetens og modenhetens stadi. Forstandsgavens modenhet gjøres åpenbar gjennom rådslagning.

Bahá'u'lláh, i Consultation: A Compilation, s. 3.

2. desember

Hvis de er enige om en sak, selv om den er feil, så er det bedre enn å være uenige og ha rett, for denne uenighet vil gjøre at det guddommelige grunnlag rives ned. Selv om en av partene skulle ha rett og de er uenige, så vil dette være årsak til tusen skader, men hvis de er enige og begge parter tar feil, så vil – siden dette skjer i enhet – sannheten bli åpenbart og skaden rettet opp.

'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í World Faith, s. 411.

3. desember

I den betingede verden er det mange samlingspunkter som bidrar til omgang og enhet mellom menneskenes barn ..., og fremgangen for menneskehetens verden er avhengig av at samlingspunktene organiseres og støttes. Likevel utgjør alle de nevnte institusjoner i virkeligheten formen og ikke innholdet... Når store revolusjoner og omveltninger kommer, blir alle disse samlingspunktene feiet vekk. Men Rikets samlingspunkt, som inneholder institusjonene og den guddommelige lære, er det evige samlingspunkt. Det oppretter forbindelse mellom Østen og Vesten, organiserer enheten i menneskehetens verden og ødelegger grunnlaget for uoverensstemmelser.

'Abdu'l-Bahá, i Tablets of the Divine Plan, s. 93-94.

4. desember

Det menneskeheten har behov for på denne dag, er å være lydige mot øvrigheten og å holde hengivent fast ved visdommens bånd. De midler som er avgjørende viktige for menneskeslektens umiddelbare beskyttelse, trygghet og sikkerhet, er betrodd samfunnsledernes hender og ligger i deres grep. Dette er Guds ønske og hans befaling.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 207.

Loven må være den herskende og ikke det enkelte individ; på den måten vil verden bli et vidunderlig sted, og sant brorskap vil bli virkeliggjort.

'Abdu'l-Bahá, i 'Abdu'l-Bahá's Visdom, s. 85.

5. november

Og nå angående ditt spørsmål vedrørende menneskets sjel og dens overlevelse etter døden. Vit du for visst at sjelen etter sin adskillelse fra legemet vil fortsette å gjøre fremskritt inntil den når Guds nærvær, i en stilling og tilstand som hverken tidsaldres og århundrers gang eller denne verdens forandringer og tilfældigheter kan endre. Den vil vedvare like lenge som Guds rike, hans herredømme, velde og makt vil vedvare. Den vil tilkjennegi Guds tegn og egenskaper og åpenbare hans miskunn og gavmildhet.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 155-156.

6. desember

Den ære som Barmhjertighetens Hånd vil forlene sjelen med, er slik at ingen tunge kan åpenbare den på behørig vis, ei heller kan den beskrives ved noe jordisk middel. Salig er den sjel som ved adskillelsen fra legemet er rensset for de forfengelige innbilninger hos verdens folk. En slik sjel lever og beveger seg i samsvar med sin Skapers vilje og stiger inn i det aller høyeste paradiset. Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 156.

7. desember

Sjelens beskaftenhet etter døden kan aldri beskrives, og det er heller ikke tilbørlig og tillatt å avsløre hele dens vesen for menneskenes øyne. Guds profeter og sendebud er sendt ned i den ene hensikt å lede menneskeheten til sannhetens strake sti. Formålet med deres åpenbaring har vært å oppdra alle mennesker, slik at de i sin dødsstund kan stige opp til den aller høyestes trone, fullstendig løsrevet og i den største renhet og hellighet. Lyset som disse sjeler utstråler, er årsak til at verden går fremover og til at dens folk gjør fremskritt. Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 156-157.

8. desember

Sann død inntreffer når et menneske dør med hensyn til seg selv i tiden for hans åpenbaring på en slik måte at det ikke søker noen annen enn ham.

Sann oppstandelse fra gravene betyr å bli vakt til live i overensstemmelse med hans vilje gjennom kraften i hans ord.

Paradis er å oppnå hans velbehag, og helvetes evige ild er å bli dømt ved hans rettferdighet.

Dagen da han åpenbarer seg, er oppstandelsens Dag, og den skal vare så lenge som han forordner.

Alt tilhører ham og er utformet av ham. Alle utenom ham er hans skapninger. Báb, i Utdrag fra Bábs skrifter, s. 25-26.

9. desember

Bønnfall Gud om å gjøre deg i stand til å forbli standhaftig på hans sti og om å hjelpe deg til å lede verdens folk til ham som er den åpenbare og øverste Hersker, som har åpenbart seg i en særskilt drakt og fremfører et guddommelig og bestemt budskap. Dette er troens og visshetens innerste kjerne. De som tilber den avgud som deres innbilninger har skåret ut, og som kaller den indre virkelighet, slike mennesker blir sannelig regnet blant hedningene. Dette har den overmåte barmhjertige bevitnet i sine tavler. Han er i sannhet den allvitende, den allvise. Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 338.

10. desember

O mine tjenere! Hvis dere kunne fatte hvilke underer jeg i min gavmildhet og frikostighet har villet betro deres sjeler, så ville dere i sannhet fri dere selv fra tilknytningen til alle skapte ting og oppnå sann kunnskap om deres eget selv – en kunnskap som er det samme som å fatte mitt eget vesen. Dere ville finne at dere er uavhengige av alt annet enn meg, og med deres indre og ytre øye ville dere, like klart som åpenbaringen av mitt strålende Navn, oppdage min miskunnets og gavmildhets sjøer bølge i dere. Bahá'u'lláh, i Bahá'í World Faith, s. 67.

11. desember

Denne festlige sammenkomsten, som holdes på en dag i nittendagsmåned, ble innført av hans hellighet Báb. Den velsignede skjønnhet gav anvisninger for gjennomføringen av festen, bekreftet at den skulle holdes og oppmuntret varmt til det. Den er derfor av den største betydning. Dere bør ubetinget arrangere den med den største omhu og gjøre dens verdi kjent, så at den kan bli fast etablert som en varig ordning... Verten må være til trøst for den enkelte og servere vennene med egne hender, i fullstendig selvutslettelse og idet han viser vennlighet mot alle.

'Abdu'l-Bahá, i Nittendagsfesten (Bahá'í Forlags studieserie nr. 22), s. 1.

12. desember

O FREMMEDE SOM HAR EN VENN!

Ditt hjertes lys er tent av Min makts hånd, slukk det ikke med selvets og begjærets vinder. Det som helbreder alle dine lidelser er ihukommelse av Meg; glem den ikke. La Min kjærlighet bli din skatt og sett den like høyt som selve synet og livet.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 32 (persisk).

13. desember

Ved mitt liv! Bestå vil hverken de mektiges prakt, de rikes velstand eller de ugudeliges makt. Alt vil forgå på et ord fra ham. Han er i sannhet den overmåte sterke, den altbetvingende, den allmechtige. Hva gagn er det i de jordiske ting som menneskene besitter? Det som vil gavne dem, har de fullstendig forsømt. Om ikke lenge vil de våkne av sin søvn og finne seg ute av stand til å oppnå det som gikk dem forbi i deres Herres, den allmechtiges, den høylovedes dager. Om de bare visste det, ville de forsake alt de eier og har, så deres navn kan nevnes for hans trone. De regnes sannelig blant de døde.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 138-139.

14. desember

Skulle et menneske ønske å pryde seg med jordens smykker, å bære dens gevanter eller ta for seg av de goder den kan skjenke, så kan ingen skade ramme det så lenge det ikke lar noe som helst komme mellom seg og Gud. For Gud har forordnet enhver god ting, enten den er skapt i himmel eller på jord, til beste for slike av sine tjenere som i sannhet tror på ham. Nytt, o folk, de gode ting som Gud har forunt dere, og utelukk ikke dere selv fra hans vidunderlige gaver. Gi ham takk og pris og vær blant dem som er virkelig takknemlige.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 276.

15. desember

Sørg ikke om ting blir vanskelige og prøvelsene blir overhendige på alle kanter! Din Herre gjør sannelig det besværlige lett, det vanskelige bekvemmelig og forvandler plager til den største sinnsro.

Hvis ditt daglige liv skulle bli vanskelig, så vil snart din Herre (Gud) skjenke deg det som vil gjøre deg tilfreds. Vær tålmodig i hjemsøkelsens og prøvelsens stund, og uthold enhver vanskelighet og motgang lett om hjertet, med en lengtende ånd og en veltalende tunge til minne om den barmhjertige. Dette er sannelig tilfredshetens liv, den åndelige tilværelse, overjordisk hvile, guddommelig velsignelse og det himmelske taffel! Snart vil din Herre mildne dine trange kår alt i denne verden.

'Abdu'l-Bahá, i The Divine Art of Living, s. 93.

16. desember

Menneskets sinn og ånd gjør fremskritt når det prøves gjennom lidelse. Jo mer jorden blir pløyet, desto bedre vil frøet vokse, og desto rikere vil høsten bli. På samme måte som plogbladene pløyer dypt i jorden og renser den for ugress og tistler, befri lidelse og prøvelser mennesket fra dette jordiske livs ubetydelige affærer, inntil det oppnår en tilstand av fullstendig løsrivelse. Dets tilstand i denne verden vil være guddommelig lykke. Mennesket er, kan man si, umodent: heten fra

lidelsens ild vil modne det. Se tilbake til fortiden, og du vil finne at de største mennesker har lidt mest....

Gjennom lidelse vil mennesket nå frem til en evigvarende lykke, som intet kan berøve det....

For å oppnå evig lykke må man lide. Den som har nådd frem til selvoppofrelsens stadium, erfarer sann glede. Jordisk glede vil en gang komme til opphør.

'Abdu'l-Bahá, i 'Abdu'l-Bahá's Visdom, s. 119.

17. desember

Hør meg, dere dødelige fugler! I den uforanderlige herlighets Rosenhave er en Blomst kommet i flor, og sammenlignet med den er enhver annen blomst kun en torn, og overfor glansen av dens herlighet må selve innbegrepet av skjønnhet blekne og visne. Reis dere derfor, og bestreb dere med hjertets hele begeistring, sjelens udelte iver, viljens fulle glød og hele deres vesens samlede anstrengelser på å nå frem til hans nærværs paradisi. Streb etter å innånde angen av den uforkrenkelige Blomst, etter å fornemme hellighetens liflige dufter og etter en del av denne himmelske herlighets vellukt. Den som følger dette råd, vil bryte sine lenker, vil oppleve å gi seg den ekstatiske kjærlighet fullstendig i vold, vil nå sitt hjertes attrå og overgi sin sjel i sin Elskedes hender. Når han bryter ut av buret, vil han lik åndens fugl vinge sin vei til sitt hellige og evige rede.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 319-320.

18. desember

Alt som er i himmelen og alt som er på jorden er et direkte bevis på at Guds egenskaper og navn er åpenbart i det, ettersom det i hvert atom er nedlagt tegn som er talende vitnesbyrd om åpenbaringen av dette Største Lys. Det synes meg at uten denne åpenbarings kraft kunne intet vesen noensinne eksistere. Hvor strålende er ikke de kunnskapslys som skinner i et atom, og hvor veldige er ikke de oseaner av visdom som bølger i en dråpe! I aller høyeste grad gjelder dette mennesket, som blant alle skapte ting er skjendet disse gaver som sin kledning og er blitt utvalgt til å bæres med en slik utmerkelse. For i mennesket finnes alle Guds egenskaper og navn potensielt åpenbart i en grad som intet annet skapt vesen har overgått eller oversteget.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 177.

19. desember

... alle ting bevitner i sin innerste virkelighet at Guds navn og egenskaper er åpenbart i dem. Hver enkelt tilkjennegir og uttrykker Guds kunnskap etter evne. Så mektig og altomsluttende er denne åpenbaring at den omfatter alle synlige og usynlige ting. ... Mennesket, som er det edleste og mest fullkomne av alle skapte ting, overgår dem alle i denne åpenbarings styrke og er et mer fullstendig uttrykk for dens herlighet. Og av alle mennesker er det manifestasjonene av sannhetens sol som er de dyktigste, de mest fremragende, de mest utmerkede. Ja, alle utenom disse manifestasjoner lever ved deres viljes virksomhet og beveger seg og er til gjennom deres nådes utstrømninger.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 178-179.

20. desember

Dyret er naturens fange og kan ikke overtre dens lover og regler. Hos mennesket finnes det imidlertid en oppdagelsesevne som hever seg over naturens verden og behersker dens lover og griper inn i dem. For eksempel er alle mineraler, planter og dyr underlagt naturen. Selv solen i all sin majestet er så lydige overfor naturen at den ikke har noen egen vilje og ikke kan vike en hårsbredd fra dens lover. ...

Skulle noen anta at mennesket kun er en del av naturens verden, at det er utrustet med disse fullkommenheter som kun er uttrykk for naturens verden, og at naturen derfor er opphavet til disse fullkommenheter og ikke avskåret fra dem, så svarer vi dette mennesket og sier: Delen er avhengig av helheten; delen kan ikke besitte fullkommenheter som helheten mangler.

'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í Revelation, s. 222-223.

21. desember

Betenk hvordan menneskets forstand utvikles og svekkes, og til tider kan bli borte, mens sjelen ikke forandrer seg. For at tanken skal kunne komme til uttrykk, må menneskets legeme må være friskt; og et sunt sinn kan ikke være i annet enn et sunt legeme, mens sjelen ikke er avhengig av legemet. ... Det er ved hjelp av slike sanser som syn, hørsel, smak, lukt og berøring at sinnet oppfatter, mens sjelen er fri fra alle formidlende organer. Som du ser, er sjelen alltid aktiv og i bevegelse, i søvn som i våken tilstand. Kanskje kan den løse et vanskelig problem i drømme, som ikke lar seg løse i våken tilstand. Enn videre kan ikke sinnet forstå noe når sansene har sluttet å virke, og på fosterstadiet og i spedbarnstiden mangler tenkeevnen fullstendig, mens sjelen alltid er utrustet med full styrke.

'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í Revelation, s. 221.

22. desember

Vit at alle mennesker er skapt med den egenart som er frembragt av Gud, beskytteren, den selvbestående. For den enkelte er det fastsatt et forutbestemt mål, slik det er forordnet i Guds mektige og bevoktede Tavler. Alle deres slumrende muligheter kan imidlertid kun bringes for dagen som et resultat av deres egen vilje. Deres egne handlinger bevitner denne sannhet. Tenk for eksempel på det som er forbudt menneskene i Bayánen. Gud har i denne boken, og ved sin befaling, forordnet å være lovlige hva enn det har behaget ham å forordne, og ved sin ypperste veldes kraft har han forbudt hva enn han har valgt å forby. ... Menneskene har imidlertid med vitende og vilje brutt hans lov. Skal en slik oppførsel tilskrives Gud eller dem selv? Vær rettfærdige i deres dom. Alle gode ting er av Gud, og alle onde ting kommer fra dere selv.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 149.

23. desember

... ethvert menneske [har] vært, og vil fortsette å være, i stand til selv å verdsette Guds, den lovpristes, Skjønnhet. Hvis ikke mennesket hadde vært utstyrt med en slik evne, hvordan kunne det da bli kalt til regnskap for å ha sviktet? Hvis et menneske, på den Dag da alle jordens folkeslag vil bli samlet, skulle stå i Guds nærvær og bli spurt: «Hvorfor har ikke du trodd på min Skjønnhet, og hvorfor har du vendt deg bort fra meg?», og hvis et slikt menneske da skulle svare: «Siden alle mennesker har feilet, og ingen er blitt funnet å være villig til å vende sitt ansikt mot Sannheten, så har også jeg ved å følge deres eksempel mislykkes sørgelig i å gjenkjenne den eviges Skjønnhet.», så ville en slik unnskyldning visselig bli forkastet. For menneskets tro kan ikke bero på noen annen enn det selv.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 143.

24. desember

Å, om verden bare kunne tro meg! Skulle alle de ting som ligger skjult i Bahás hjerte, og som er lært ham av Herren hans Gud, alle navns Herre, bli avslørt for menneskene, så ville hvert menneske på jord bli lamslått.

Hvor stort er ikke det mangfold av sannheter som ordenes drakt aldri kan romme! Hvor tallrike er ikke slike sannheter som ingen uttrykk kan beskrive på fullgodt vis, hvor betydningen aldri lar seg avsløre, og som man ikke kan gi selv den minste antydning om! Hvor mange er ikke de sannheter som må forbli usagt inntil den fastsatte tid er kommet! Som det er sagt: «Ikke alt et menneske vet kan røpes, heller ikke kan man anse alt det kan røpe for betimelig, ei heller kan enhver betimelig ytring sies å være avpasset tilhørernes evne.»

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 176.

25. desember

«O venner! Vær ikke etterlatne overfor de dyder dere er skjenket, ei heller likegyldige med hensyn

til deres høye bestemmelse. ... Dere er stjernene på forståelsens himmel, brisen som rører seg ved daggry, det stilleflytende vann som selve livet for alle mennesker må avhenge av, bokstavene som er innskrevet på hans hellige rulle.» «O Bahás folk! Dere er vårvinden som stryker over verden. ... Vokt dere, at ikke noe avholder dere fra å iakttå de ting som Herlighetens Penn forordnet for dere mens den beveget seg hen over hans Tavle med overlegen velde og makt. Storlig velsignet er hver den som lyttet til dens lyse røst da den ved sannhetens kraft ble oppløftet overfor alle som er i himmel og alle som er på jord.»

Bahá'u'lláh, i *The Advent of Divine Justice*, s. 63-64.

26. desember

Gi barna å drikke av den himmelske nådes bryst mens de ennå er små, fostre dem i fortrinlighetens vugge og oppdra dem i gavmildhetens favn. Gi dem fordelene av enhver nyttig form for kunnskap. La dem ta del i alle nye og usedvanlige og vidunderlige håndverk og kunstarter. Oppdra dem til å arbeide og bestrebe seg, og venn dem til motgang. Lær dem å vie sitt liv til saker av stor betydning, og inspirer dem til å studere det som vil gavne menneskeheten.

'Abdu'l-Bahá, i *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, s. 129.

27. desember

La mødrene overveie at alt som angår barneoppdragelsen, er av den største betydning. La dem anstrenge seg til det ytterste i så henseende, for når grenen er grønn og myk, vil den vokse i den retning dere oppdrar den. Derfor påhviler det mødrene å oppfostre sine små likesom en gartner stiller sine spede planter. La dem bestrebe seg dag og natt på å innpode sine barn tro og forvisning, gudsfrykt, kjærlighet til alle verdners elskede og alle gode egenskaper og karaktertrekk. Når en mor ser at hennes barn har gjort det godt, må hun gi det ros og anerkjennelse og glede dets hjerte. Og hvis det minste uønskede trekk skulle vise seg, må hun rettlede barnet og straffe det, og bruke midler basert på fornuft, til og med en lett muntlig refselse om nødvendig. Det er imidlertid ikke tillatt å slå et barn eller rakke ned på det, for barnets karakter vil bli fullstendig fordervet hvis det blir utsatt for slag eller utskjelling.

'Abdu'l-Bahá, i *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, s. 125.

28. desember

Mitt ønske er at disse barna må få en bahá'í-oppdragelse, slik at de kan gjøre fremskritt både her og i Riket, og glede ditt hjerte.

Det vil komme en tid da moralen vil forfalle i ekstrem grad. Det er uomgjengelig nødvendig at barna blir fostret på bahá'í-måten, slik at de kan bli lykkelige både i denne verden og i den neste. Hvis ikke vil de bli hjemløst av sorger og vanskeligheter, for menneskets lykke er basert på åndelig adferd.

'Abdu'l-Bahá, i *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, s. 127.

29. desember

Enhver ufullkommen sjel er selvsentrert og tenker kun på sitt eget beste. Men etter hvert som tankene utvider seg litt, vil den begynne å tenke på familiens ve og vel. Hvis dens forestillinger utvider seg enda mer, vil dens interesse dreie seg om medborgernes velbefinnende. Og hvis de fortsatt utvider seg, vil den tenke på landets og rasens ære. Men når forestillinger og oppfatninger når den høyeste utviklingsgrad og oppnår fullkommenhetens stadi, da vil vedkommende være opptatt av menneskehetens foredling. Den vil da ønske alle mennesker godt og etterstrebe velferd og fremgang for alle land. Dette er et tegn på fullkommenhet.

'Abdu'l-Bahá, i *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, s. 69.

30. desember

Du har spurt angående festen i hver bahá'í-måned. Denne festen holdes for å fremme samhald og kjærlighet, for å minnes Gud og bønnfalle ham med botferdige hjerter og oppmuntre til velgjørende

virksomhet. Det vil si at vennene bør der dvele ved Gud og forherlige ham, lese bønnene og de hellige vers og behandle hverandre med den største hengivenhet og kjærlighet.

'Abdu'l-Bahá, i Nittendagsfesten (Bahá'í Forlags studieserie nr. 22), s. 3-4.

Hva angår nittendagsfesten, så fryder den sinn og hjerte. Hvis denne festen holdes på riktig måte, vil vennene en gang hver nittende dag oppleve at de blir åndelig forfrisket og skjenkes en kraft som ikke er av denne verden.

'Abdu'l-Bahá, i Nittendagsfesten (Bahá'í Forlags studieserie nr. 22), s. 4.

31. desember

O STØVETS BARN!

Vær ikke tilfreds med en flyktig dags makelighet, og berøv deg ikke evigvarende hvile. Bytt ikke bort den evige fryds have mot en forgjengelig verdens støvhaug. Stig fra ditt fengsel til de herlige marker der oppe, og styr din flukt fra ditt jordiske bur hen til det Stedløses paradisi.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 39 (persisk).

1. januar

Før et vesen betrer offerets stade, er det berøvet enhver gunst og nåde. Og dette stade er riket hvor man dør med hensyn til selvet, så den levende Guds stråleglans kan skinne frem. Martyrens mark er stedet hvor man løsrives fra selvet, så evighetens lovsanger kan oppløftes. Gjør alt dere kan for å bli aldeles kjed av selvet, og knytt dere til dette strålende Åsyn. Og når dere først har nådd slike høyder i tjeneste, vil dere finne alle skapte ting samlet i deres skygge. Dette er grenseløs nåde; dette er det høyeste herredømme; dette er det liv som ikke forgår. Alt annet enn dette er til sist kun åpenbar fortapelse og stort tap.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 76-77.

2. januar

«Gud være lovet! Rettferdighetens sol har steget opp over Bahá'u'lláhs horisont. For i hans Tavler er grunnlaget lagt for en sådan rettferdighet som intet sinn fra skapelsens begynnelse av har forestilt seg.» «Tilværelsens tak hviler på rettferdighetens søyle og ikke på tilgivelsens, og menneskehetens liv avhenger av rettferdighet og ikke tilgivelse.»

'Abdu'l-Bahá, i The Advent of Divine Justice, s. 24.

3. januar

O dere Guds elskede! Erfaring har vist hvor meget avhold fra røking, rusdrikk og opium bidrar til sunnhet og livskraft, til å utvide og skjerpe bevisstheten og til å styrke legemet. Det finnes et folkeslag i dag som nøye unngår tobakk, rusdrikk og opium. Dette folkeslaget er andre langt overlegent med hensyn til styrke og fysisk mot, sunnhet, skjønnhet og takkelighet. En eneste av deres menn kan klare seg mot ti fra en annen stamme. Dette har vist seg å gjelde for hele folkeslaget, det vil si at medlem for medlem er hvert individ i dette samfunnet individene i andre samfunn overlegent i enhver henseende.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 150.

4. januar

Anstreng dere derfor kraftig så at renhet og hellighet, som 'Abdu'l-Bahá setter høyere enn alt annet, vil utmerke Bahás folk, så at Guds folk vil overgå alle andre mennesker i alle slags dyder, slik at de både utvendig og innvendig vil vise seg overlegne overfor resten, slik at de i renhet, plettfrihet, forfinelse og sunnhetspleie vil føre an i teten blant dem som har kunnskap. Og at de ved sin trelldomsfrihet, sin kunnskap og sin selvbeherskelse vil bli de første blant de rene, de frigjorte og de kloke.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 150.

5. januar

I vårt solsystem er det solen selv som er opplysningens midtpunkt. Gjennom Guds vilje er dette sentrale lyslegeme den eneste kilden til liv og utvikling for alle sansbare ting. ... Uten denne livgivende impuls ville det ikke vokse trær eller vegetasjon, heller ikke ville det være mulig for dyr eller mennesker å eksistere; faktisk ville det ikke finnes noen former for skapt liv på jorden. ...

På samme måte må det i forstandens og idealismens åndelige rike finnes et opplysningens midtpunkt, og dette midtpunkt er den evigvarende, evig skinnende sol, Guds Ord. ... Denne virkelighetens sol, dette glansens midtpunkt er Guds profet eller manifestasjon. Likesom den sansbare sol skinner på den materielle verden og frembringer liv og vekst, så skjenker den åndelige eller profetiske sol opplysning til den menneskelige idé- og forstandsverden, og hvis den ikke steg opp over den menneskelige tilværelses horisont, ville menneskets verden bli mørk og utslukket.

'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í World Faith, s. 254-255.

6. januar

På samme måte som jorden tiltrekker alt mot tyngdepunktet, og enhver gjenstand som blir sendt opp ut i rommet vil komme ned, så vil også materielle idéer og verdslige tanker trekke mennesket mot selvets midtpunkt. Sinne, lidenskap, uvitenhet, fordommer, grådighet, misunnelse, havesyke, sjalusi og mistenksomhet hindrer mennesket fra å stige opp til hellighetens riker og holder det fanget i selvets klør og egenkjærlighetens bur. Hvis det fysiske menneske prøver å unnsnippe en av disse usynlige fiender uten hjelp av den guddommelige kraft, vil det ubevisst falle i hendene på en av de andre. Ikke før forsøker det å sveve oppover, så drar den kompakte egenkjærligheten, likesom tyngdekraften, det mot jordens sentrum. Den eneste kraft som kan løse mennesket fra dette fangenskapet, er kraften i Den Hellige Ånds ånde.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from Bahá'í Scriptures, s. 241.

7. januar

Bedre er det å veilede én sjel enn å eie alt som er på jorden, for så lenge den veiledede sjel er under skyggen av den guddommelige enhets tre, vil både han og den som har veiledet ham, være mottakere av Guds kjærlige miskunn, mens jordisk gods ikke eies lenger enn til dødens stund. Veien til ledelse er kjærlighet og medlidenhet, ikke maktbruk og tvang. Dette har vært Guds fremgangsmåte i tidligere tider, og skal så være i all ettertid! Den som han behager, lar han tre inn i sin barmhjertighets skygge. Sannelig, han er den ypperste beskytter, den overmåte gavmilde.

Báb, i Utdrag fra Bábs skrifter, s. 10.

8. januar

Den som reiser seg for å undervise i vår Sak, må nødvendigvis løsrive seg fra alle jordiske ting og alltid anse vår tros seier som sitt høyeste mål. Dette er sannelig forordnet i Den Bevoktede Tavle. Og når han beslutter seg for å forlate sitt hjem for sin Herres Saks skyld, så la ham, som den beste utrustning på ferden, sette all sin lit til Gud og iføre seg dydens kjortel. ... Hvis han blir oppglødd av hans kjærlighets ild, hvis han forsaker alle skapte ting, skal de ord han ytrer sette dem som hører ham i fyr og flamme.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 334-335.

9. januar

Hvis du ønsker å veilede sjelene, påhviler det deg å være standhaftig, å være god og besjelet av prisverdige egenskaper og guddommelige trekk under alle forhold. Vær et tegn på kjærlighet, en manifestasjon av barmhjertighet, en kilde til ømhet, vær vennlig og god mot alle og blid mot Guds tjenere, og særlig mot dem som er i slekt med deg, både menn og kvinner. Uthold enhver prøvelse som rammer deg fra folk, og møt dem kun med mildhet, med mye kjærlighet og gode ønsker.

'Abdu'l-Bahá, i The Individual and Teaching: Raising the Divine Call, s. 10.

10. januar

Vit at med «verden» menes deres uvitenhet om ham som er deres Skaper og deres opptatthet av noe annet enn ham. På den annen side betyr det «kommende liv» de ting som gir dere sikker adkomst til Gud, den overmåte herlige, den uforlignelige. Alt som på denne Dag avholder dere fra å elske Gud, er intet annet enn verden. Fly den, slik at dere kan regnes blant de salige.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 276.

11. januar

Vit i sannhet at rettferdighetens kjerne og kilde begge er nedlagt i forordningene foreskrevet av ham som er åpenbaringen av Guds Selv blant menneskene, hvis dere er av dem som erkjenner denne sannhet. Han legemliggjør sannelig den høyeste, den ufeilbare målestokk for rettferdighet overfor hele skapningen. Om hans lov var slik at den fylte hjertene med skrekk hos alle som er i himmel og på jord, så ville denne lov ikke være annet enn åpenbar rettferdighet. Den frykt og uro som åpenbaringen av denne lov fremkaller i menneskenes hjerter, bør i sannhet lignedes med gråten hos det diende barn som avvennes fra morsmelken, hvis dere er blant dem som forstår. Skulle menneskene oppdage hensikten som ligger til grunn for Guds åpenbaring, så ville de ganske visst kaste bort sin frykt og fryde seg overmåte i dyp takknemlighet.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 175.

12. januar

Mennesket er den ypperste talisman. Mangelen på riktig oppdragelse har imidlertid berøvet mennesket hva det naturlig besitter. Gjennom et ord som utgikk fra Guds munn, ble det frembragt. Ved nok et ord ble det ledet til å erkjenne sin oppdragelses Kilde. Ved enda et ord ble dets stilling og bestemmelse trygget. Det Store Vesen sier: Betrakt mennesket som en grube rik på edelstener av uvurderlig verdi. Utdannelse alene kan bringe den til å åpenbare sine skatter og sette menneskeheten i stand til å dra nytte av dem. ... Den ene sanne Gud, opphøyet være hans herlighet, har ikke ønsket noe for seg selv. Menneskehetens troskap er ham ikke til gagn, ei heller skader dens villfarelse ham. Fuglen fra ytringens rike lar stadig dette rop lyde: «Alle ting har jeg ønsket for deg, og deg også, for din egen skyld.»
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 260.

13. januar

Det finnes to måter å helbrede sykdom på, materielle midler og åndelige midler. Den første er ved legebehandling; den andre består i bønn til Gud ved de åndeligsinnede og i å vende seg til ham. Begge midler bør brukes og praktiseres.

Sykdommer som oppstår som resultat av fysiske årsaker, bør behandles av leger med medisinske midler. De som skyldes åndelige årsaker, forsvinner ved hjelp av åndelige midler. Således vil en sykdom forårsaket av lidelse, frykt og nervepåvirkning bli helbredet mer virkningsfullt ved åndelig enn ved fysisk behandling. Derfor bør begge slags behandlinger benyttes; de strider ikke mot hverandre.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 151-152.

14. januar

... Jeg sier dere at enhver som på denne tid vil reise seg for Guds Sak, vil bli fylt med Guds ånd, og at han vil sende sine hærskarer fra himmelen for å hjelpe dere, og at intet vil være umulig for dere hvis dere har tro. Og nå gir jeg dere et bud som skal være som en pakt mellom dere og meg – at dere skal ha tro; at deres tro skal være like fast som en klippe som ingen stormer kan rokke, som ingenting kan forstyrre, og at den skal vare ved gjennom alle ting selv helt til det siste. Og skulle dere til og med høre at deres Herre er blitt korsfestet, så bli ikke rystet i deres tro, for jeg er alltid med dere, om jeg lever eller er død, så er jeg med dere til det siste. Som deres tro er, således skal deres evner og velsignelser være. Dette er målestokken – dette er målestokken – dette er målestokken.

'Abdu'l-Bahá, i An Early Pilgrimage, s. 40.

15. januar

Det som ubetinget fordres av de forvissede og troende og særpreger dem, er å være faste i Guds Sak og stå imot de skjulte og åpenbare prøvelser. Gud skje takk for at dere særpreges og utmerkes ved denne velsignelsen. Hvem som helst kan være lykkelig i en tilstand av velvære, ro, sunnhet, fremgang, fornøyelse og glede; men hvis man er lykkelig og tilfreds i en tid med vanskeligheter, motgang og vedvarende sykdom, så er det beviset på edelhet. Gud skje takk for at denne kjære Guds tjener er ytterst tålmodig under de katastrofale omstendighetene og takker istedenfor å klage.

'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í World Faith, s. 363-364.

16. januar

Hvert menneske er Guds tjener. Alle er blitt skapt og oppdradd av Guds kraft og gunst. Alle er blitt velsignet med gavene fra den samme guddommelige sannhets Sol. Alle har drukket av Guds uendelige nådes kilde, og etter hans vurdering og kjærlighet er alle like som tjenere. Han er velgjørende og god mot alle. Derfor bør ingen forherlige seg selv fremfor andre. Ingen bør vise hovmod eller overlegenhet overfor andre. Ingen bør se på andre med hån og forakt, og ingen bør berøve en medskapning noe eller undertrykke den. Alle må betraktes som nedsenket i Guds nådes osea. Vi må omgås hele menneskeheten med vennlighet og godhet. Vi må elske alle med kjærlighet fra hjertet.

'Abdu'l-Bahá, i The Divine Art of Living, s. 110.

17. januar

All pris til Gud som har smykket verden med en prydelse og ikledd den en drakt som ingen jordisk makt kan berøve den, hvor mektige dens herskarer, hvor stor dens rikdom og hvor sterk dens innflytelse enn måtte være. Si: Essensen i all makt tilhører Gud, hele skapningens høyeste og siste mål. Kilden til all velde tilhører Gud, som tilbedes av alt som er i himlene og alt som er på jorden. Slike krefter som har sin opprinnelse i denne støvets verden, er ved selve sin natur uverdige til å taes i betraktning.

Si: De kilder som opprettholder disse fuglers liv, er ikke av denne verden. De har sin opprinnelse høyt over rekkevidden for menneskets fatteevne. Hvem er det som kan slukke det lys som Guds snehvite hånd har tent? Hvor er den å finne som evner å kvele ilden som er tent ved din Herres, den altformåendes, den altbetvingendes, den allmektiges makt? Det er den guddommelige makts hånd som har slukket splidens flammer. Mektig er han til å gjøre det han behager. Han sier: Bli, og det blir.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 341.

18. januar

... noe av den største guddommelige visdom bak de hellige manifestasjoners komme er dette: at sjelene kan bli kjent og fortrolige med hverandre; at Guds kjærlighets kraft kan gjøre dem alle til bølgene på ett hav, blomstene i én rosenhave og stjernene på én himmel. ...

O venner! Vennskap, vennskap! Kjærlighet, kjærlighet! Enhet, enhet! – Slik at bahá'í-sakens kraft kan vise seg og bli synlig i tilværelsens verden. Mine tanker er vendt mot dere, og hjertet hopper i livet på meg når dere blir nevnt. Hvis dere visste hvordan min sjel gløder av kjærlighet til dere, ville en så stor lykke fylle deres hjerter at den ville få dere til å elske hverandre.

'Abdu'l-Bahá, i Tablets of the Divine Plan, s. 50.

19. januar

O MEDTJENER VED MIN TRONE!

Hør intet ondt, og se intet ondt, fornedre ikke deg selv, og sukk og gråt ei heller. Tal intet ondt, så du ikke skal høre ondt talt til deg, og fremhev ikke andres feil, så dine egne feil ikke skal virke

store; og ønsk ikke fornedrelse for noen, så at din egen fornedrelse ikke må komme for dagen. Så lev ditt livs dager, som varer kortere enn et flyktig øyeblikk, med ditt sinn plettfritt, ditt hjerte utilsmusset, dine tanker rene og ditt vesen helliggjort, slik at du fri og tilfreds kan legge bort dette jordiske hylster, og søke hen til det mystiske paradiset og bo i det evige rike for all tid.
Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 44 (persisk).

20. januar

Gjennom evnen til meditasjon oppnår mennesket evig liv, gjennom den mottar det den Hellige Ånds ånde – Åndens gave skjenkes under ettertanke og meditasjon.

Menneskets ånd blir selv opplyst og styrket under meditasjon, gjennom den blir ting som mennesket tidligere ikke kjente til, åpenbart for dets øyne. Gjennom den mottar det guddommelig inspirasjon, gjennom den mottar det himmelsk føde.

Meditasjon er nøkkelen som åpner mysterienes porter. I denne tilstand hever mennesket seg mot det abstrakte: i denne tilstand trekker det seg tilbake fra alle ytre ting; i denne subjektive tilstand nedsenkes det i det åndelige livs hav og kan utrede mysteriene som angår tingenes egentlige væren. For å gi en illustrasjon av dette, tenk på mennesket som én som er inngitt to slags syn. Når evnen til innsikt tas i bruk, opphører den ytre synsevnen å virke.
'Abdu'l-Bahá, i 'Abdu'l-Bahá's Visdom, s. 116-117.

21. januar

Vit du at menneskets sjel er opphøyet over og uavhengig av alle legemets eller sinnets skrøpeligheter. At en syk person viser tegn på svakhet, skyldes de hindringer som kommer mellom hans sjel og hans legeme, for sjelen selv forblir upåvirket av alle legemlige lidelser. Betrakt lampens lys. Skjønt en ytre ting kan forstyrre dets glans, så fortsetter likevel lyset selv å skinne med uforminsket styrke. På samme måte er enhver sykdom som angriper menneskets legeme, en hemske som forhindrer sjelen fra å vise sin iboende makt og styrke. Men når den forlater legemet, vil den fremvise en så overlegen styrke og åpenbare en slik innflytelse som ingen kraft på jord kan måle seg med. Enhver ren, enhver forfinet og helliggjort sjel vil bli utstyrt med en veldig makt og skal fryde seg overmåte.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 153-154.

22. januar

Menneskets realitet er dets tankevirksomhet, ikke dets materielle legeme. Tankekraften og den dyriske kraft er partnere. Skjønt mennesket tilhører dyreriket, besitter det en tenkeevne som er alle andre skapninger overlegen.

Hvis et menneskes tanker til stadighet retter seg mot himmelske emner, blir det som en helgen. Hvis dets tanker derimot ikke løfter seg oppad, men retter seg nedover mot de verdslige ting og kretser om dem, blir det mer og mer materielt, inntil det kommer til et stadium hvor det ikke er stort bedre enn et dyr.

'Abdu'l-Bahá, i 'Abdu'l-Bahá's Visdom, s. 3.

23. januar

O dere hjemløse og vandrere på Guds sti! Hvor meget velstand, tilfredshet og frihet enn er ønsket og til glede for menneskenes hjerter, så kan de overhodet ikke måle seg med hjemløshet og motgang som prøvelser på Guds sti. For en slik utlendighet og forvisning blir velsignet ved den guddommelige gunst og følges visselig av forsynets nåde. Gleden ved å ha ro i sitt hjem og sødmen ved å være fri for alle bekymringer skal svinne, mens hjemløshetens velsignelse skal vare evig, og dens vidtrekkende følger skal bli åpenbare.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 280-281.

24. januar

Hvorfor er dere nedslåtte og mismodige? Hvorfor forbli motløse når Den Rene og Skjulte har stått utilsløret frem blant dere? Han som er både Begynnelsen og Enden, han som er både Stillhet og Bevegelse, er nå åpenbar for deres øyne. Se hvordan Begynnelsen på denne Dag gjenspeiles i Enden, hvordan det av Stillhet er frembragt Bevegelse. Denne bevegelse er frembragt av de mektige krefter som den allmektiges ord har frigjort i hele skaperverket. Den som er blitt forfrisket ved dens livgivende kraft, vil finne seg drevet til å nå frem til den elskedes kongesete. Og den som har lukket seg selv ute fra den, vil synke ned i uopprettelig håpløshet. Den er virkelig vis som verden og alt som i den er, ikke har avholdt fra å gjenkjenne denne Dags lys, som ikke vil la menneskenes tomme snakk få seg til å vike fra rettferdighetens vei. Den er i sannhet som en død, som ved denne åpenbarings underfulle demring ikke ble levendegjort av dens sjelsbevegende bris. Den er i sannhet en fange, som ikke har gjenkjent den ypperste forløser, men tillatt sin sjel å bli bundet, fortvilet og hjelpeløs, i sine begjærs lenker.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 168-169.

25. januar

Den blant dere som reiser seg for å undervise i sin Herres Sak, la ham, før noe annet, undervise seg selv, så hans tale kan tiltrekke deres hjerter som hører ham. Uten at han underviser seg selv, vil hans munns ord ikke påvirke søkerens hjerte. Vokt dere, o folk, at dere ikke er av dem som gir gode råd til andre, men glemmer å følge dem selv. Ordene fra slike som dem, og bortenfor ordene alle tings innerste virkelighet, og bortenfor denne virkelighet englene som er nær Gud, anklager dem for falskhet.

Skulle det noensinne lykkes et slikt menneske å påvirke noen, så bør dette hell ikke tillegges vedkommende, men heller innflytelsen av Guds ord, som forordnet av ham som er den allmektige, den allvise. I Guds øyne er han å betrakte som en lampe som gir sitt lys og likevel hele tiden fortæres i seg selv.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 277.

26. januar

I ethvert land hvor det bor noen av dette folk, må de opptre med troskap, ærlighet og sannferdighet overfor landets regjering. Dette er det som er åpenbart på befaling fra ham som er forordneren, den gamle av dager.
Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 22-23

27. januar

Storhetens Tunge sier: Ved meg selv som sier sannheten! I denne aller mektigste åpenbaring har alle fortidens religionsordninger nådd sin høyeste og endelige fullbyrdelse. Den som gjør krav på en åpenbaring etter ham, et slikt menneske er visselig en løgnaktig bedrager. Vi bønnfaller Gud om at han nådigst må hjelpe ham til å trekke tilbake og avvise et slikt krav. Skulle han angre, vil Gud utvilsomt tilgi ham. Hvis han imidlertid turer frem i sin villfarelse, vil Gud ganske visst nedsende en som vil behandle ham uten skånsel. Han er visselig den allmektige, den sterkeste.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 244.

28. januar

Den er i sannhet et menneske, som i dag stiller seg til tjeneste for hele menneskeheten. Det Store Vesen sier: Salig og lykkelig er den som reiser seg for å fremme jordens folk og slekters beste interesser. Et annet sted har han forkynt: Det tilkommer ikke ham å rose seg som elsker sitt eget land, men heller ham som elsker hele verden. Jorden er kun ett land og menneskeheten dets innbyggere.
Bahá'u'lláh, i The Proclamation of Bahá'u'lláh, s. 116.

29. januar

En av de store begivenheter som vil inntreffe i løpet av Dagen for denne uforlignelige Grens manifestasjon, er at Guds banner heises blant alle nasjoner. Med dette menes at alle nasjoner og slekter vil samles i skyggen av dette guddommelige banner, som ikke er noe annet enn Den Edle Gren selv, og vil bli en eneste nasjon. Religiøse og sekteriske motsetningsforhold, fiendskapet mellom raser og folk og stridsspørsmål mellom nasjoner vil bli fjernet. Alle mennesker vil tilhøre én religion, vil ha én felles tro, vil blandes til én rase og bli ett eneste folk. Alle vil bo i ett felles fedreland, som er kloden selv.

'Abdu'l-Bahá, i The World Order of Bahá'u'lláh, s. 204-205.

30. januar

Kilden til alt ondt består i at mennesket vender seg bort fra sin Herre og setter sin hu til ting som ikke er av Gud.

Den mest brennende ild er å dra Guds tegn i tvil, å gjøre det han har åpenbart til gjenstand for ørkesløs strid, og å opptre hovmodig overfor ham.

Kilden til all lærdom består i å kjenne Gud, opphøyet være hans herlighet, og det lar seg gjøre bare ved å kjenne hans guddommelige manifestasjon.

Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 156.

31. januar

Essensen av fornedrelse er å forlate den barmhjertiges skygge og søke ly hos den onde.

Kilden til villfarelse er å være vantro overfor den ene sanne Gud, forlate seg på noe annet enn ham og fly fra hans forordning.

Et virkelig tap lider den som har tilbragt sine dager i fullstendig uvitenhet om sitt selv.

Essensen av alt vi har åpenbart for deg er rettferdighet, at mennesket frigjør seg fra ørkesløs innbilning og etterligning, beskuer hans herlige verk med enhetens øye og gransker alle ting med et forskende øye.

Således har vi lært deg, åpenbart visdomsord for deg, at du kan være takknemlig overfor Herren din Gud og fryde deg over det blant alle folkeslag.

Bahá'u'lláh, i Tablets of Bahá'u'lláh, s. 156-157.

1. februar

Befri dere, o Guds nattergaler, fra elendighetens og ynkerdighetens tornekratt og klungerkjerr, og styr deres flukt til den uvisnelige herlighets rosenhave. O mine venner som bor i støvet! Skynd dere hen til deres himmelske bolig. Kunngjør for dere selv det glade budskap: «Han som er den høyst-elskede, er kommet! Han har kronet seg selv med Guds åpenbarings herlighet, og har åpnet dørene til sitt urgamle paradys for menneskenes åsyn.» La alle øyne fryde seg, og la ethvert øre gledes, for nå er tiden til å skue hans skjønnhet, nå er tiden inne til å lytte til hans røst. ... O dere som elsker hans skjønnhet! Vend smerten ved å være adskilt fra ham til en evig gjenforenings lykkosalighet, og la sødmen av hans nærvær oppløse bitterheten ved å være fjernt fra hans kongesete.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 319-320.

2. februar

Profetene er kommet og de hellige bøker er åpenbart for å skape kjærlighet mellom sjelene og vennskap mellom jordens innbyggere. Ekte kjærlighet er umulig uten at man vender sitt ansikt mot Gud og drages mot hans Skjønnhet.

'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í World Faith, s. 364.

3. februar

Overtredernes tummel er ikke noe mer enn havets skum, som er en uadskillelig del av dets natur. Men Paktens osean skal bølge og kaste de dødes legemer på land, for det kan ikke beholde dem. Derfor ser man at Paktens osean har bølget og bølget til det kastet de døde legemer ut – sjeler som er berøvet Guds ånd og er forlagt i lidenskap og selviskhet og søker lederskap. Dette havskummet skal ikke vare og skal snart gå i oppløsning og forsvinne, mens Paktens osean for alltid skal bølge og bruse.

'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 210-211.

4. februar

Si: O Bayánens folk! Vi har utvalgt dere fra verden til å kjenne og gjenkjenne vårt Selv. Vi har bevirket at dere er kommet nær Paradisets høyre side – den plett hvorfra den udødelige ild roper med mange stemmer: «Der er ingen annen Gud utenom meg, den allmektige, den aller høyeste!» Vokt dere, at dere ikke lar dere lukkes ute som ved et slør fra denne dagstjerne som skinner over demringsstedet for deres Herres vilje, han den overmåte barmhjertige, og hvis lys har omsluttet både de små og de store. Rens deres syn, så dere kan oppfatte dens herlighet med deres egne øyne, og stol ikke på noen annens syn enn deres eget, for Gud har aldri bebyrdet noen sjel over dens styrke. Således er det blitt nedsendt til fordums profeter og sendebud og nedtegnet i alle skrifter.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 106-107.

5. februar

En enkel mann uten lærdom, men fylt av den Hellige Ånd, har større kraft enn den lærdeste doktor av edel byrd, som ikke har denne inspirasjon. Den som er oppdradd av den Hellige Ånd, kan i sin tid lede de andre til å motta den samme Ånd.

'Abdu'l-Bahá, i 'Abdu'l-Bahá's Visdom, s. 110.

6. februar

Vi hører at dere tenker på å pryde deres hus ved at bahá'íene møtes der av og til, og at noen av dem da vil lovprise den overmåte herlige Herre. ... Vit at hvis dere gjennomfører dette, vil dette jordiske hus bli et himmelsk hus og dette byggverk av sten en åndens sammenkomst.

'Abdu'l-Bahá, i Bahá'í Meetings; The Nineteen Day Feast, s. 6.

7. februar

O DERE LIKEGYLDIGE!

Tro ikke at hjertenes hemmeligheter er skjult; nei, vær forvisset om at de er risset inn med tydelige bokstaver og er klart synlige i det hellige Nærvær.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 59 (persisk).

8. februar

[Verdens statsoverhoder] må slutte en bindende overenskomst og opprette en pakt med fornuftige, ukrenkelige og klare bestemmelser. De må kunngjøre den for hele verden og innhente hele menneskeslektens godkjennelse av den.... Alle menneskehetens krefter må mobiliseres for å sikre at denne Største Pakt blir fast og varig.... Grunnprinsippet i denne høytidelige pakt bør være så fast at dersom en regjering senere skulle krenke noen som helst av dens bestemmelser, burde alle regjeringer på jorden reise seg for å bringe den til full underkastelse. Ja, menneskeslekten som helhet burde endog bestemme at ethvert tilgjengelig middel skulle brukes for å ødelegge en slik regjering.

'Abdu'l-Bahá, i Appell til nasjonene, s. 32-33.

9. februar

«Det er klart at enhver tidsalder da en gudsmanifestasjon har levd, er guddommelig forordnet og på et vis må betegnes som Guds fastsatte Dag. Denne Dag er imidlertid enestående og må sees adskilt fra de Dager som gikk forut for den. Benevnelsen 'Profetenes Segl' tilkjenner fullt ut dens høye stilling. Den profetiske syklus er sannelig avsluttet. Den Evige Sannhet er nå kommet. Han har heist maktens banner og sprer nå sin åpenbarings utildekkede glans over verden.» «I denne aller mektigste åpenbaring har alle tidligere åpenbaringer nådd sin høyeste, sin endelige fullbyrdelse. Det som er gjort vittrilig i denne uovertrufne, denne mest opphøyede åpenbaring, er uten sidestykke i fortidens oppteignelser, ei heller vil kommende tider skue dens like.» Bahá'u'lláh, i *The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 167.

10. februar

Bahá'u'lláh sier at det er et tegn (fra Gud) i ethvert fenomen: intellektets tegn er kontemplasjon og kontemplasjonens tegn er taushet, fordi det er umulig for et menneske å gjøre to ting på en gang – det kan ikke både tale og meditere.

Det er en selvinnlysende kjensgjerning at man, mens man mediterer, samtaler med sin egen ånd. I denne mentale tilstand legger man visse spørsmål frem for sin ånd, og ånden svarer: lyset bryter frem og virkeligheten blir åpenbart.

Man kan ikke bruke betegnelsen «menneske» om noe vesen som mangler denne evnen til meditasjon; uten den ville mennesket være et dyr, ja, det ville stå enda lavere enn dyrene. 'Abdu'l-Bahá, i *'Abdu'l-Bahá's Visdom*, s. 116.

11. februar

Det Store Vesen sier: Den guddommelige visdoms himmel blir opplyst av rådslagningens og barmhjertighetens to lys. Rådfør dere med hverandre i alle saker, for rådslagning er ledelsens lampe som viser vei og skjenker forståelse. Bahá'u'lláh, i *Consultation: A Compilation*, s. 3.

12. februar

I Østen har lyset fra hans åpenbaring brutt frem; i Vesten har tegnene på hans herredømme kommet til syne. Overvei dette i deres hjerter, o folk, og vær ikke av dem som vender det døve øre til formaningene fra ham som er den allmektige, den høylovede. Bahá'u'lláh, i *Citadel of Faith*, s. 30.

«Fra tidenes begynnelse og frem til i dag har den guddommelige åpenbarings lys gått opp i Østen og kastet sin stråleglans over Vesten. Opplysningen som på denne måte er blitt spredd, har imidlertid oppnådd en usedvanlig glans i Vesten. Tenk over troen som Jesus forkynte. Selv om den først kom til syne i Østen, ble ikke det fulle mål av dens muligheter synlig før dens lys ble spredd i Vesten.» «Den dag nærmer seg da dere vil bli vitne til hvordan Vesten, gjennom glansen fra Bahá'u'lláhs tro, vil ha avløst Østen, og utstråle den guddommelige ledelses lys.» 'Abdu'l-Bahá, i *Citadel of Faith*, s. 30.

13. februar

O Guds folk! Jeg formaner dere til å vise høflighet. For den er dydenes fyrste fremfor alle andre. Vel er det med den som er opplyst av høflighetens lys og er iført rettskaffenhetens kledning. Den som er forlenet med høflighet, har virkelig oppnådd en opphøyet stilling. Håpet er at denne forurettede og alle andre kan få mulighet til å tilegne seg denne dyd, holde fast ved den, overholde den og feste blikket på den. Dette er en bindende befaling som har strømmet fra Det Aller Største Navns Penn. Bahá'u'lláh, i *Tablets of Bahá'u'lláh*, s. 88.

14. februar

Livskraften i menneskets tro på Gud er ved å dø ut i alle land. Intet mindre enn hans styrkende medisin kan noensinne fornye den. Ugudelighetens tæring eter seg inn i det menneskelige samfunns innerste organer; hva annet enn hans mektige åpenbarings eliksir kan rense og gjenopplive det? Er det i menneskelig makt, o Hakím, å fremkalle en så fullstendig forvandling av grunnbestanddelene i noen av de ørsmå og udelelige partikler som materien består av, at den forvandles til det pureste gull? Så forvirrende og vanskelig som dette kan synes, så er den enda større oppgave å skulle forvandle satanisk styrke til himmelsk makt, den som vi er bemyndiget til å gjennomføre. ... Evnen til å frembringe en så stor og vidtrekkende forvandling er en utmerkelse som Guds Ord alene kan påstå seg å være forlenet med.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 200.

15. februar

Det er klart og innlysende at når de slør er sønderrevet som skjuler den innerste virkelighet hos åpenbarerne av Guds navn og egenskaper, ja, hos alle synlige eller usynlige skapte ting, så vil intet uten Guds Tegn være tilbake – et tegn som han selv har nedlagt i disse virkeligheter. Dette tegn vil bestå så lenge det ønskes av Herren din Gud, himlenes og jordens Herre. Hvis velsignelsene skjendet alle skapte ting er av en slik art, hvor meget mer opphøyet må ikke da den sanne troendes skjebne være, hvis eksistens og liv må anses som hele skapningens grunnleggende hensikt. Likesom trosbegrepet har eksistert fra den begynnelse som ingen begynnelse har og vil vedvare til den ende som ingen ende har, så vil den sanne troende på samme måte leve og vedvare til evig tid. Hans ånd vil i evighet kretse om Guds vilje. Han vil bestå så lenge som Gud selv vil bestå. Han åpenbares gjennom Guds åpenbaring og skjules på hans befaling. Det er klart at de mest opphøye boliger i udødelighetens rike er forordnet som bosted for dem som virkelig har trodd på Gud og på hans tegn. Døden kan aldri trenge inn til dette hellige sted. Således har vi betrodd deg din Herres tegn, at du kan holde ved i din kjærlighet til ham og være av dem som fatter denne sannhet.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 140-141.

16. februar

O Herrens elskede! Hvis noen snakker stygt om en som ikke er til stede, vil det eneste resultat helt klart bli dette: Han vil legge en demper på vennenes tjenesteiver og bidra til at de blir likegyldige. For baktalelse fører til splittelse, og blant vennene er dette den fremste årsak til deres tilbøyelighet til å trekke seg tilbake. Hvis en person skulle snakke stygt om en som ikke er til stede, påhviler det tilhørerne å stoppe ham på en vennlig og åndelig måte med ord som disse: Vil denne baktalelsen tjene noe nyttig formål? Vil det behage Den Velsignede Skjønnhet, bidra til varig heder for vennene, fremme den hellige tro, støtte Pakten eller være til noen som helst fordel for noen sjel? Nei, aldri! Tvert imot vil den få støvet til å legge seg så tykt på hjertet at ørene ikke vil høre mer og øynene ikke lenger vil skue sannhetens lys.
'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 230-231.

17. februar

I den neste verden vil mennesket finne seg friggjort fra mange av de svakheter som det nå lider under. De som har gått gjennom døden, har sin egen sfære. Den er ikke fjernt fra vår: Deres virke for Riket er vårt virke, men det er helliget fra det vi kaller tid og sted. Hos oss måles tiden ved hjelp av solen. Når soloppgang og solnedgang ikke finnes mer, eksisterer ikke denne formen for tid for mennesket. De som har gått bort, har andre egenskaper (tilstander) enn de som fremdeles befinner seg på jorden, likevel er der ingen virkelig adskillelse.

I bønn skjer det en blanding av stader, en blanding av tilstander. Bed for dem, likesom de ber for dere.
'Abdu'l-Bahá, i The Divine Art of Living, s. 124.

18. februar

For ethvert forstandig og opplyst hjerte er det innlysende at Gud, den uerkjennelige innerste virkelighet, det guddommelige vesen, er umåtelig opphøyet over enhver menneskelig egenskap, så som legemlig eksistens, å stige opp og å stige ned, å dra ut og å vende tilbake. Det være langt fra hans herlighet at den menneskelige tunge skulle ytre en fullgod lovprisning av ham, eller at det menneskelige hjerte skulle forstå hans uutgrunnelige mysterium. Han er og har alltid vært tilslørt av sitt innerste vesens urgamle evighet og vil i sin egen virkelighet forbli skjult for menneskenes blikk til evig tid. «Intet syn oppfanger ham, men han oppfanger alle synsinntrykk. Han er den skarpsindige, den altfornehmende.» ...

Siden døren til kunnskap om den gamle av dager således er stengt for alle vesener, har Kilden til uendelig nåde – i samsvar med sitt utsagn: «Hans nåde har overgått alle ting; min nåde har omsluttet dem alle» – latt disse lysende hellighetens edelstener komme til syne fra åndens rike i det menneskelige tempels edle form og bli åpenbart for alle mennesker, slik at de kan meddele verden det uforanderlige vesens mysterier og tale om hans innerste og uforgjengelige vesens gåtefulle natur.

Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 46-47.

19. februar

Disse helliggjorte speil, disse kildevell av urgammel herlighet, er alle uten unntak talsmenn på jorden for ham som er altets midtpunkt, dets innerste vesen og endelige hensikt. Fra ham utgår deres kunnskap og makt; fra ham er deres herredømme hentet. Deres åsyns skjønnhet er kun en gjenspeiling av hans bilde, og deres åpenbaring er et tegn på hans udødelige herlighet. De er et skattkammer for guddommelig kunnskap og et gjemme for himmelsk visdom. Gjennom dem overføres en nåde som er uendelig, og av dem åpenbares det lys som aldri kan blekne. ...Ved åpenbaringen av disse edelstener av guddommelig dyd manifesteres alle Guds navn og egenskaper, som kunnskap og makt, herredømme og overhøyhet, barmhjertighet og visdom, herlighet, gavmildhet og nåde.

Disse Guds egenskaper blir ikke og er aldri blitt gitt særskilt til enkelte profeter og holdt tilbake fra andre. Nei, alle Guds profeter, hans begunstigede, hans hellige og utvalgte budbringere bærer uten unntak hans navn og legemliggjør hans egenskaper. De er kun forskjellige når det gjelder intensiteten i sin åpenbaring og den relative styrken av sitt lys.

Bahá'u'lláh, i *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, s. 47-48.

20. februar

... likesom mennesket i mors liv går fra form til form, fra skikkelse til skikkelse, forandres og utvikles og dog tilhører arten menneske fra begynnelsen av fosterstadiet – på samme måte var mennesket fra begynnelsen av sin eksistens i verdens moderskjød en egen art, det vil si menneske – og har utviklet seg gradvis fra én form til en annen. Selv om vi medgir at vekst og fremgang er virkelighet, så hindrer derfor ikke denne forandring i utseende, denne gradvise fremvekst av lemmer, denne utvikling og vekst arten i å være opprinnelig. Helt fra begynnelsen av eksisterte mennesket i denne fullkomne form og sammensetning og hadde evne og anlegg til å oppnå fysiske og åndelige fullkommenheter, og det var manifestasjonen av disse ord: «Vi vil skape mennesket i vårt bilde, etter vår lignelse». Det er bare blitt mer tiltalende, vakrere og mer inntagende. Sivilisasjonen har ført det ut av dets ville stadium, likesom de ville frukter som kultiveres av en gartner blir finere, søtere, friskere og fagrere.

Gartnerne i menneskehetens verden er Guds profeter.

'Abdu'l-Bahá, i *Some Answered Questions* (1982-utgaven), s. 193-194.

21. februar

Visdommen i at ånden opptrer i legemet, er denne: Menneskets ånd er gitt av Gud til forvaring, og den må gjennomleve alle livsforhold; for dens vandring og bevegelse gjennom livets forhold vil hjelpe den til å erverve seg fullendte egenskaper. Når derfor en person er på reise og drar gjennom

forskjellige egner og tallrike land på en systematisk og metodisk måte, så hjelper dette ganske visst vedkommende til å bli mer fremragende. For han vil se steder, landskaper og land og ut fra dem få greie på andre nasjoners forhold og tilstander. ... Det samme skjer når menneskets ånd gjennomgår alle livsforhold: Den vil tilegne seg hver grad og hvert stade. Selv i den legemlige tilstand vil den ganske visst erverve seg fremragende egenskaper.

'Abdu'l-Bahá, i *Some Answered Questions* (1982-utgaven), s. 200-201.

22. februar

Vit at Guddommens virkelighet eller Enhetens innerste essens er ren hellighet og absolutt uforkrenkelighet. Det vil si at den er rensert og fri for all lovprisning. ... Den er usynlig, ufattelig, utilgjengelig, en ren essens som ikke kan beskrives...

Følgelig gjelder alle disse egenskaper, navn, lovprisninger og lovtaler manifestasjonsstedene [Guds profeter], og alt som vi forestiller oss og antar utenom dem, er ren innbilning, for vi har ikke noe middel til å forstå det som er usynlig og utilgjengelig. ... Det er klart at hvis vi ønsker å forestille oss Guddommens virkelighet, så er denne forestillingen det som omsluttet, og vi er det som omslutter. Og det er sikkert at den som omslutter er større enn det som omsluttet. ...

Tenk derfor over at ulike folk i verden kretser om fantasibilder og tilber avguder som er tanker og formodninger. De er ikke klar over dette. De anser sine innbilninger for å være den Virkelighet som er unndratt all forståelse og hevet over all beskrivelse. De anser seg selv for å være enhetens folk og de andre for å være avgudsdyrkere. Men avguder har i det minste stofflig eksistens, mens tankens avguder og menneskets innbilninger kun er fantasi, som ikke engang har stofflig eksistens. 'Abdu'l-Bahá, i *Some Answered Questions* (1981-utgaven), s. 146-149.

23. februar

«Hele jorden er nå i en fruktsommelig tilstand. Den dag nærmer seg da den vil ha frembragt sine edleste frukter, da de mest høyreiste trær, de mest fortryllende blomster, de mest himmelske velsignelser vil ha vokst frem fra den. Umåtelig opphøyet er den bris som blir ført fra din Herres, den lovpristes, kledning! For se, den har åndet sin vellukt og gjort alle ting nye! Vel er det med dem som forstår.» «Guds nådes fremfarende vinder har fart hen over alle ting. Hver skapning er utstyrt med alle de muligheter den kan bære. ... Den tid nærmer seg da alle skapte ting vil ha kastet det de bærer i sitt skjød. Forherliget være Gud som har skjenket denne nåde som omslutter alle ting, om de er sett eller usett!»

Bahá'u'lláh, i *The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 169.

24. februar

Kom i hu mine sorger, mine bekymringer og min uro, mine kvaler og prøvelser, mine fangekår, de tårer jeg har felt, min bitre pine og nå mitt fangenskap i dette fjerne land... Kunne du bli fortalt hva som er vederfart Den Evige Skjønnhet, så ville du flykte ut i ørkenen og gråte såre heftig... Hver morgen når jeg stod opp fra mitt leie, oppdaget jeg hærskarer av utallige lidelser samlet bak min dør. Og hver aften når jeg la meg, da se – mitt hjerte ble pint av smerten av hva det hadde lidd ved sine fienders djevlelske grusomhet.

Bahá'u'lláh, i *The World Order of Bahá'u'lláh*, s. 174.

25. februar

Derfor kan menneskehetens enhet oppnås i dag. Sannelig, dette er ikke annet enn ett av undrene i denne vidunderlige tidsalder, dette herlige århundre. Og dette har tidligere tidsaldre vært berøvet, for dette århundre – lysets århundre – er blitt inngitt unik og hittil uhørt herlighet, makt og opplysning....

Se hvordan dets lys nå gryr på verdens formørkede horisont. Det første lys er enhet på det politiske området; de første glimt av dette kan nå skjernes. Det andre lys er enhet i tenkemåte når det gjelder verdensforetagender; fullbyrdelsen av dette vil innen kort tid bevitnes. Det tredje lys er

enhet med hensyn til frihet; denne vil utvilsomt finne sted. Det fjerde lys er religionenes enhet, som er hjørnesteinen i selve fundamentet, og som ved Guds kraft vil bli åpenbart i all sin glans og prakt. Det femte lys er nasjonenes enhet – en enhet som vil være trygt opprettet i løpet av dette århundre, og som vil føre til at alle verdens folkeslag vil betrakte seg som innbyggere av ett felles fedreland. Det sjette lys er rasenes enhet; alle folk og slekter på jorden vil bli én rase. Det syvende lys er enhet i språk; dvs. et universelt språk vil bli valgt som alle mennesker vil få opplæring i og som alle kan kommunisere gjennom. Det er uunngåelig at hvert eneste ett av disse syv lysene vil virkeliggjøres fordi kraften fra Guds rike vil hjelpe og støtte realiseringen av dem. Bahá'u'lláh, i Appell til nasjonene, s. 35-36.

26. februar

Vi elsker å se at dere til enhver tid omgås i vennskapelighet og harmoni i mitt velbehags paradisi, og å innånde duften av vennskap og enhet, kjærlig omsorg og kameratskap fra deres handlinger. Således rådes dere av den allvitende, den trofaste. Vi vil alltid være med dere. Hvis vi innånder kameratskapets vellukt fra dere, vil vårt hjerte visselig fryde seg, for intet annet kan tilfredsstillere oss. Dette bevitner ethvert menneske med sann forståelse. Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 315-316.

27. februar

Vær elskverdige på en oppriktig måte, ikke bare tilsynelatende. La hver av Guds elskede samle sin oppmerksomhet om dette: å være Herrens barmhjertighet overfor mennesket; å være Herrens nåde. La ham gjøre noe godt for enhver som krysser hans sti og være ham til gagn. La ham forbedre personligheten hos alle og enhver og gi menneskenes sinn en ny retning. På denne måten vil den guddommelige ledelses lys skinne frem, og Guds velsignelser vil oppfostre hele menneskeheten. For kjærlighet er lys, hvor den enn måtte ha til huse, og hat er mørke, hvor det enn måtte bygge seg rede. O Guds venner! Bestreb dere for å fjerne dette mørket for evig og alltid, slik at det skjulte mysterium kan stå åpenbart og alle tings hemmelige vesen bli avdekket. 'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 3.

28. februar

Guds ytringer er en lampe, og dens lys er disse ord: Dere er fruktene på ett tre og bladene på én gren. Omgås hverandre i den største kjærlighet og harmoni, i vennlighet og kameratskap. Han som er sannhetens dagstjerne, er mitt vitne! Så sterkt er enhetens lys at det kan opplyse hele jorden. Den ene sanne Gud, han som vet alle ting, bevitner selv sannheten av disse ord. Bahá'u'lláh, i Epistle to the Son of the Wolf, s. 14.

29. februar

Snart vil deres raskt svinnende dager være over, og berømmelsen og rikdommen, bekvemmelighetene og gleden som denne avfallsdyngen – verden – byr på, vil være sporeløst borte. Kall derfor folket til Gud og innby menneskeheten til å følge skaren i det høyes eksempel. Vær kjærlige fedre for de foreldreløse, og et tilfluktssted for de hjelpeløse, og et skattkammer for de fattige, og et legemiddel for de syke. Hjelp ethvert offer for undertrykkelse og beskytt de svakstilte. Tenk alltid på å gjøre ethvert medlem av den menneskelige rase en eller annen tjeneste. 'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 3.

1. mars

Dere er heldige som har vært lydige mot Guds bud og holdt denne fasten i løpet av den hellige tid. For denne fysiske faste er et ytre tegn på den åndelige faste. Den er et symbol på selvbeherskelse, på å avholde seg fra alle selvets begjær, anta åndens kjennetegn, bli henført av himmelens ånde og bli fyr og flamme av kjærlighet til Gud. 'Abdu'l-Bahá, i Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, s. 69-70.

Med hensyn til faste, så utgjør den sammen med de obligatoriske bønner de to søyler som opprettholder Guds åpenbarte lov. De oppkvikker sjelen, styrker, gjenoppliver og renser den og sikrer på denne måten at den stadig utvikler seg.
Shoghi Effendi, Principles of Bahá'í Administration, s. 8.

2. mars

O MINE VENNER!

Har dere glemt hin sanne og strålende morgen i de hellige og velsignede egne, da dere alle var samlet i Mitt nærvær i skyggen under livets tre, som er plantet i det herligste paradis? Fulle av ærefrykt lyttet dere da Jeg forkynte disse tre helligste ord: O venner! Velg ikke deres egen vilje fremfor Min, ønsk aldri det som Jeg ikke har ønsket for dere, og kom ikke til Meg med livløse hjerter tilsmusset med verdslige ønsker og begjær. Om bare dere ville lutre deres sjeler, ville dere i denne time erindre stedet og dets omgivelser, og sannheten i Mine ord ville bli åpenbar for dere alle.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, nr. 19 (persisk).

Med hensyn til faste, så utgjør den sammen med de obligatoriske bønner de to søyler som opprettholder Guds åpenbarte lov. De oppkvikker sjelen, styrker, gjenoppliver og renser den og sikrer på denne måten at den stadig utvikler seg.
Shoghi Effendi, Principles of Bahá'í Administration, s. 8.

3. mars

I fastebønnen har vi åpenbart dette: «Skulle din vilje bestemme at disse ord skulle utgå av din munn og bli henvendt til dem: «Overhold fasten for min Skjønnhets skyld, o folk, og sett ingen grense for dens varighet,» så sverger jeg ved din herlighets velde at hver eneste av dem trofast vil overholde den, vil avstå fra alt som vil bryte din lov og vil fortsette med det inntil de overgir sine sjeler til deg.» Heri består den fullkomme underkastelse av ens vilje under Guds vilje. Overvei dette, at du kan få drikke av det evige livs vann som strømmer gjennom ordene fra hele menneskehetens Herre, og kan få bevitne at den ene sanne Gud alltid har vært umåtelig opphøyet over sine skapninger. ... Den absolutte selvovergivelses stadi overgår og vil alltid forbli opphøyet over ethvert annet stadi.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 337-338.

4. mars

... O du som har overgitt din vilje til Gud! Ved selvovergivelse og evig forening med Gud menes at menneskene bør la sin vilje gå fullstendig opp i Guds vilje og betrakte sine ønsker som det rene intet sammenlignet med hans hensikt. Hva enn Skaperen befaler sine skapninger å overholde, det må de flittig og med den største glede og iver reise seg og utføre. De bør på ingen måte tillate sin fantasi å fordunkle sin dømmekraft, ei heller bør de anse sine forestillinger som den eviges røst.
Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 337.

5. mars

O min broder! Når en sann søker bestemmer seg til å begynne sin søken og tre inn på den sti som fører til kunnskap om den gamle av dager, så må han forut for alt annet rense sitt hjerte, som er setet for åpenbaringen av Guds indre mysterier, for all tillært kunnskaps fordunklende støv og hentydningene fra legemliggjørelsene av en satanisk fantasi. Han må rense sitt bryst, som er helligdommen for den elskedes vedblivende kjærlighet, for alt smuss og hellige sin sjel fra alt som angår vann og leire, fra alle skyggelignende og flyktige tilknytninger. Han må i den grad lutre sitt hjerte at ingen rest av kjærlighet eller hat kan bli igjen der, så ikke denne kjærlighet blindt skal gjøre ham tilbøyelig til villfarelse eller dette hat skyve ham bort fra sannheten.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 264.

6. mars

Denne søker må til enhver tid sette sin lit til Gud, må forsake jordens folk, må løsrive seg fra støvets verden og holde seg til ham som er herrenes Herre. Han må aldri søke å opphøye seg selv over noen, må vaske bort fra sitt hjertes tavle ethvert spor av hovmod og forfengeligheit, må holde fast ved tålmodighet og resignasjon, tie og avholde seg fra tomt snakk. For tungen er en ulmende ild og overdreven tale en dødelig gift. Fysisk ild fortærer legemet, tungens ild oppsluker derimot både hjerte og sjel. Den førstes styrke varer bare en tid, mens virkningene av den siste vedvarer et århundre.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 264-265.

7. mars

Denne søker bør også anse baktalelse som alvorlig villfarelse og holde seg på avstand fra dens herredømme, for baktalelse slukker hjertets lys og gjør det av med sjelens liv. ... Han bør ikke ønske noe for andre som han ikke ønsker for seg selv, eller love noe som han ikke holder. Av hele sitt hjerte bør han unngå selskap med misdedere, og be om forlatelse for deres synder. Han bør tilgi den syndefulle og aldri forakte hans lave stade, for ingen vet hva ens eget endelikt skal bli. Hvor ofte har ikke en synder i dødens stund nådd til essensen av tro, drukket den udødelige drikk og tatt sin flukt til skaren i det høye! Og hvor ofte har ikke en oppriktig troende i stunden for sin sjels himmelfart blitt så forandret at han falt i den nederste ild!

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 265-266.

8. mars

Kun når søkenens lampe, når den oppriktige bestrebelses, den lengselsfulle attrås, den lidenskapelige tilbedelses, den glødende kjærlighets, henrykkelsens og ekstasens lampe tennes i søkerens hjerte og Guds miskunns bris åndes hen over hans sjel, vil villfarelsens mørke bli fordrevet, tvilens og betenkelighetenes tåker bli spredd og kunnskapens og visshetens lys omhylle hans vesen. ... Da vil den hellige og evigvarende Ånds mangfoldige gunstbevisninger og utstrømmende nåde skjenke den søkende et slikt nytt liv at han vil finne seg forlenet med et nytt øye, et nytt øre, et nytt hjerte og et nytt sinn. Han vil beskue universets åpenbare tegn og gjennomtrenge sjelens skjulte mysterier. Han vil, idet han ser med Guds øye, i ethvert atom bemerke en dør som leder ham til den absolutte visshets stader. Han vil i alle ting oppdage den guddommelige åpenbarings mysterier og tegnene på en evig manifestasjon.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 267.

9. mars

Når den menneskelige sjels kanal blir rensed for alle verdslige og hindrende tilknytninger, vil den ufeilbarlig oppdage den elskedes ånde over umåtelige avstander og vil, ledet av dens duft, nå frem til og tre inn i Visshetens Stad. ...

Denne Stad er intet annet enn Guds Ord som åpenbares i hver tidsalder og religionsordning. I Mose dager var det de fem Mosebøkene, i Jesu dager evangeliene, i Muhammeds – Guds Sendebuds – dager, Koranen, på denne Dag Bayánen, og i tiden for hans åpenbaring som Gud vil åpenbare, hans egen Bok – Boken som alle tidligere religionsordningers Bøker nødvendigvis må henvises til, Boken som overstråler og rager høyest av dem alle.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 267-269.

10. mars

Langt, langt fra din herlighet være det som det dødelige menneske kan forsikre om deg eller tillegge deg, eller den lovprisning hvormed det kan forherlige deg! Hvilken som helst plikt du har pålagt dine tjenere til å opphøye din majestet og herlighet til det ytterste, er bare et tegn på din nåde mot dem, så de kan bli i stand til å heve seg mot det stade som er skjenket deres eget innerste vesen, stadet for kunnskap om deres eget selv.

Ingen foruten deg har noensinne vært i stand til å utgrunne ditt mysterium eller å forherlige din storhet på behørig vis. Uransakelig og høyt over menneskers lovprisning vil du til alle tider forbli. Der er ingen annen Gud enn deg, den utilgjengelige, den allmektige, den allvitende, den aller helligste.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 4-5.

11. mars

O dere verdens folk! Vit for visst at mine bud er mitt kjærlige forsyns lamper blant mine tjenere, og min barmhjertighets nøkler for mine skapninger. Således er det blitt sendt ned fra deres Herres viljes himmel, han som er åpenbaringsens Herre. Dersom noe menneske skulle smake sødmen av de ord som den overmåte barmhjertiges lepper har behaget å ytre, så ville det, om det så skulle besitte jordens skatter, forsake dem alle som én for å kunne bekrefte sannheten av endog ett av hans bud, som skinner over hans rike omsorgs og miskunnhets daglysning.

Bahá'u'lláh, i Ordnet oversikt over lovene og forordningene i Kitáb-i-Aqdas, s. 12.

12. mars

Si: Hvis dere søker dette liv og dets forfengeligheter, så burde dere ha søkt dem mens dere ennå var lukket inne i mors liv, for ved den tid kom dere stadig nærmere dem, kunne dere bare oppfatte det. Dere har på den annen side helt siden dere ble født og nådde voksenalder, fjernet dere mer og mer fra verden og nærmet dere støvet. Hvorfor da vise slik grådighet i å sammendynge jordens skatter, når deres dager er talte og deres mulighet er så godt som tapt? Vil dere da ikke, o tankeløse, ryste søvnen av dere?

Vend deres ører til de råd som denne tjener gir dere for Guds skyld. Han ber dere sannelig ikke om noen belønning og føyer seg etter det Gud har forordnet for ham, og er helt undergitt Guds vilje.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 127.

13. mars

Deres livs dager er snart forbi, o folk, og slutten nærmer seg hurtig for dere. Legg derfor til side de ting dere har uttenkt og holder fast ved, og ta et fast grep om Guds forskrifter, at dere kanskje kan oppnå det han har tiltenkt dere, og vær av dem som holder rett kurs. Fryd dere ikke over verdens ting og dens forfengelige utsmykninger, og sett heller ikke deres håp til dem. Sett deres lit til ihukommelsen av Gud, den mest opphøyede, den aller største. Han vil om ikke lenge tilintetgjøre alle de ting dere besitter. La ham være deres frykt, og glem ikke hans pakt med dere, og vær ikke av dem som er lukket ute som ved et slør fra ham.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 127-128.

14. mars

Vokt dere, at dere ikke svulmer av hovmod overfor Gud og foraktelig avviser hans elskede. Bøy dere ydmykt for de gudfryktige, de som har trodd på Gud og på hans tegn, hvis hjerter bevitner hans enhet, hvis tunger kunngjør at han er én, og som ikke taler uten hans tillatelse. Således formaner vi dere med rettferdighet og advarer dere med sannhet, at dere kanskje kan bli vekket.

Legg ikke på noen sjel en byrde som dere ikke ville ønske lagt på dere, og ønsk ikke for noen de ting dere ikke ville ønske for dere selv. Dette er mitt beste råd til dere, om dere bare fulgte det.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 128.

15. mars

Vit at prøvelser og trengsler fra uminnelige tider har vært den lodd som har tilfalt Guds utvalgte og hans elskede og slike av hans tjenere som er løsrevet fra alt annet enn ham... Således er Guds måte, slik den ble gjennomført i fortiden, og således vil den vedbli i fremtiden. Salige er de standhaftig utholdende, de som er tålmodige i ulykke og motgang, som ikke klager over noe som rammer dem, og som vandrer på underkastelsens sti.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 129.

16. mars

Den dag nærmer seg da Gud vil ha oppreist et folk som vil komme våre dager i hu, som vil berette historien om våre prøvelser, som vil forlange at våre rettigheter gies oss tilbake av dem som uten en tøddel av bevis har behandlet oss med åpenlys urettferdighet. Gud behersker visselig deres liv som har krenket oss, og er vel vitende om deres gjerninger. Han vil for visst ta dem fatt for deres synder. Han er sannelig den frykteligste hevner.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 129-130.

17. mars

Således har vi fortalt dere beretningene om den ene sanne Gud og nedsendt til dere de ting han hadde forutbestemt, at dere muligens kan be ham om tilgivelse, kan vende tilbake til ham, kan angre oppriktig, kan innse deres misgjerninger, kan ryste søvnen av dere, kan bli vekket av deres likegyldighet, kan gjøre bot for de ting som er unngått dere og bli av dem som gjør godt. ... Lytt derfor til min tale, og vend tilbake til Gud og angre, så han gjennom sin nåde kan ha barmhjertighet med dere, kan bortvaske deres synder og tilgi deres overtredelser. Hans barmhjertighets storhet overgår hans vredes styrke, og hans nåde omslutter alle som er skapt og iført livets kledning, om de hører fortiden eller fremtiden til.

Bahá'u'lláh, i Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, s. 130.

18. mars

Folket i deres land* er lovet rikelig nåde og store velsignelser, men kun på én betingelse: at deres hjerter er fylt av kjærlighetens ild, at de lever i fullkommen vennlighet og fordragelighet, lik én sjel i flere legemer. Hvis de ikke oppfyller denne betingelsen, vil de store velsignelser bli utsatt. Glem aldri dette; se på hverandre med fullkommenhetens øye. Se på meg, følg meg, vær som jeg er. Skjenk ikke dere selv eller deres liv en tanke. Om dere spiser eller sover, om dere er tilfredse, om dere er friske eller syke, om dere er sammen med venner eller fiender, om dere mottar ros eller ris – alle disse ting må dere overhodet ikke bry dere om. Se på meg og vær som jeg er. Dere må dø overfor dere selv og overfor verden, så skal dere bli født på ny og komme inn i himmelens rike. Se på en kjerte, hvordan den gir sitt lys. Den drypper bort sitt liv, dråpe for dråpe, for å la sin flamme lyse.

'Abdu'l-Bahá, i An Early Pilgrimage, s. 41-42.

19. mars

O broder! Det finnes ikke perler i ethvert hav; det kommer ikke blomster på enhver gren, ei heller vil nattergalen synge på den. Anstreng deg derfor, før nattergalen fra det mystiske paradiset begir seg til Guds have og før den himmelske morgens stråler vender tilbake til Sannhetens Sol, slik at du i denne dødelige verdens støvhaug kanskje kan fornemme en duft fra den evige have og for evig leve beskyttet av innvånerne i denne stad. Og når du har nådd dette høyeste stadi og er kommet til dette største plan, da skal du skue Den Elskede og glemme alt annet.

Bahá'u'lláh, i The Seven Valleys and the Four Valleys, s. 38.

20. mars

Den mystiske og vidunderlige brud, som før var skjult bak ytringens slør, er ved Guds nåde og Hans guddommelige gunst nå blitt åpenbart likesom det strålende lys fra den Elskedes skjønnet. Jeg bevitner, o venner, at nåden er fullendt, at bevisførselen er fullført, at beviset er klart og vitnesbyrdet stadfestet. La det nå vise seg hva deres bestrebelsers på løsrivelsens vei vil åpenbare. På denne måte er den guddommelige nåde blitt skjenket i fullt monn til dere og til dem som er i himmelen og på jorden. Priset være Gud, Herren over alle Verdener.

Bahá'u'lláh, i De skjulte ord av Bahá'u'lláh, siste side.

Bahá'u'lláhs åpenbaring

Den største oppgaven som Bahá'u'lláhs åpenbaring har, er nettopp å oppnå denne organiske og åndelige enhet mellom alle verdens nasjoner; og skal vi være trofaste mot det den innebærer, må vi anse den som å ha innvarslet hele menneskehetens modenhetsalder ved sitt komme. For Bahá'u'lláhs åpenbaring bør betraktes ikke bare som nok en åndelig fornyelse i menneskehetens stadige omskiftende skjebne, ikke bare som et videre stadium i en rekke fremadskridende åpenbaringer, ja, ikke en gang som kulminasjonen av én profetisk syklus som ledd i en serie tilbakevendende profetiske sykluser, men snarere som markeringen av det siste og høyeste stadium i den overveldende utvikling som menneskehetens kollektive liv på denne kloden har gjennomgått. Tilsynekomsten av et verdenssamvelde, bevisstheten om verdensborgerskap, grunnleggelsen av en verdenssivilisasjon og -kultur – som alt må inntreffe samtidig med de første stadier i fremveksten av bahá'í-æraens gyldne tidsalder – må i seg selv betraktes som yttergrensene for samfunnsorganisering hva angår livet på denne planeten. Mennesket som individ kommer derimot til – ja, er i virkeligheten nødt til – som resultat av en slik fullbyrdelse å fortsette i det uendelige med å utvikle seg og gjøre fremskritt. Shoghi Effendi, i Appell til nasjonene, s. 60-61.

Fordypningens natur

Den elskede Beskytteren skrev: «Å anstrenge seg for å nå en mer fyldestgjørende forståelse av betydningen av Bahá'u'lláhs veldige åpenbaring må, er jeg urokkelig overbevist om, forbli den første plikt og målet for hver av dens trofaste tilhengers vedvarende streben.» Dette utsagnet legger bestemt ansvaret for å fordype seg i Saken på hver troende. Det er derfor fordypningens natur snarere enn dens ønskverdighet vi ønsker å kommentere.

Skjønt det i seg selv er verdifullt å besitte detaljert og nøyaktig kunnskap om bahá'í-administrasjonens nåværende struktur, eller om nasjonale og lokale åndelige råds vedtekter, eller om de mange og forskjellige anvendelser av bahá'í lov under de ulike forhold som hersker rundt om i verden, så kan dette ikke betraktes som den type kunnskap som først og fremst menes med fordypning. Det siktes snarere til en klarere forståelse av Guds siktemål for mennesket, og særlig av hans umiddelbare siktemål slik det er blitt åpenbart og styrt av Bahá'u'lláh – et siktemål som står så fjernt fra gjengse begreper om menneskelig velvære og lykke som det er mulig. ... Under henvisning til de «... epokeygjørende forandringer som utgjør de største milepæler i den menneskelige sivilisasjons historie,» erklærer han at «... de kan ikke – sett i sitt riktige perspektiv – fremstå som annet enn underordnede tilpasninger som danner opptakten til den makeløst veldige og omfattende forvandling som menneskeheten i denne tid vil måtte gjennomgå.» I et senere dokument omtaler han sivilisasjonen som vil bli opprettet av Bahá'u'lláh som forlenet «... med en slik livsfylde som verden aldri har sett og ennå heller ikke kan forestille seg.»

Inderlig elskede venner, dette er det tema vi må forfølge i våre bestrebelse på å fordype oss i Saken. Hva er Bahá'u'lláhs siktemål for menneskeslekten? I hvilken hensikt utsatte han seg for de rystende grusomheter og krenkelser som han ble overdyngnet med? Hva mener han med «en ny menneskerase»? Hvordan er de dyptgripende forandringer som han vil avstedkomme? Svarene er å finne i vår tros hellige skrifter og i 'Abdu'l-Bahás og vår elskede Beskytters fortolkning av dem. La vennene nedsenke seg i dette osean, la dem organisere regelmessige studietimer for å ha dette under stadig overveielse, og la dem – til støtte for sin innsats – samvittighetsfullt huske det krav om daglig bønn og lesning av Guds Ord som Bahá'u'lláh stiller til alle bahá'íer. Det Universelle Rettferdighetens Hus, i Wellspring of Guidance, s. 113-115.